(c) 2006 Ministerio de Cultura

R (Ms)
118

Sala Reservada Est.ª 8 3.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Allegatio.

BREVIS AC SVC
cinta qua iure communi, Regio
Castellæ, ac Lusitaniæ
eius Regni successionẽ
ad Philippum secũdũ
omnium Regum
maximum et po
tentissimum
expectare
contẽdit
et ostẽ
ditur

Original de mano de
el mismo D.r Salazar
de Mendoza.

Authore Petro Salazario de Men
doza Sanctæ Inquisitionis Toleta-
næ Iuris consulto.

[illegible]
Lara [illegible]

[illegible] 90
[illegible]

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO
BIBLIOTECA PUBLICA DE TOLEDO
(c) 2006 Ministerio de Cultura

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Summaria rerum notabilium quę in hac iuris allegatione continentur, Alphabethica seriē digesta.

BIBLIOTECA PUBLICA DE TOLEDO

Antonius Prior Crati filius infantis Ludoui ci regnum Portugallię prętendit. n.º 28.
Antonius Prior Crati excluditur a regni Portugalis successione n.º 151. cum alijs.
Accursij opiniones vim habent legis in Lusitanię regno. n.º 140.
Antonium Priorem Crati impense amat Philippus noster christianissimus. n.º 24.
Alphonsus sextus Castellę et Legionis Rex Toletum obtinuit. an. 1083. die Maij. 25. n.º 40. et n.º 46.
Alphonsus septimus Hispaniarum Imperator ditauit Sancta Toletanam ecclesiam, plura que opida ad christi nomen conuertit. n.º 42.
Alphonsus Rex Lusitanorum quintus consecutus e. exemptionem quam Regi Castellę cognoscebat, ab Alphonso sapienti socero Hispali. n.º 71.
Alphonsus octauus Castellę nauas Tholosę peruicit. n.º 43.
Andreas Tyraquelus allegationum primatum tenet n.º 107.
Anglię regni successionis capax e. fęmina. n.º 52.
Argumentum de regno ad maioratum et e contra procedit, n.º 16.
Astures et Cantabri non uenerunt in Mahumetarum manus. n.º 37.
Aragonum Regni capax est fęmina. n.º 47.
Anglię regnum delatum est Richardo nepoti Eduardi exclusis tibus eiusd. Eduardi filijs. n.º 105.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Arbor descendentium Regis Emmanuelis qui regnum Portugalliæ prætendunt. n.° 18.

Antonius de Padilla præfectus Indico et ordinum militarium senatui laudat. n.° 61. ad med.

Argumentum ab authoritate valet in iu. n.° 83.

Argumentum ex paritate et identitate rationis legitimum. n.° 136.

Andreas Caroli Martelli Regis Ungariæ filius duxit uxorē Ihoannam i. Neapolis a qua strangulatur. n.° 51.

B.

Bernardus Carpiensis dux Bardulorum filius Ximenæ sororis Alphonsi Casti n.° 38.

Beatrix tertia filia Emmanuelis Portugalliæ Regis nata an. 1505. Janua. i. nupsit Carolo Sabaudiæ duci. n.° 23.

Beatrix uxor 2.ª Ihoannis i. Castellæ iurata ē. pro Portugalliæ Regina proprietaria mortuo patre Fernando. n.° 19.

Bartolus fugiendus. n.° 83.

Bartolus damnat. n.° 134. et ibi deffendit sent.m Bonifacij 8. contra Primogenitum Caroli Martelli Ungariæ Regis pro Roberto Siciliæ Rege.

Bartoli doctrina quæ habet quod repræsentatio solum procedit q.do succedit ascendenti vel coll. practicanda est in successione regnorum totius mundi n.° 137.

Bartoli authoritas in regno Portugalliæ quanta sit. n.° 140.

C.

Carolus i. Hispaniæ Rex. Romano. Imperator duxit Isabellam Regum Portugalliæ filiam, et laudat utraque. n.° 21. et 45.

Carolus

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Carolus Sabaudiæ dux duxit uxorem Beatricem Portugalliæ infantem, 3.m filiam Emmanuelis et Mariæ n. 23.

Catherina dux Bragantiæ regnum Portugalliæ prætendit n. 27.

Catherina filia infantis Eduardi laudatur, nupsit 1560 anni 2o. duci Braganciæ. n. 26.

Catherina dux Braganciæ non potest admitti ad regni Portugalis successionem n. 142.

Casus omissus a legislatore iuri co. relinquit. n. 125.

Clausula testamenti Henrici 2. Castellæ declarat. n. 114 quæ clausula habet in l. 11. tto. 7. lib. Compila. eod. n. 114.

Clausula testamenti Ihoannis i. Castelæ, dico Portugalliæ exponit. n. 107. 110. 111. et 112.

Collegium et academiam Ossunensem construxit Ihoannes Telez giron 4. comes Uraniæ n. 32.

Comes Nunnius de Lara valide contradixit liberationi regum Portugalliæ. n. 72.

Consuetudo Hispaniæ quod fœmina succedat in regno non est miraculosa n. 47.

Consuetudo quod fœmina succedat in regno maximi est momenti. n. 64.

Chypri regni capax est fœmina. n. 56.

Condemnatio non cadit super futura hæreditate n. 74.

Concurrentibus duobus transversalibus, uno proximiori i. maioratus authori, altero ulto. possesori præfert propinquior ultimo possesori in regni successione. n. 73.

Contentio nostra versatur inter descendentes ex Emmanuele et Maria Portugalliæ Regibus. n. 19.

D.

Descendens ab eo qui primogenitus est. et in vita ultimi pos

BIBLIOTECA PUBLICA - TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sesoris regni præmorit, omnibus anteponit. n.º 102.

Descendens ab eo qui si viverat ad regnum admitterat, admittit per representationem si descendat a primogenito secus aliter. n.º 141.

Descendentes ex filio 2.º præmortuo per representationem non admittunt n.º 150.

Didacus Couarruuias Hispaniæ gentis gloria n.º 108.

Didacus Couarruuias reprobat n.º 150.

Dicta in familia obtinent in patre familias qui ejusque caput e. n.º 16.

Doctor Ludouicus de Molina laudatur n.º 10.

E

Emmanuel serenissimus Lusitanorum Rex, positus in radice arboris laudatur. n.º 18.

Eboræ primus Archipræsul fuit Cardinalis Henrichus tituli quatuor Coronatorum. n.º 20.

Eduardus filius Emmanuelis laudat natus anno 1515. die Septemb. 6. n.º 26.

Emmanuel Lusitanorum Rex tres habuit uxores omnes infantes Castellæ. n.º 19.

Emmanuel Philiberthus Sabaudiæ dux regnum Lusitaniæ prætendit. n.º 27.

Eduardus infans Portugaliæ clarissimus duxit uxorem Isabellam filiam Ihoannis Bragançæ ducis; ex qua duas habuit filias, Catherinam Bragançæ ducem, et Mariam Parmæ principem n.º 26.

Emmanuel Portugaliæ Rex successit Ihoanni 2.º sine liberis defuncto, ut proximior transuersalis. n.º 91.

Emmanuel Philiberthus Sabaudiæ dux duxit uxorem Margaritam franciæ Regis Henrichi 2. sororem. n.º 23.

Emmanuel Costa Lusitanus laudat, et reprobat n.º 118.

Emmanuel Costa iterum lapsus. n.º 143.

Emma

Emmanuel Rex Lusitaniæ primus Argonautas Orientem versus nauigare iussit. n.º 18.

Emmanuel Portugalliæ auus christianissimi Regis Philippi. n.º 22.

F.

Fafila Rex Oueti et Legionis interfectus ab vrso. n.º 38.

Franciscus Vallesius Franciæ Rex captus a Carolo quinto, duxit vxorem Leonoram eius sororem, relictam Emmanuelis Portugalliæ. n.º 19.

Fernandus Primus Castellæ Rex cur magnus dicat.r n.º 40.

Fernandus 3. sanctus Toletanum templum construxit, Vbetam, Giennium, Cordubam, et Hispalim Mauris ademit n.º 43.

Fernandus et Isabella Reges Catholici laudant.r n.º 44.

Fernandus Antiquariæ Castellæ infans successit Martino Regi Aragonum eius proximiori transuersali sine prole defuncto. n.º 92.

Franciæ regni incapax ē. fœmina ex Lege Salica. n.º 57.

Franciæ regnum iure sanguinis defertur n.º 66.

Franciæ regnum cœpit a populi elect.e n.º 98.

Fernandus primus Castellæ Castellum aureum in campo rubeo regijs insignijs adiecit. n.º 97.

Feudi successionis non est capax fœmina. n.º 51.

Fœmina apud plures gentes succedit in regno. n.º 53.

Fœmina primogenita in Hispania, patruum et cæteros excludit in regni success.e n.º 111.

Fœmina semper habet qualitatem fœminæ, et non repræsentat patrem in, specie et masculinitate. n.º 120.

Fœminam Regiæ successionis Portugalliæ capacem ēē. decretum est in curijs vlyssiponensibus n.º 61.

Filius dum pater viuit nullum ius habet in eius bonis, n.º 6.

Filia exclusa pp. masculos excludunt omnes ab ea descendentes. n.º 30.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO ·

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Fœmina potest succedere in regno vel primigenio nisi expres se sit prohibita, de iur. diuino, Gothico, Canonico, codicis, ac Regio Castellę et Portugalis.. nº. 33. 34. 35. 36. 37. et alys.

Filius repręsentat patrem etiam si pater non succeslerit in primi genio nº. 103.

Filius 2ᵘˢ. nepoti pręfert in emphytheosi bonorum Regię coronę Portugallię nº. 117.

Filium et patrem eã. unam eandem que personam qualiter sitel ligat. nº. 119.

Filij primigenitorum solum repręsentant parentum personas nº. 123. et 136. et nº. 137. et alibi sępe.

Filius maior primogenitus ratione dignitatis primogeniturę pre moriens transmisit ius quęsitum in descendentes legitimos. nº. 147.

Filia ex filio primogenito mortuo excludit patruos nº. 108. et habet idem ius quod eius pater haberet si uiueret. ibid.

Fideicommisi et successionis ab intestato idem ordo. nº. 79.

Forma et origo quę a radice deducitur, in quolibet deriuato re petitur. nº. 31.

Foro Iuzgo liber seruat apud sanctam Toletanam ecclesiam. nº. 95. cuius l. 2. prohemij emmendatur.

G.

Gothi statuerunt ut eorum regnum iure sanguinis deuolue retur. nº. 37.

Geloira vel Maior Castellę Proprietaria succesit Comiti Sa tio patri, et nupsit Santio maiori Nauarrę Regi. nº. 42.

Garsia Rex Gallecię filius fernandi primi Castellę. nº. 40.

H.

Henrichus clarisimus princeps succesit nepoti Sebastiano,

sine

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sine prole defuncto, et laudat n.º 2. 25. 91. et alijs.
Henrichi Cardinalis mutera. n.º 2.
Henrichus Portugalliæ Rex si uiueret regi Catholico nepo
ti eius successorem declarasset. n.º 18.
Henrichus comes Lothauingij duxit Teresam filiam ille
gitimam Regis Alphonsi 6. Castellæ cui dotis nomine co
mitatus Portugalliæ accessit. n.º 40.
Hispaniæ regnum tempore gothorum elect.e constabat n.º 94.
Hispaniæ nobilitas cecidit quando ipsa diruta fuit. n.º 95.
Henrichus Card. nascit anno 1507. die Junij 5. cœpit reg
nare anno 1578. in ætate quæ ad matrimonium erat inu
tilis n.º 25. mortua anno 1580 in mense februarij. ibid.
Henrichus 2. Castellæ in suos admodum liberalis. n.º 114.
Is fratrem Petrum necauit. ibid.
Henrichus Portugalliæ Rex sine liberis decessit. n.º 121.

I.

Isabella filia 2a. Regum Portugalliæ Imperatrix
laudat nata anno 1503. 25. octobris. n.º 21.
Idem ius e. rei quod spei. n.º 7.
Ille cui competit aliquod ius pot. petere ut declaretur
sibi competere. n.º 8.
Isabella regum Catholicorum filia nupsit Principi Al
phonso Portugalliæ, et Emmanueli Regi. n.º 19.
Idem ius est in membris quod in capite. n.º 17
Ihoannes 3. Portugalliæ prodigiosa natus prid. nonas Junij
1502. n.º 20.
Isabella infans Portugalliæ nupsit Carolo i. Hispaniæ Re
gi, Romano Imperatori. n.º 21.
Ihoannes 2. dux Bragançæ duxit Catherinam filiam

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

infantis Eduardi. n.º 26.
In 2.ª arboris domo ponunt filij et filiæ Emmanuelis et Mariæ Portugaliæ Regum. n.º 26. In 3. nepotes, in 4. pronepotes. n.º 27.
Ihoannes Tellez Giron 4. Comes Vraniæ dicauit Deo sexdecim cœnobia virorum et sanctimonialium, et construxit ecclesiam Collegiatam Ossunæ. n.º 32.
Iulianus Comes proditor tradidit Gothos in manus Maurorum. n.º 37.
Isabella Catholica successit fratri Henrico 4. nupsit Fernando Aragoniæ et Siciliæ Regi. n.º 44.
Inquisitores fidei cur sic appellentur. n.º 44.
Ihoanna filia et successrix Regum Catholicorum, nupsit Philippo duci Burgundiæ n.º 45.
Ihoanna Nauarræ successit Henricho patri, et nupsit Philippo i. Regi francorum n.º 48.
Ihoanna altera successit Carolo pulchro patruo et nupsit Philippo 3. nobili. n.º 48.
Ihoanna i. Neapolis successit Roberto auo et nupsit Andreæ Vngariæ regis filio. n.º 51.
Ihoanna 2.ª neapolis prudentissima n.º 51.
Isabella Regina Angliæ n.º 52.
Isabella Scocie n.º 52.
Ierosolimitani regni caput i. fœmina n.º 55.
Isabella successit in regno Jherosolimitano. n.º 55.
Ihoannes i. Portugaliæ magister de Auis electus a Plebe Lusitana n.º 59. et n.º 99. et alijs.
Hic ceptam expugnauit, et Algibarrotæ victoriam consecutus i. n.º 60.
Ihoannes i. Castellæ non fuit schysmaticus. n.º 61.
Ihoannes de Labrit Nauarræ Rex, regno priuatur ut rebellis sedi appostolicæ. n.º 72.

Innocen.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Innocentius 4. Romanus Pontifex regno Portugalliæ priuauit Santium Capellum. n.º 70.

Ihoannes 1. Portugalliæ sanxit q. nepos præferat fratribus n.º 106. et ita seruat in eo regno. n.º 107. et idem de filiabus, vel neptibus sanxit. n.º 110. 111. 112.

Ihoannes infans Portugalliæ uinctus in Castella. n.º 99.

Ius regnandi in Hispania æquissimum et iustissimum é. n.º 97.

Iuramentum fidelitatis præstitum principi iurato aliquod ei ius tribuit. n.º 13.

Iure sanguinis succeditur in regno vl. primigenio n.º 65.

Iu.e uero hæreditario minime n.º 68. 69. 74. 75. 113. 138.

Ihoannes Franciæ captus a Richardo Angliæ. n.º 105.

L.

Legatarius potest agere non solum pro legatis sibi debitis sed pro debendis. n.º 7.

Leonor soror Caroli quinti, nupsit Emmanueli Portugalliæ et Francisco franciæ Regibus. n.º 19.

Ludouicus infans filius Emmanuelis vir generosissimus, natus ann. 1506. die 2. Martÿ n.º 24.

Leonor Nauarræ regina successit Ihoanni 2º. patri. n.º 48.

Leges Saliçæ franciæ cur sic appellatæ n.º 57.

Ludouicus 12. Rex Galliæ dixit se non ee. hæredem Caroli 8. prædecessoris n.º 67.

Leges Partitarum compilauit Alphonsus sapiens Castellæ n.º 71.

Linea semel occupata est semper continuanda et perpetuanda n.º 48.

Lex 2. fori Juzgo vbi dicit Roma legi debet Regia hoa

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

est Toletana n. 95.

Lex mentalis Portugaliæ cur ita dicatur n. 115. ubi inseritur et declaratur.

Lex Lusitaniæ lib. 4. tit. 62. § e finandose iuncto § se exponitur n. 117. et n. 130. et 131.

Lex 40. Taurina est hodie l. 5. tit. 7. lib. 5. Recolec. n. 123. cuius uerba referunt n. 148.

Lex Lusitaniæ lib. 2. tit. 5. § 1. citat. n. 140

Lex 5. tit. 7. lib. 5. Compilatio. non est correctoria iuris com. contra Costam n. 143. et 148.

Leges Tauriniæ non corrigunt sed emendant ius com. et declarant n. 144.

Lex 3. Tauri quæ e. l. 2 tit. 4. lib. 5. Regiæ compi. sex modis corrigit ius commune. n. 145.

Lex 4. Tauri quæ e. l. 3. tit. 4. lib. 5. Recol. corrigit ius com. et Regium n. 146.

Legitimatio similis e. Alchimiæ. n. 153.

Legitimatus differt a legitimo sicut imago a figura quam representat. n. 153.

Legitimatio Principis in preiuditium vocatorum ad regni vel primogenij successionem e. iniusta. n. 155.

M.

Maria de Luna filia ~~Federici~~ Federici Siciliæ Regis ei successit, et nupsit Martino Aragonum Regi. n. 49.

Maioratus vel regni successionem pretendens post. in uita ultimi possesoris petere ut declaratur sibi partinere. n. 7. et 13.

Membra a capite non discedunt. n. 17.

Michael princeps Castellæ et Portugaliæ rex futurus occubuit

Gra

Granatę n.º 19.

Maria Regum Catholicorum filia nupsit Emmanueli Lusitanorum Regi n.º 19. ubi laudatur.

Margarita soror Henrici 2. franciæ nupsit Emmanueli Philibertho Sabaudiæ duci Principi Pedemontium. n.º 23.

Mariam filiam Eduardi Portugalliæ infantis, duxit Parmę princeps filius Octavij et Margaritę. n.º 27.

Maria Parmę Princeps regnum Lusitaniæ prætendit. n.º 28.

Maria filia Caroli el bravo Burgundiæ ducis, ei successit in flandria et Burgundia, et nupsit Maximiliano 1. n.º 50.

Murtiæ regnum expugnavit Alphonsus Sapiens Castellę. n.º 71.

Maioratus vel regni possessor non potest gravare successorem n.º 113. et 114.

Masculo et fœmina eiusd. gradus concurrentibus in regni success.e antaponitur masculus. n.º 159.

Masculus rat.e masculinitatis dr. proximior et antecedit in gradu. n.º 160.

Maria Regina Angliæ uxor 2.a Regis Catholici. n.º 55.

Maior natu cæteris præfert in primigenio. n.º 158.

Maioratus regię Coronę recipiunt repræsentationem l. 5. tit.º 7. lib. 5. Reco. n.º 132.

N.

Navarrę regni capax est fœmina. n.º 48.

Neapolis Regni successionis feudalis habilis est fœmina. n.º 51.

Nepotes ingrediuntur locum parentum. n.º 102.

Nepos excludit fratrem apud plures gentes. n.º 107.

Nepos non repræsentat patrem in specie sed retenta qualitate nepotis n.º 119.

Nullus ex ijs qui regnum Portugalliæ prætendunt descendit ex patre vel matre primogeniti. n.º 121.

Nulla

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Nulla e legibus Tauri e correctoria iuris communis. n.º 144.
Nauarre regno priuat Ioannes de Labrit Schysmaticus et sedi Apl.ce rebellis. n.º 72.

O.

Origo que a radice deducit in quolibet derivato repetit. n.º 31.
Omnes qui regnum Lusitanie pretendunt sunt consobrini, in eodem gradu consanguinitatis. n.º 28.
Ormisinda genita Pelagij Primi Legionis successit fratri Fafile in eo regno. n.º 38.
Odissinda filia Regis Alphonsi Catholici successit Froile fratri in Legionis regno n.º 39.
Originaria causa inspicienda est. n.º 63.
Omnium fere nationum Iurisperiti concedunt Regem Philippum regni Portugallie successorem. n.º 164.

P.

Philippus i. Castelle laudat. n.º 41.
Papa non potest legitimare sibi non subditum temporaliter ut succedat in regno vel primigenio. n.º 155.
Paria sunt in iure quod succedendi tt.º ceperit a populi electione vel ab ascendente in descendentem non legitimum. n.º 139.
Primogenitus Regius futurus Rex, non Princeps Hispanie sed Asturiarum dicendus. n.º 12.
Pharamundus i. Rex francorum author legum Salicarum n.º 57.
Portugallie regni successionis incapax non e femina. n.º 58. 59. 60. 61. 62. et alijs.
Philippus Catholicus natus anno 1527. die Maij. 21. Vallisoleti laudatur. n.º 22.
Philippus 2. filius Imperatricis filie Regum Portugallie n.º 27. et n.º 29.

Philip.

Philippus rex Castellæ procedit a sanguine Regio Regum Portugalliæ. nº. 65. et alibi sæpe.

Philippus rex. proximior transversalis Regis Henrichi Portugalliæ avunculi. nº. 88.

Et est proximior lateralis ex pre. et latere Portugalliæ Regum nº. 89.

Philippus Christianissimus nepos Regis Emmanuelis Portugalliæ. nº. 3.

Philippus iustissimus non armis sed legibus Regem Portugalliæ fieri desiderat. nº. 4.

Philippus invictissimus regnum Portugalliæ sancte et iuste petit nº. 4.

Philippus Potentissimus legitimus est et e legitimo matrimonio natus. nº. 157

Philippus Catholicus est maior natu omnibus concurrentib. nº. 158.

Philippum Clementissimum legitimum et indubitatum regni Portugaliæ successorem esse fatent Iuris consulti Hispani, ytali, Galli et Germani nº. 164.

Philippus 2. fidei clypeus et deffensor accerrimus. nº. 3.

Philippus 2. iustitiæ et omnis æquitatis assertor integerrimus. nº. 151.

Pelagius primus Legionis rex. relictis Gothorum insignijs Leonem rubeum in campo albo assumpsit nº. 96.

Portugalliæ regnum iure sanguinis delatum est usque ad tempora Ihoannis i. nº. 99.

Portugalliæ regna felicibus auspicijs ad Philippum Castellæ devoluta. nº. 164.

Portugalliæ regnum elegit Ihoannem i. nº. 59. et 99. In quo amplius deliberandum cet. ut notat Costa. de patruo et nepote q. de regni success. pagi. 195. vº. mihi aut. in fi.

Pactum de viventis hereditate iure prohibitum nº. 77.

Patruo minore et nepote ex fratre eiusd. ultimi possesoris concurrentibus prefert. nepos nº. 87.

Pelagius i. Legionis a Gothis electus. nº. 37.

Pelaez de Meros doctissimus reprehenditur nº. 46.

Petronilla filia Ramiri Monachi Aragonum, ei successit et

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO ·

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nupsit Ramoni Berengario Barchinonensi comiti. n.º 47.

Primigenitus praemortuus transmittit ius suum in descendentes legitimos ordine successivo n.º 103. etiam filiam n.º 108.

Patruus vel eius filius optimum consilium é. q nepotem ducat ad lites vitandas n.º 109.

Petrus Rex Castellae interfectus a fratre Henricho 2. n.º 114.

Pater qui habet Emphytheosim pot. nominare ex filijs quem vellit. n.º 118 et alijs.

Propter deletum chyrographum conditionale permittit ante diem agere n.º 7.

Principis appellatio in Castella sumpsit exordium in Henricho 3.º qui cum assidua aegritudine laboraret inde infirmi nomen contraxit. n.º 11.

Primogeniti Regij infantes haeredes solebant dici in Castella. n.º 11.

Proximitas in regni success.e consideranda est respectu ultimi possesoris. n.º 76.

Proximior ultimo possesori in regno excludit omnes masculos sive faeminas. n.º 122.

Pluribus concurrentibus eiusdem gradus, nemo iuvat sexu virili quem non repraesentat, nec nocat sexus faemineus. n.º 162.

Princeps futurus Rex Hispaniae iurat et recognoscit.r in vita ultimi possesoris. n.º 9.

Pars non recedit a toto. n.º 17.

Propinquior ultimo possesori admittit.r usque ad millessimum gradum non habita rat.e tertiae neque quartae generationis. n.º 10.

Q

Qualitas conservationis lineae dat locum repraesentationi ad excludendum eum qui e. ex. lineam. n.º 87.

Qualitas primigeniturae facit locum repraesentationem, etiam si alias non daretur repraesentatio. n.º 87.

Radix.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

R.

Radix infecta palmites inficit. n.º 29.
Ratᵉ canonicatus quem quis habet de presenti pot. litigare super futura prebenda vacatura. n.º 7.
Regni vl. primigenij successionem pretendans litigat super presenti dignitate. n.º 8.
Regni successor in Hispania iurat et recognoscit. n.º 9.
Regnum Hispaniæ caput est omnium maioratuum. n.º 17.
Representationis lex ratione diuina videt condita. n.º 104.
Rex lege vl. voluntate priuata non pot. peruertere ordinem succedendi. n.º 112.
Neque illam mutare vl. alterare n.º 113.
Representatio non habet locum in Emphytheosi bonorum Regiæ coronæ Portugalliæ n.º 118. et Castellæ.
Representatio admittit quando succedit ascendenti vl. transuersali patris frati. n.º 125. et pluries.
Alijs uero casibus cessat representatio. n.º 127.
Representatio negat quando extraneo succedit. n.º 128.
Representationi non defert in hac Regni Portugaliæ successione. n.º 134. cum seqq.

S.

BIBLIOTECA PUBLICA DE TOLEDO

Santia Legionis successit frati Beremundo 3.º et eam duxit vxorem Fernandus 1. Rex Castellæ. n.º 40.
Santius 2. Castellæ proditorie necatus ab Ataulpho n.º 40.
Sebastianus serenissimus Portugalliæ Rex occubuit in Africa, ipse et exercitus. n.º 1.
Sebastiano sine liberis defuncto successit patruus magnus Card. Henrichus n.º 91. et n.º 107.
Scotiæ regni capax e. femina. n.º 52.
Sybilla successit in regno Jherosolimitano n.º 55.
Sabaudiæ duces cur Reges Chypri inscribant. n.º 56.
Selimus 2. Othomanæ familiæ princeps regnum Chypri venetis ademit. n.º 56.

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Sanctus Doctor Vincentius ferrer fuit iudex controversie super successione regni Aragonie. nº. 93.

Socinus reprobat nº. 190.

Soror legitima ultimi regni possessoris prefert nepoti ex fratre qui precise non vocat ad successionem. nº. 163.

Semel exclusus a linea succedendi semper exclusus manet. nº. 48. et nº. 121.

Successio ab intestato non excedit decimum gradum. nº. 101.

Successio in regno continuanda e. indistincte non servata gradus nec sexus differentia. nº. 103.

Successio in Emphytheosi bonorum Regie corone Portugallie servat leges maioratus. nº. 117. et nº. 133.

Spurius non pot. succedere in primogenio extantibus legitimis. nº. 152.

Neque in feudo. nº. 154.

Neque in regno. nº. 154.

Spurius legitimatus similis e. homini curato a percussionibus cui remanet cicatrix. nº. 153.

T.

Teresa filia Alphonsi 6. non legitima nupsit Henricho Lotharingie comiti. nº. 40.

Hec dotis nomine habuit Portugallie comitatum. ibid. et nº. 62.

Theodora successit in regno, dico Imperio Constantinopolitano. nº. 54.

Textus in c. licet de voto interpretat. nº. 69. 70. 71. 72. 73. et 74.

Textus Lusitanus lib. 4. ttº 62. §. e finandose iuncto §. penul declarat. nº. 117. et nº. 130. et 131.

Textus novus Lusitanorum inserit nº. 58. et nº. 161.

Textus alter novus editus a Rege Sebastiano inserit. nº. 82. et nº. 121.

Tole

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Toletum sedes et Gothorum domicilium. nº. 95.
Toletum e Mahumetanorum manibus liberatum, anno christi 1083. 25. die Maij.

V.

Veritas consistit in paucis non uero in multiloquio. nº. 5.
Verba legis cui conueniunt quadrat dispositio nº. 16. et nº. 133.
Vrraca filia Alphonsi sexti Castellę et Legionis Regis ei successit in regno nupta iam Ramoni Tholosę comiti nº. 42.
Verenguela filia Alphonsi octaui Castellę successit Henricho 1. fratri nº. 43.
Hęc transtulit Regnum in fernandum 3. sanctum filium nº. 43.
Venetorum senatus ius ad Insulam Chypri, quam per integros centum annos possederunt. nº. 56.
Vox patris vox filij, et Pater et filius una caro. nº. 119.
Verba ultima legis sunt restringenda ex prioribus eiusdem legis verbis. nº. 124.

X

Ximena Nuniez de Guzman pulcherrima concubina regis Alphonsi 6. mater Tÿresę Portugallię Comitissę prioris. nº. 40.
Ximena soror Alphonsi Casti mater bernardi Carpiensis. nº. 38.

Z.

Zacharias Roma. Pontif. priuauit regno francię Childericum 2. nº.
Zoe femina successit in Constantinopolitano Imperio nº. 54.

Indicis finis.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO ·

(c) 2006 Ministerio de Cultura

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Christo duce

Exordior allegationem quę causam Regis Catholici ad regni Portugallię successionē informat.

Lege et iudicabis.

1. Sebastianus huius nominis primus et ultimus serenissimus Lusitanorum Rex: adolescens profecto magni excelsi que animi, multis ac infinitis uirtutibus inclytus, uictricibus antea signis in Aphricam traiectis fortissimorum, et fidelium militum exiguo exercitu ingentes innumerabiles que Mahumetanas copias potentissimi Marroquitanorum x principis ad pugnam cum prouocasset (de cuius pugnę ac totius belli euentu infęlicissimo quicquam attinet dicere quem omnes sciunt) Illi proh cęlestes oculi in quibus omnis Æthiopum, omnis Persarum, omnis Indorum, omnis Arabum, omnis Lusitanorum lux sita erat, sacrilega manu mortis impię uiolenter clausi, atque extincti regnum illud in miseranda orbitate reliquerunt. x vel Marrochiorum,

2. Cuius gubernacula maxima omnium spe atque gratulatione suscepit eius magnus Patruus, clarissimus atque humanissimus Princeps Henrichus sacrosanctę Romanę ecclesię tituli quatuor Coronatorum meritissimus Cardinalis, primus que Eborę dignissimus Archipręsul, et

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO ·

(c) 2006 Ministerio de Cultura

in amplissima Lusitanorum ditione hæreticæ pra
uitatis supremus ac generalis quæsitor, acerrimusque
rerum fidei deffensor, qui in rerum humanarum
summa despicientia sanctissime uiuens ad prædicti reg
ni legitimam successionem (a qua per leges longe a
berat) diuino quodam prouidentiæ mysterio uidetur
fuisse reseruatus, quem cum sine liberis e uiuis ex
cessurum speraretur uenit in dubium vtri e nepoti
bus serenissimi ac fœlicissimi Regis Emmanuelis
illorum regnorum successio ueniret: e quibus cum 3
vnus sit Christianissimus ac inuictissimus Rex
noster Philippus orthodoxæ atque sacrosanctæ fi
dei uindex et assertor singularis, ius suum acerri
me persecutus est longe quidem maiori studio leges et
iura quibus causam suam informaret, quam copias
quibus rebelles cogeret comparauit, uarios diuersarum
nationum iuris peritos consulens oratores semel, et
iterum et tertio mittens, qui ius suum exponerent
ijs qui tantæ rei á demortuo Rege Henricho fac
ti iudices fuerant. Præstantius enim et longe 4
præclarius esse ducebat pro sua summa æquitate le
gibus quam armis Regem fieri. Cum ergo mul
ti ut Catholico Regi inseruirent, et æquissimo, eius trac
tauerint ius: ego qui ex summa eius regni æquita
te tantos pacis atque iustitiæ fructus percipio, non
superuacaneum esse duxi meam tanto Regi operam
impendere, et omnibus planum facere quam iuste quam
sancte hoc Portugaliæ regnum petat. Sed ne
euagata istæc oratio susceptam prouinciam recusa
re uideat, rem ipsam agredior, quæ quia factis et

non ẏ.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

non uerbis agitari debet loquar quantum potero
5. substantialiter quoniam ueritas consistit in paucis
non uero in multiloquio uti recte existimat iuris
consultus in l. ita vulneratus. §. multa. ibi vnum
interim proposuisse contentus ero. ff. ad Legem Aqui
liam.

Vt autem negotium istud ab ipsis profundis ra
dicibus assumamus, inuestigare oportet, num iuri
dice fuerit expostulatum quod in uita serenissimi
regis Henrichi cui illorum regnorum successio, adiu
dicanda foret, declararet ac pronunciaretur? Quæ
sane controuersia pluries apud iuris utriusque inter
pretes tractari solita est, ommissa tri. importuna dis
6. putatione, vera in hoc salebrosso articulo resolutio est,
quod licet regulariter super iura de futuro nemo liti
gat, ut depromit. ex l. non quemadmodum. vbi scri
bentes adnotare solent) ff. de Judicijs. et ex eo
nam filius dum pater uiuit nullum ius habet in
eius bonis: nec ei legitima debetur, probat l. i. §.
si impuberé ff. de collat. bonorum. + tertio hoc axio
ma deducitur ex l. i. §. i. in illis uerbis, quid enim
pertinet ad officium iudicis futuri temporis trac
tus. ff. de vsuris. et ex l. si ita scriptum §. i. ibi
nec pertinet ad nos ante quam dies ueniat. ff. de
legat. 2o. cum concordibus quæ in id adducuntur.
7. Contrahitur uero hæc receptissima opinio, nam qui primi
genij vel Regni successionem mortuo vltimo possesore
vel Rege pretendit, potest eo uiuente actionem proponere
ut post mortem eiusdem, uerus regni vl. maioratus suc
cessor declaretur, quam sententiam quæ communi doctorum
hominum suffragio comprobata est, fulcit in primis tex.
in l. in lege Aquilia si deletum chyrographum. ff. ad Leg.

+ l. cum quærit C. de in
offitio. testa. l. etiam §. fina.
l. si patronum §. fina. ff. de
bonis liberto. nam uiuente patre
non considerat legitima in eius
bonis l. 2. §. interdum ff. de
vulga. et pupil. Vnde non
tenet pater assignare legitimã
filio in uita Bal. Ang. et con
cord. in l. lex Cornelia ff.
de vulga. Bal. in l. quamuis
vl. extra quærit C. de fideico.
nec filius pot. petere legiti
mam, ut recte monet Mar
cus Antoni. Cuchus in tit. de
legitima ad auth. nouissima
C. de inoffitio. testa. no. 6.
fol. 69. ubi respondet ad
illud Lucæ c. 15. pater da
mihi portionem substantiæ quæ
me contingit, et diuisit illis
substantiam; dicens voluntariã
non coactam fuisse eam assigna
tionem. plures quæ adducit ex
lexiciones.

A 3.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO ·

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Aquiliam, ubi pp. deletum chyrographum condi
tionale permittitur creditori ius conditionale ante
diei aduentum, seu conditionis, in iuditium pro
ponere, et Dr. in c. relatum de prebend. et digni.
ubi ratione canonicatus quem quis habet de pre
senti potest litigare super futura prebenda vacatura
sibi debita. et l. i. C. de fideicommis. quo in lo
co legatarius agere pot. pro legatis annuis, non so
lum sibi debitis uerum in futurum debendis quo
rum dies nondum cesserat. et Dr. hispanus in l.
i. tt.º 2. p.ª 3. ibi eso mismo delo que entiende
que deue de auer en el tiempo que es por ue
nir de que el semeja que le fazen cosa por
que adelante pueda ser embargado o perdido to
do. facitur que nam ita cauetur ratione spei sicu
ti rei. ut in l. si tibi. in 2º responso. ff. de usu
fruct. quemadmod. cauea. et in l. spem C. de dona
tionib. Accedit eodem quia ille cui competit aliquod
ius potest petere ut declaretur sibi competere, Dr. ad hoc
in l. ubi fui §. utum. ff. si usus fruct. petat. ul
timo sententia hec suadetur, quoniam qui regni ul.

8. maioris successionem pretendit litigat super presenti
dignitate primogeniture que dignitas sibi de presen
ti competit, et est considerabilis iur. Dr. in c. quam
periculosum 7. q. i. et in c. licet uniuersis (de
cuius interpretat.e postea agemus) de voto et voti re
dempt.e et in arg. l. nec [illegible] ep. §. preterea. ff. de adop
tionib. tradit Bald. in l. cum antiquioribus. C. de
iur. deliber. Illustriss. Didacus de Couarru. supre
mi Castellani conuentus princeps lib. i. uaria. resolu.
c. 18. n.º 14. peritissimus licenciatus Pelaez a Meres

in regio

in regio Granatensi Prætorio causarum patronus vigilantissimus, in ttt. quem paucis ab hinc diebus edidit, de maioratibus et meliorationibus 2. p. in initio n°. 48. et 54. ubi plura in id agregat.

9. Hæc conclusio potissimum obtinet in primigenito futuro regni successore propter fidelitatis iuramentum sibi de præsenti præstitum a Prælatis, magnatibus, et urbium insignium procuratoribus solemni ritu in vita ultimi possessoris: in quo recognoscitur, et iuratur pro rege futuro; ut in tota Hispania fieri consueuit, cuius consuetudinis meminit insignis Emmanuel Costa Lusitanus, Conymbricensis postea uero Salmanticensis legum primarius professor doctissimus. in libello de patruo, et nepote. in p°. de regni success.e Vo. sic videtur. fol. 200. at

10. que Illustris admodum Doctor Ludouicus de Molina in supremo regnorum Castellæ Senatu regius meritissimus que Consiliarius, quem iuris asylum ut alterum Æmilium Papinianum communi voto vocant, non solum Hispania nra, uerum omnes nationes: præcipue Itali qui in dignoscendis hominum ingenijs accerrimo sunt iuditio, et de eius præstantissima doctrina ita sentiunt et loquuntur: ut ex suis scriptis quæ in oculis et manibus semper habent testimonia (ut oraculorum instar) usurpent, in lib. 3. de Hispanorum primige

A. 4.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nijs c. 6. n.º 19. quo in loco vir ille prestantissi 11.
mus principis appellationem in Henricho tertio
Castelle et Legionis, (qui ~~cognomento egrotus dic~~ cum assidua egritudine laboraret, unde nomen infirmi contraxit) o
riginem sumpsisse refert, antea enim regij Pri
mogeniti infantes heredes appellabantur, constat
ex Chronicis maxime ex Stephano Garibayo dili
gentissimo nostre etatis rerum Hispanicarum scripto
re. lib. decimo quito suorum commentariorum c. 25. in
uita Ihoannis i. Castelle. et rursus lib. 34. c. 38.
de Ferdinando Portugallie. pagi. 840. ubi in pri 12.
ori loco reprehendit eam vulgi opinionem quo
regium primogenitum, Hispanie principem nuncupa
mus: cum rectius, ac consultius Asturiarum Prin
ceps vocari debeat, cuius dictum ex optimis ratio
nibus (quas ibidem recenset) defluit.
Hoc autem fidelitatis homagium aliquod ius
de presenti principi iurato tribuit. ut erudite ad
uertit Emmanuel Costa, ubi eum citaui.+ Unde
consequitur quod in uita ultimi possessoris regni cui
competat et ueniat regni successio illo mortuo, potest
declarari, quam propositionem in omnibus maiora
tibus constanter deffendit dissertissimus Roderi
cus Suarius allegat.º 4. sibi tn. contrarius, et
Illustriss. D. Iacobus Septimacensis uir multarum
rerum cognitione clarus, episcopus Zamorensis dig
nissimus. lib. i. de Hispan. primoge. c. 28. quos
et alios luculenter citat et sequitur Domi. Ludouicus
Molina d. suo lib. 3. c. final. n.º 17. et post eum, cer
tiorem sent.m et sm. eam fuisse iudicatum, in Pin
ciano et

Filij etiam primogeniti Regum, Reges solebant dici in Legionis regno ut ex quodam priui regis fernandi 13. Legionis ep et erudite comprobat. Licenciatus Rades de Andrada Calatrauae miles, illustris genere et literis lauatissimus in historia ordinum militarium c. i. ordinis de Alcantara et Diegus Perez li. i. de lib. 2. vete. ord. 0. bine fol. 198. Nunc uero V. principes futuri Reges 14 que denominatio ut dicebam cepit in Henrico 3.º Castelle. In Portugalie regno in Alphonso 5.º Eduardi. In francia principatus Vienne regnante Philippo 6. In nauarra primus hoc n. potitus Carolus Lux principe regis Caroli 3. Nauarre Regis. In Anglia vocati sunt primogeniti principes Gaules [illegible] ante quam in Castella

+ contrarius tn. apparet Doctor Ludoui. Molina d. n.º 19. asserens eam principis designationem solum prodesse ad hoc ut nulla lis ei super regni futura successione moueat vel ad hoc ut quod ipsi principi debebat in uno firmet.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ciano, et Illiberitano conuentibus, in comitatu de buen
dia asserit Pelaez de Meres. d. 2. p.ᵉ maioratuum
in princip. n.º 65. Contrariam vi. partem sunt
qui sequantur, quos in vnum contulit, Domi. Doctor
Molina. et Meres, superioribus numeris.

15. Ex ijs dilucide demonstratur rite, et recte actum fu
isse a serenissimo Rege Portugalis Henricho, quod in
ipsius uita disputaretur, cui eo premortuo illorum regno
rum successio pertineret; uisis tandem partium iuribus ✻
diligenter que ac summo iuditio matuero que examine in
spectis et excussis, nullo ductus odio neque affectione
incensus, regis nostri Philippi causam sibi potiorem et
equiorem esse, publice ac solemniter regni Presulibus, pro
ceribus, nobilibus, ac totius Lusitane Reipublice procu
ratoribus, nunciauit et significauit; cuius rectissimo in
clyti Regis animo, vno consensu omnes qui ibi ade
rant (tribus vel quatuor duntaxat demptis) incredibiles
Deo optimo maximo gratias referentes, quod Rege
sanctissimo simul et religiosissimo illis potiri contigis
set, acquieuere, ita illico pronunciari desiderantes et
acclamantes: quod cum in uotis esset pijssimo ac cle
mentissimo principi, morte preuento, et iniqua temporis
angustia minime licuit. ✻

✻ hec aut. s.ª Regis fecit ius inter omnes, sᶜᵃ enim principis vim ha bet legis l. fina. C. de ll. c. in causis de re iud. ideo ligat et obligat oes. Sᵗ. Alex. in l. sepe de re iud. n.º 72. quem re qz Tyra. in tt. q.ᵈᵒ res inter alios acta limitati 29. et probat Mathaeus tab. 26. in fi.

16. Secundo pro clariori dicendorum notitia, et ne sepe seepi
us eosdem terminos repettamus, suppono, quod sicuti fir
mum ac constans argumentum est de regno ad primo
genium, ut apte colligitur ex Romano Pontifice in c. in
tellecto de iure iu.º et lex l. i. tt.º 17. p.ᵗᵃ 2. l. 9. tt.º
4. p.ᵗᵃ 5.ᵗᵃ et ex l. 2. et 3.ᵃ tt.º 10. lib. 5. Regie collectio.
et ex traditis. ab Illustriss. Couarru. in c. quamuis pac
tum. 2. p.ᵉ §. 2. n.º 4. Meres predicto tt.º 1. parte.

A. G.

arg.º tx. in §. fina. institu. de satisdatio. et in l. i. §. sedsique leges C. de veteri iure enucle. et in c. vni. in fi. de sacra vnct.ᵉ et arg.º de parte ad totum. l. que de tota ff. de rei vendi. Burgos de pace senior cons. 9. n.º 3. vbi plures cumulat et n.º 22. et iun. sui cons. 29. n.º 2. Ant.º Go in l. 40. Tauri n.º 65. et Peralta in rub. de hered. institu. n.º 122.

[...]io. tt.º 29. p.ᵃ 2. ibi y [...]to se entiende delos seño[...]s maiores porq no se man[...]en. l. 32. tt.º 18. p. 2. [...] por esta confiança q o[...]ron los señores fueles dos [...]o q los casos delos nobles [...] fuesen guardados como [...]hilos. supposito ad eas et q soli Regi licet Castella fortalicia edificare. l. tt.º 5. lib. 6. Reco. quas ll. [...] pendereste ad hoc gloriat. Aluarado [...] 2. de coniectura ta mente cap. 3. n.º 2. ad fi. [...] lib. 2. c. 9. n.º 60.

l. i. §. sed si que ll. ibi sim. Saluij Iuliani s.ᵐ qui indicat debere omnes ciuitates consuetudinem Rome sequi et legem que caput ē orbis terrarum non ipsa alias quam alegat gl. in d. §. fi. de satisdat.º tuto. et Matienzo in loco statim referendo v.ᵉ fol. 135. in signo. 90

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

q.ᵉ 26. n.º 9. et iterum 2. p.ᵉ q.ᵉ 6. n.º 3. plura cumu
lans, et ante eum duodecim congerens fundamenta
neruose deffendit Domi. Ludoui. Molina lib. i. c.
3. a n.º i. cum pluribus seqq. idque certissimum est.
ita etiam conuertitur isthec argumentatio ut omnia
disposita in primigenio in regno obtineant, procedant,
et seruanda sint, huius sententie partes fouet ratio
et spirans, nam cui uerba legis conueniunt, dis
uina et spirans, nam cui uerba legis conueniunt, dis
positio itidem conuenit et quadrat, tx. qui ad id aduo
catur in l. 4. §. toties ff. de damno infecto.† Instat
etiam nam dicta in familia, in patre familias qui
ipsius caput est locum habent, docet Gaius Jurìscon
sultus in l. familie 196. ff. de verborum significa.
Tertio hec concl.º ea rat.ᵉ commendatur, quod regnum 17.
Hispanie caput est omnium primigeniorum, ab eo que
succedendi rationem accipiunt, et tanquam membra a ca
pite deriuantur, et descendunt, ut ex Paulo Castrensi Si
gismondo, et aliis affirmat Ludoui. Molina. lib. i. c.
2. n.º 16. et 17. Meres. vbi s. n.º 2. et 3.† Vnde idem
iuris est in membris quod in capite, ut in c. in Sy
nodo. 63. dist.ᵉ vbi glossa. et tx. in c. cognouimus
12. q.ᵉ 2. et pars non debet a toto recedere, l. si
quis cum totum ff. de exception. rei judi. nec a ca
pite membra. c. cum non liceat. de prescriptionib.
superioris sententie author est domi. Ludo. Moli. d.
lib. i. c. 3. n.º 24. vbi hunc art.ᵐ nusquam ab aliquo tactum
vidisse, fatetur.
Tertio ut omnia magis in aperto sint arborem figurare 18.
libet qua oes. descendentes serenissimi Regis Emmanuelis
qui regni Portugallie successionem pretendunt contine
bunt, ut facilius percipiatur quoto gradu vnusquisque
distet a predicto Emmanuele. Ipsa vi. arbor talis est.

Arbor

Matienso in l. 6. t. lib. 5. Reco. gl. 3. n.º et 17. fol. 176. et n.º

† l. qui constitutum vbi Bal. de testa. mili. cum similibus quorum memi nit hypoli. singu. 339. et in l. qui falsa n.º 66. ff. de falsis. probat. in l. hos accusare §. omnibus ff. de accusatio. c. indem nitatibus §. fe. de elec. in 6. tradit Ihoan. de Neuiza. cons. 15. n.º ii.

Ant.º Corduba de Lara in commento. si quis a liberis §. idem rescripsit n.º 136. ad ff. de libe. agnoscand.

† dispositum in regno procedit in membris. Pau. vbi eum refert Molina. s. Couar. lib. 3. uaria. c. 5. n.º 5. vs. 4. Abb. in c. licet de uoto et in c. prudentiam in fi. de off.º delega. Mencha. de succes. creat.ᵉ §. 26. n.º 30 et 94. Burgos de pace senior in prohemio legum tauri n.º 69. Matienso. in l. ii. tt.º 7. lib. 5. Reco. gl. 7. n.º 3. fol. 198. Iho. Garcia. in tt. de expensis c. i6. n.º i6. Peralta in l. 3. §. qui fideicommissum n.º 138 de hered. instit. vbi 2.º uidendus concludentes quod maioratus in nos a regno imaginem supponunt.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

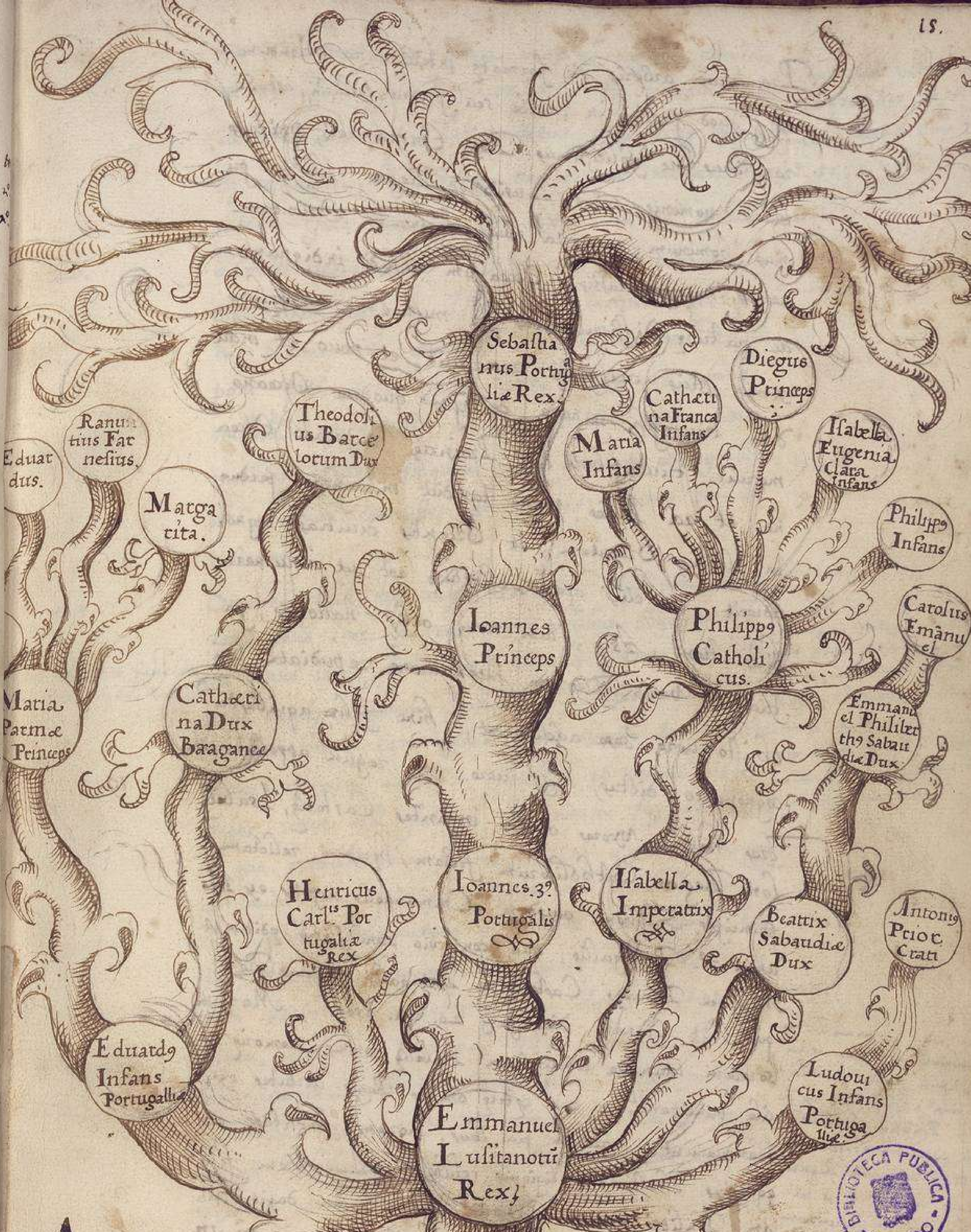

Arbor descendētium Regis Emmanuelis qui regnum Portugalliæ pretendunt.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO ·

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Pro cuius arboris sic formatę intelligentia sciendum
est, quod positus in radice seu prima cellula, est Se
renissimus ac felicissimus Rex Emmanuel, vnicus
huius nominis inter Lusitanos Reges, Ille qui pri
mus hominum memoria nouis Argonautis Orientem
uersus nauigare iussis, Oceanum recludi indignantem
ac naturę difficultatibus se munientem felicis
simis suis auspicijs reserauit, et nouo et inau
dito triumphi genere de ipso quoque Oceano
meruit triumphare. Proinde superato Ocea
no et ad Indos vsque tandiu inaccessos perdu
ta classe, Orientem, et Orientis diuitias regno
adiecit, et eius opera effectum est ut innumera
biles tum Asię, tum noui orbis nationes, pa
tria et vana Deorum superstitione repudiata, vni
christo uero sese addixerint, hinc felix aquibusda
cognomento dictus, alijs uero rex regum appellatus est. 19.
Tres habuit vxores omnes infantes Castelę, Isabel
lam Regum Catholicorum filiam hęredem, relictam
principis Alphonsi eiusdem Emmanuelis nepotis ex 1ho
anno 2°. Portugalię, quo connubio sanctissimo ęditus est
Michael Princeps Castelę ac Portugalis futurus Rex,
qui obijt Granatę die Julij 20. an. 1500. Mariam
sororem utrinque coniunctam Isabelę omnis memorię fa
cile principem, in qua cęterę omnes Regię uirtutes ex
plenduerunt, maiorum pia laus, morum sanctitas, et
egregius christianę religionis cultus.+ Leonorem fili
am Philippi primi Castelę, quam postea duxit Fran
ciscus Valesius francorum rex fortissimus, is qui in
+ hoc catholicorum regum filia quę i. nupsit Arturi Galliae principi, [illegible] campis
regibus, et frater Alphonsus a vera ... in specie coniugii.

hoc aut. Emmanuelis ma
trimonium iustissimum et va
lidissimum nemini Catholico
dubium e. quin fuerit ex Ro
mani Pontificis dispensatione ut
late disputatum e. per Lors.
in ttt. de matrimonio Regum
Angliae dubitat°. 2. et per
Bohem. ttt. per Hieronimum
Curiel eod. ttt. dubio. i.
Roffensem eod. ttt. in pr°.
loquentes in Catharina
Henricho 8. quondam Britanniae
2 p. art°. 27.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

campis Ticinijs a Cæsare maximo captus, deuictus et profligatus fuit.† Contentio tn. uersatur inter descendentes dicti Emmanuelis, et Mariæ secundæ coniugis dilectissimæ, nec omnes enumerare necessum fuit, sed illos dumtaxat qui ad regnum admitti desiderant.

† cuius rei ultra historiographos meminit Jacob. Meno. cons 29. nº. 52. i. vol.

20. Inter quos ad clariorem cognitionem ponimus Ihoannem tertium: qui patri Emmanueli successit in regno, natus Vlyssiponi prid. nonas Junij anni Christianæ salutis millessimo quingentessº. secundo, qua die æther adeo insolitis ignibus flagrauit, adeo tonitruijs et nymbis sine fulmine concussus est ut res portento similis uideretur.

21. Secunda filia fuit infans Isabella Vlyssiponi etiam nata anno 1503. die 25. mensis octobris, obijt uero Toleti anno 1539. hæc ũ quam duxit Carolus primus inter Hispaniæ reges, superioris Germaniæ augustissimus Imperator uir me hercle tam ingenti, tam excelso tam inuicto animo ut eum iuuentem finitimi et procul dissiti Reges, uelut belli fulmen horrendum formidauerint.

ædibus comitis de fuensalida diui Thomæ Apostoli templum,

ad maximi status amplitudinem semper aspirauit, constantissime affirmabat se nisi maximo Reipublicæ Christianæ Principi nulla conditẽ nuptiarum, et ita ut olim Dux Valentinus pro insignibus gerebat aut Cæsar aut nihil.

In quo quemadmodum omnes omnino animi dotes (quæ ad laudatissimi principis effigiem desiderantur) cumulatas uidimus, ita quicquid est uirtutis quod Graias, Latinas, Hispanas heroydas illustrauerit, id omne in Isabellam congestum fuit. Hæc Claudiam raram religione, Sulpitiam Patorculi filiam castitate, Corneliam Grachorum nobilitate superauit. Hoc iustissimo

22. matrimonio anno 1527. die Maij 21. Vallisoleti, natus est Philippus noster secundus, omnium Regum maximus, et potentissimus integerrimus fidei Catho

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO ·

(c) 2006 Ministerio de Cultura

licę deffensor et clypeus, tot tantis que Impera
torijs virtutibus inclytus, ut cęlo dimißum omnes
gentes prędicent.† Hic religiosißimus erga Deum,
christianam, orthodoxam que legem, longe, late
q3 simul cum imperio propagat; plera que nobi
lißima templa Deo erigit: religiose que curat la
bentes religiosorum mores ad ueteris regulę seueri
tatem reuocari, religiosos que ipsos curiose audit,
benigne fouet liberaliter protegit; salutares atque
vtilißimas leges regno fert; est que Rex omnium
(qui retro ante actis seculis fuerunt) sine contro
uersia longe optimus, et vtinam Deus optimus ma
ximus eum per plures, ac felices annos regnare
sinat.

[Margin note: † Hic anno 1571. cum studio et diligentia pii quinti Romani Pontificis cum ipsi et Veneti in turcas conspirassent maximam que ędificassent ornassent que classem duce pręclarissimo principe Ihoanne ab Austria Catholici Regis fratre consanguineo, clarissimam post hominum memoriam ex universa turcarum classe victoriam reportarunt ita ut classem fere totam in potestatem suam redegerint die 7. octobris prędicti anni in cuius honorem et pro grat. act. christianissimus Rex in sancta ecclesia Toletana festum in ęternum ~~[illegible]~~ dotavit. celebrandum]

Tertia filia fuit infans Beatrix nata die dominicę 23.
circuncisionis anni 1505. hanc sibi matrimonio copu
lauit Carolus Sabaudię dux, princeps que Pedemo
tanus, quibus parentibus natus est Emmanuel Phi
libertus dux Sabaudię† vir Margaritę sororis re
gis Francorum Henrici secundi.

[Margin note: † hi sunt allobroges.]

Quartus filius Emmanuelis et Marię fuit infans 24
Ludouicus,† uir generosißimus omnis que nobilitatis
author et princeps, aquo quicquid uerę, germanę, ac so
lidę nobilitatis id totum quasi ex fonte peranni ma
nauit atque profectum fuit, nascitur anno 1506. die
Martij 2. Habuit filium ex matrimonium tn. ~~Infan~~
~~tem~~ Antonium Priorem Crati ordinis cruciferorum

Diui Ibo

[Margin note: † qui a multis orbis terrarum imperio dignißimus habebat.]

(c) 2006 Ministerio de Cultura

diui Ihoannis, quam incredibile est qua humanita
te, et liberalitate semper sit rex noster ~~Christia~~ Catholicus
~~nissimus~~ prosecutus, illum que impense amat.

25 - Quintus filius fuit infans Henrichus (natus an felicissima qua in urbe pp. summam
no 1512 ~~Junij quinta die~~ ultima die Januarij) omnium bonarum artium
et uirtutum patronus, Romani que senatus proce
rum decus, is mortuo Sebastiano serenissimo et
infelicissimo, cujus ipse magnus patruus erat, et frater
Ihoannis Tertij aui Sebastiani ad regni fastigi
um ascendit anno 1578 in ea ætate quæ ad ma
trimonium erat inutilis, et ita sine prole e uiuis de
cessit hoc anno 1580 ultima die Januarij ~~in mense februarij~~ qua natus est.

cuius temperiem mentis si mile e. partem aliquam niuis in meri) plurima tunc conspersum fuit quod multi sic interpretati sunt ea niue mentis candorem uitæ puritatem et continentiam uirtutis eximiæ fecunditatem quæ in hoc principe mirabiliter eluxit præmonstratam fuisse,

26 - Sextus filius fuit infans Oduardus + hic qui in tota
uita nihil habuit antiquius quam perpetua et solida
religionis laude censeri, et in rebus diuinis rite et
recte peragendis, in pauperibus alendis, in templis
constituendis et dedicandis maximam adhibuit diligen
tiam: + nascitur anno 1515 die septembris sexta, et duxit
Isabellam filiam Ihoannis ~~Bragancæ~~ Brigantiæ ducis, his pa
rentibus in lucem edita est excellentissima He
royna domina Catherina, cuius diuini animi dotes
et numero tam multæ et magnitudine admirabiles, nec
ubere dicendi copia nec largo orationis flumine com
prehendi queunt: multo que illustriori sermonis appa
ratu prædicari desiderant, eam sibi consortem et coniu
gem prudentissimam Illustrissimus ~~Bragancæ~~ Brigantiæ dux Iho
annes secundus elegit. Alteram habuit filiam
serenissimus Oduardus Mariam nomine quam si
bi matrimonio copulauit princeps Parmæ, filius Octa

is natura mitis et clemens extitit, musicis et uenationib. deditus, uniuersis pp. benignitatem et humanitatem osten[illegible]

[illegible] uita si non immatura [illegible] sublatus fuisset multas [illegible] insita probitate et iustitia communibus rebus [illegible] potuisset.

pro dona Ma

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO ·

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uij Farnesij, et Margaritę filię non legitimę Caroli quinti, principum Parmę, Placentię ett.

Qui omnes filij et filię Emmanuelis et Marię Regum Lusitanorum, in 2ª. arboris domo ponuntur.

In tertia uero eiusdem arboris cellulla collocantur nepotes prędictorum Regum, in quarta pronepotes. 27-
Contentio tn. et controuersia inter Philippum 2m. Catholicum filium Isabellę Imperatricis, priorem quę filiam Emmanuelis, et Emmanuelem Philibertum sabaudię ducem filium Beatricis infantis Portugalię. Antonium Priorem Crati filium Infantis Ludouici. Catherinam Bragan-
cę ducem, Mariam Parmę principem filias Eduardi, qui omnes sunt in eodem pari consanguinitatis gradu consobrini, uersatur. Iustior aut. et potior mihi est causa Regis Catholici, ut ex infra dicendis probo. 28-

Primo qr. Rex noster Christianissimus est filius Augustissimę Isabellę cui uidendum est utrum regni Lusitani successio deferri potuerit, nam si fęmina in eo regno est incapax et inhabilis ad succedendum in illo, inde consequitur quod erit inhabilis Rex noster 29-
Philippus masculus legitimus ex illa descendens, tanquā ex radice infecta quę palmites inficit, iux.ª uulgatam imperatoriam quę decisionem L. si qua mater. Cs. in ne potibus ubi plura agregat nº. 19. ingeniosissimus Doctor

Arius Pi-

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Arius Pinelus Lusitanus Iuris Cesarum Salman
ticensis scholę meritissimus primarius C. de bonis
maternis, et quę tradit Bartol. in l. 2. §. uidendum
30. n. 2. ff. de Tertullia. Ubi docet quod si statuto
caueatur quod filia excludatur propter masculos,
ex identitate rationis idem dicendum erit de nepte
et alijs ab ipsa filia descendentibus, cuius Bar.
dicto accedit Paul. Castr. illud ad Sydera usque
extollens, et &c. uerum sicuti Euangelium asserens,
in l. illam n.° 8. et 9. C. de collationib. sequitur
Alexand. in l. sed si hac §. liberos. n.° 8. ff. de in ius
vocando. Palaci. Rub. in repet. Rub. de donatio. in
ter uirum et uxorem. §. 23. n.° 14. Antoni Gomez
in l. 40. Tauri n.° 41. Gregori. Lopez ad l.
3. tit.° 13. p.ª 6. scholio mugeres, est quę hęc opinio
communi scriptorum calculo approbata, ut ex Domi.
Ludoui. de Molina lib. 3. c. 5. n.° 42. Meres 2.
p.e q.ª 2. n.° 18. et 6. q.ª n.° 52. desumitur. + In
quo libens communia sequor.

31. His conuenit, nam forma et origo quę a radice de
ducitur in quolibet deriuato repetitur l. in ratio
ne la 1.ª §. si filio ibi formam et originem ff. ad
leg. falcid. et qui primitiua inficit deriuato
uituperat. ut in l. fina. C. de naturalib. liberis.
Aptius autem hoc thema probatur in c. 1. §. hoc
autem notandum. de his qui feudum dare poss.
lib. feudo. et in Or. regio Lusitano lib. 2.° tit.°
lat Tiraque. de primoge. q.ª 12. n.° 16.

+ his succurrit nam ex
clusso uno a successione ex
cludunt eius descendentes
Ulpia. in l. 1. §. si quis ali
quem testari prohibue. Pa
pinia. in l. mulieri et titio
73. ff. de cond. et dem.
Paul. in l. Nesennius A
pollinaris 36. ff. de nego.
ges. ibi repetera, quem Ex.
ad hoc dicit de uo. melio
rem ibi Salyce. et cons.
467. vol. 2. hanc opinio.
seqz Abb. cons. 75. vol. 1.
Alex. cons. 80. lib. 1. et cons.
174. et plures quos cumu
l. fol. 128. signum ✱

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

17. §. ii. his uerbis. Que pois a filha de que tal lidimo baram descendeo nam podia auer a dita terra: a sua incapacidade faz ho seu descendente nam a poder auer. e segundo as leys Imperiaes a dita terra nam pode fazer salto ao dito seu descendente ha razão, quam allegat Costa. tit. de patruo et nepote. in questiuncula de regni successione vers. nam et si pagi. 175. quo iure utimur.

Nunc uideamus sit ne fœmina Regiæ Portugalis successionis capax, quæ questio (præterquam quod est totus lapis angularis, et cardo nostri instituti) frequens et assidua est: ideo que copiose tractanda ac resoluenda erit, summe namque utilia cognitu que necessaria erunt, ea quæ in eius resolutione dicentur, ad cognoscendum fœminas regnorum esse capaces. Memini tamen me eam disputasse 32.

coram domino Georgio de Alencastro duce de Auero in Lusitaniæ regno, pro domina Juliana eius dem successrice et herede unigenita, quando insignia doctoralia Juris Pontificum sum consecutus in florentissimo Oxumensi Collegio multis titulis celebratissimo, quod et inclytam illam Academiam magnificis sumptibus instituit, atque doctissimos quosque præceptores magnis oblatis conditionibus undique euocauit Illustrissimus ac Piissimus dominus.

Ihoan

Ihoannes Tellez Giron quartus Vraniæ Comes, ut asserit prestantissimus Doctor Jheronimus Gudiellus, eiusdem academiæ Phybeæ artis primarius professor eminentissimus, in libro quem accurate et eleganter de nobilitate et Gironum gestis scripsit. c. 16. 32. vbi locupletissimus ille chronographus recenset alia sexdecim cœnobia virorum et sanctimonialium constructa in Bethicæ partibus ab illo Christianissimo Comite, præter ecclesiam collegiatam insignem et munificentissimam quam in eodem Illustri Ossunensi municipio a solo erexit, et alia nobilissima templa quæ in Castella Deo dicauit, vnde eius nomen (nisi omnino ingrati simus) iucundum et sempiternum nobis esse debet.

33 - Quod autem fœmina possit succedere in regno vel primigenio nisi expresse sit prohibita vel exclusa defficiente masculo eiusdem gradus quamuis minoris ætatis regula trita, ac vulgaris est, + ut ex sequentibus patet. Primo ex illo quod scriptum est Numerorum capi. 27. Homo cum mortuus fuerit absque filio ad filiam eius transiuit hæreditas, si filiam non habuerit, habebit successores fratres suos.

+ hostien. Iho. And. et Abb. in c. dilecti de arbitris et ibi Anchar. per tex. in c. dilecta de maioritate et obed.

34. Secundo partem hanc fulciunt Codicis et Authenticorum iura, textus in §. cæterum institutionibus, de legitima agnatorum successione, et in authentica in successione, et in corpore vnde desumpta est, C. de suis

et in auth. de triente et semis. §. sin aut. confusa. ibi non aut. distinguimus de filijs siue masculi siue fœminæ sint, sicut enim natura nihil circa hoc alteracionat, ita nec nos alteram in masculis alteram in fœminis hoc ponimus legem.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

et legitimis hęredibus, pulcherrimus tx. in l. maximum vitium, C. de liberis pręteritis. ubi disponitur, indu centes differentiam inter masculos et fęminas esse natu rę accusatores, et talis differentię sexus considerationem esse naturę damnatricem, iniquam, intolerabilem, impi am et nimia subtilitate introductam. et in c. i. §. quin etiam tituli epm vel Abba. lib. feudo. + fęmina succedit in fideicom misso l. cum acutissimi. C. de fi commiss. l. hęredes mei §. cum ita ad trebel. 35. et in ma iorias quę sunt quędam perpetua et peculiaria fi deicommissa. ut J. probo e nrs. nº. / textu Albarado lib. 2. c. 3. d. nº. 10. in fi. Burgos d ross cons. 29. nº 4. 5. 6.

Deci. in l. fęminę col. i. de regu. iu. et cons. 413. ad fi. et cons. 269. (et 498. nº. 21. et alibi sępe. Alex. cons. i. nº. 24. lib. 5. et cons. 14. nº. 12. ead. lib. Corne. cons. 16. in fi. lib. i. Ihoan. de ziri lib. i. de primogenitu. q. 19. Gosadi. cons. 8. nº. 16. Tyraq. q. 16. nº. 19. et 20.

Tertio eandem assertionem de iure canonum probo non ex textu in capi. dilecti de arbitris quem perperam Abb. et cęteri citant ad hoc quod in regno succedit fęmina nam tx. ille loquitur de Regina Francorum quę ex propria persona non potuit eė. Regina proprietaria ex pe culiari Lege Salica illius regni qua successio inter 37. dicta est fęminis, (ut iam dicturi sumus) appellabatur ergo Regina Francorum quia erat uxor Regis francię. Sed ex tx. in c. significauit, de rescriptis ubi mortuo fratre qui erat comes ei successit in comitatu soror, et ex tx. in c. cum deuotissimam. 12. q. 2. cum alijs quę passim circunferunt. in c. ex parte tua de pri legijs ubi Papa Reginam Anglorum loquens inquit semel et in iudicijs subiecto. 36.

+ hostiensis Ihoa. And. Abb. et alij in c. dilecti de arbitris et ibi Anchar. per tx. in c. dilecta de maiorita. et obed. Card. et Abb. in c. significauit de rescrip. Molina lib. 3. de hispano. primog. c. 9. nº. 5.

Quartò nostrates legum latores hanc sententiam iterum approbasse videntur, et uiri illi percelebres qui in condendis legibus septipartitis strenuam operam na uarunt eandem filiorum, distinctionem secuti sunt, cu ius rei meminerunt l. 3. ibi hereden todos los bienes del finado quier sean varones quier sean mugeres. tt. 13. pª. 6. et aper tius l. 2. quę detracta ė. ex lege Gothorum antiquissima tt. 13. pª. 2. ubi hoc decidit in regno et alijs maiorijs + sunt et extant alię eiusd.

+ l. 9. tt. i. ead. pª. 2. tt. 15. p. 3. l. 4. ead. tertia pª. l. 4. tt. 3. lib. 2. Reco. Sapientis ibi con duania heredera del reino.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sapientis Alphonsi decissiones quas referunt resoluen
tes esse frequentissimam conclusionem istam, Illustris
simus Presul et Preses Couarr. lib. 3. uariaz reso.
c. 5. nº. 5. et in practicis qq. cap. 38. nº. 8. domi.
doctor Molina lib. 3. c. 4. ferme per totum, ubi
plura persecutus est, et Meras d. ttt. 2. p. q. 6. a
nº. 20. Burgos in prohemio legum Tauri nº. 8. et seq. Ihoan. Matienzo in dialogo relatoris 4. p. c. 7. nº. 1.
37- Quinto huic opinioni fauet uetustissima lex Gothorum, qua
(post cladem illam insignem, ac semper luendam proditio
nem Comitis Juliani anno ab orbe redempto DCC. eum
quo Arabes ab Aphrica Calpem (que nunc Gibral
tar dicitur) transuecti cruentissimo prelio ipsis Go
this eorum que Rege Roderico profligatis, totam
Hispaniam occuparunt preter Astures, et Cantabras
apud quos infans Pelagius uir fortissimus Fafile que
Cantabrie ducis filius, et nepos Gothorum Regis Cyn
dasunthi, Rex electus et nominatus fuit) sancitum est
quod si Rex fuisset Catholicus Primogenitus eius atque
ante obitum patris decedente primogenito, secundo na
tus et sic per ordinem nature quantumcunque mini
me fuisset etatis in regnum substitueretur. Si
autem defficeret masculus filie eodem ordine ad reg
ni successionem admitterentur, quibus ipse magnorum
Gothorum prouidentia ex nobilibus gothis uirum de
ligeret quo regalis posteritas conseruaretur. author
est Pala. Rub. in libro de iusta regni Nauarre re
tentione S. 9. p. 6. idem repetijt in Rub. de dona
tio. int. vi. S. 69. nº. 26. Huic aut. legi non credit dominus Ihoannes Garcia galecus admirande eruditionis vir maioribus que honoribus dignissimus in ttt. insigni de expensis et meliora. c. 16. nº. 18.
38- Sexto hoc ipsum comprobatur, et receptissima inuiolataque

B.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Hispaniae consuetudine, multorumque saeculorum exemplis ~~manifestum et planum est~~ liquido ~~comprobat~~ constat, et ut ab ipso rege Pelagio exordiar habuit filium Fafilam nomine, qui patris monarchiam obtinuit, Fafilae vero sine sobole ab urso ~~interfecto~~ dilaniato soror Ormisinda seu Hormisonda successit, quae nupsit Alphonso I. Catholico, post quos regnavit filius Froila genitor Alphonsi secundi casti et Ximenae matris Bernardi Carpiensis Bardulorum (qui Castellani sunt) ducis. Bernardi egregia opera insignem cladem galli a Vasconibus acceperunt, *

Secunda foemina Legionensis regni successtrix est Odisinda regis Alphonsi Catholici filia, regnavit post Froilam Aurelium que fratres, nupta iam Silo viro strenuo et generis nobilitate praeclaro, et post eos Mauregatus. 39.

Tertia foemina cui idem regnum Legionense delatum fuit Santia dicitur filia Alphonsi quinti et Geloirae filiae comitis Melendi Gundisalvi, successit fratri Beramundo eius nominis tertio. Hanc Santiam duxit Ferdinandus primus Rex Castellae qui a rebus clare et fortiter gestis magni cognomentum meruit, quo connubio utranque monarchiam obtinuit. His parentibus nati sunt Santius secundus, Alphonsus Ferdinandus sextus, Garsia, Urraca et Geloira, ex quibus ab Ataulpho super Zamaurá Santius proditorie occisus est, et Alphonsus Toletum ~~habuit~~ + die 25. mensis Maij. ann. 1083. eo die qui martyrio beati Urbani Romani Pontificis sacer est, huius Alphonsi et Ximenae Nuñez de Guzman pulcherrimae concubinae est filia Dña Teresa coniux Henrichi comitis Lotharingiae: cui dotis opulentissimae nomine principatus seu Comitatus Portugalliae accessit. 40.

Quarta foemina quae Castellae regnum legitima successione acquisivit, Geloira est vel (ut alij volunt) Maior successit 41.

patri

+ a Sarracenorum sede dominatu asseruit finitimum suorum regnis omnibus potitus.

* in qua pugna ceciderunt Anselmus et Egibardus summi in bello duces alijque per multi viri fortissimi quibus Carolus Magnus in maximis semper certaminibus usus est. et Rolandus prestans fortitudine et magnitudine filius et nepos Caroli ex sorore cum qua incestum commisit ex ea que Rolandum genuit teste Petro Paludano in 4. dist. 41. q. 1. art. 1. concl. 3. refert Loases de matrimonio Regum Angliae dubio 1. fol. 8. no. 34. Hic Carolus Magnus primus omnium christianissimi hominis nomen meruit, quod posteris suis Regibus Franciae in hanc diem reliquit, ut ex Roberto Guaguino in Historia Regum Franciae desumpsit Palaci. Rub. in lib. de retent. Navarre 4. p. § 5. vs primus enim ab ipso Carolo Magno ducit genus Rex Catholicus Philippus iv. ut recte deducit Ihoan. Gar. c. 12. no. 12. et 13. ex Adriano Barlando in historia ducum Brabantiae. ~~In qua tribu meorum~~ familia sibi diu iam locum constituit.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

patri santio, comitis Ferdinandi Gonçalez nepoti, nup
sit que Santio Maiori Nauarrę Regi, cuj extitit fi
lius Fernandus Magnus Castellę Rex Primus.

42. Quinta fęmina vtriusque regni hęres, est Vrraca
Alphonsi sexti genita, cuj sine filijs masculis de
functo successit nupta iam Ramoni Tholosę comiti,
talibus parentibus natus est Alphonsus septimus
Hispaniarum Augustus, qui strenue aduersus Ma
humetas dimicauit: plura oppida ad christiani no
minis gloriam (cum ab illis occuparent) conuertens. Hic
etiam, quo plenius obsequium Deo optimo Ma
ximo exhiberet sanctissimam Toletanam ecclesiam
mira dote ditauit, Talaberę que insigne municipium
ipsius Pontificis prouentibus adiecit, reconditi sunt e
ius penates, in maximo illius sacrosanctę ecclesię sa
cello.

Hec Vrraca sępe sacra spoliauit templa cum que militibus et speculatoribus suis, ut ecclesiam monasterij sancti Isidori Legionensis spoliarent iussisset, et cum illi hoc facere nec attentare auderent, ipsa templum iocalibus spoliauit que cum secum adduceret mortui videntibus preforibus templi ... cecidit.

43. Sexta Verenguela est filia Alphonsi octaui qui Tho
losę nauas peruicit, atque inde (ut olim Scipio ab A
phrica deuicta) nomen contraxit. Sola enim uirtute
sua, paucissimis copijs instructus, copiosissimum Mahume
tanorum exercitum, ducentis millibus truncatis, fudit,
nominis que Christiani gloriam longis finibus protelauit.
Alphonso Henrichus primus successit, hic puer adhuc reg
num accepit, cum que vix triennio rerum potitus esset,
tegula tecto decidente percussus Palentię occubuit. Sed
magna spes de puero concepta erat, nec dubium fuit,
quin parentis facta esset relaturus. Henricho Ve
renguela in regno successit, quę ut primum Castellę reg
no potita fuit regni culmen in Ferdinandum tertium
regem filium suum, at que Alphonsi noni Legionis

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO ·

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Regis, Pintiq coram omni populo transtulit. At uero
Ferdinandi ipsius, quis vel longissimo commentario facta
passit exequare? Hic n. Vbettam primum, deinde Cordu
bam, et Giennium, vel Mentesam (ut alij dicunt) et tande
Hispalim clarissimas Betiq vrbes, christi suq que diti
oni subiecit, prqter alias ciuitates quas a sarracenorum
tyrannide liberauit, atque ad ecclesiq Romanq cultum re
degit. Hic princeps ut uirtutum omnium cyclopediam ab
solueret, amplissimum celeberrimumque Toletanum
templum construxit. His actis religiosissime Hispali fato
functus, sancti hominis nomen apud omnes gentes sorti
tus est.

Septima Elisabeth Henrichi quarti soror consanguineo 44.
quem secuta est, et felicissimo homini Fernando nup
sit, Gyronq principi, Aragonum et Siciliq regi futuro.
Hi duo clarissimi Principes regni culmen a manu Al
phonsi quinti Portugalliq regis ualidissime uindicarunt.
Priuatos iudices ex Romani Pontificis diplomate fidei nego
tio prqfecere, quos quoniam vel sine accusatore rem fidei
pertractant, Inquisitores appellamus, Granatam in ditionem
suam longissima obsidione redegerunt, Regnum Nauarq
atque Neapolis, vtrumque legitima successione sibi dela
tum, acquisierunt. Mahumetas vniuersa Hispania (quam
octingentis annis occupauerant) expularunt. Iudqorum quo
que perfidiam longe eliminarunt.+ His principibus nullum
gloriq, nullum honoris prqmium est, quod non merito tribuan
dum putam.

Octaua et vltima fqmina cui regna Castelq, Legionis, 45.
Aragoniq, Siciliq, Granatq, Nauarq, Neapolis, et noui orbis oc
cidui delata fuere Ihoanna est cois. filia Fernandi
et Elisabeth, quam duxit Philippus Burgundiq dux, Ger

maniq

[Margin:] + quorum expulsio ab ista prouincia fuerit ne iusta disputatum e. elegantor Per Simancas de cathol. institu. tº. 35. nº. 6. cum alijs, et ibi nº. 8. refert elegantia verba Ihoanny Pici Mirandulq comitis qui huius uelt morabilis Judeorum eiectiony meminit

(c) 2006 Ministerio de Cultura

maniæ inferioris siue Flandinorum comes, Maximilia
ni primi Imperatoris filius, princeps pius atque religio
nis eximiæ, dignissimus que cui vel vniuersus orbis obtem
peraret. His carolus filius successit, vir omnium, quos
terra tulit, excellentissimus, religione, armis, omni denique
uirtutum genere toti orbi spectatissimus, religionisq;
christianæ vere custos, rigidus que satelles aduersus
Lutheri insidias quas ecclesiæ frustra parat, cum Ger
mani Principes Imperatorem constituerunt, fratem
que fernandum Vngariæ Regem (quem vniuersus orbis
est reueritus) eiusdem Imperatoriæ maiestati donarunt. +
Quæ omnia tam exteri quam proprij historici passim
testantur.

+ hic Carolus Imperator ac rex nr. Solimanum mag num Turcam omni copiarum genere abundantem non ita magno exercitu apud Vrbem Viennam pedem referre co egit, et parua manu Tur cor copias multitudine innu merabiles sæpe profligauit.

46. Hæ sunt fæminæ quæ regna ista legitime proprijs perso
nis mediantibus sunt consecutæ, quas libuit sigillatim
et prolixe enumerare: ut intolerabilem et dignum reprehensio
ne et emendatione errorem ac negligentiam Licenciati Pe
laez de Meres conuinceremus, is namque uir alioqui dili
gentissimus. in suo tt. maiorat. et melioratio. 2. p.e q.e
6. n.o 2. ad medi. adducens fæminas horum regnorum
successrices, fecit Geloiram genitam Comitis Santij, vxo
rem Santij secundi, cum fuerit nupta Santio Maiori Re
gi Nauarræ, et fuerit auia dicti Santij secundi quem
Ataulphus iugulauit. fecit etiam Vrracam coniugem
Alphonsi sexti, qui Toletum a Maurorum faucibus eripuit,
cum fuerit filia et nupta Ramoni Tholosæ comiti. Pæ
terea Verenguelam matrem Sancti Ferdinandi tertij, eius vxo
rem dicit fuisse, et profecto si plures recenseret magis ac
magis prolaberetur, deberet equidem primigeniorum materiam
scripturus, in re graui et tanti negotij veteris historiæ ar

B. 3.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nales iterum atque iterum revoluere et perlegere, vel saltim recentiores politioris literaturę scriptores consulere, ex illis que deducere ea quę omnibus non in occulto sunt.

Ex hinde posset a maleuolis colligi quanta fides sit adhibenda de maioratibus agenti, qui in supremo primogenio et a quo cęteri succedendi rationem accipiunt (ut iam diximus) insigne hoc mendum scripserit.

Nec est hęc n̄ra Hispanię consuetudo miraculosa quę ad regni successionem fęminas admittit, cum etiam apud plurium regnorum successionem respectus ad fęminas habeatur, nam ante quam n̄ros desseram. In regno Aragonum fęmina succedit ut vidimus in Ihoanna Caroli primi genitrice, et in Petronilla filia Ramiri Monachi, et eius successrixe, nupsit Ramoni Berengario Barchinonensi comiti. Anchar. cons. 339. [illegible] posthemo. 47-

In regno etiam Nauarrę fęmina admittitur, ut de Ihoanna filia Henrichi et uxore Philippi primi pulchri Francorum Regis; et de altera Ihoanna quę successit Carolo Pulchro patruo, et nupsit Philippo Tertio nobili, et de Leonore Ihoannis secundi filia, et de alijs affirmat Stephanus Garibayus in Nauarrę Regibus.

In Sicilia domina Maria de Luna, quę parenti Fadricho (Federico) successit nupta iam Martino Aragonum Regi, Garibay. in uitis regum Aragonię. lib. 32. c. 16.

In opulentissimis Morinorum seu Flandię ditionibus, et in amplissimo Burgundię ducatu, domina Maria

cui sine liberis decedenti successit altera Ihoanna Ludouici Hutin Nauarre regis 17. filia, data nupta Philippo comiti de Orliens et ei successit Carolus Nauarrę Rex 20. Huic Carolo nullo masculo superstite successit Blanca quę Martino Sicilię Regi fuit matrimonio copulata, et postea Ihoanni Fernandi Aragonię Regis filio, quorum filia fuit Blanca Henrichi 4. Castellę uxor repudiata. et Leonora Phębi Comitis de Phoix coniux, quę necata sorore Blanca ut refert [illegible] per [illegible] dies regno potita e.

Bart. in l. i. C. de mulie. et in quo loco. lib. 10.

Hoc matrimonio procreatus é. Ihoannes Vir Magdalenę sororis Ludouici Francię Regis; Ihoanne uero antequam regiam adipisceret maiestatem defuncto mortua quę Lionora regni successio ad Phębum delata é. et fuit Nauarrę Rex 24. Huic sine prole demortuo successit soror Catherina Ihoannis et Magdalenę filia. Hęc [illegible] Catherina matrimonio coniungitur Ihoanni de La Brige (?) [illegible] ultimo Regi Nauarrę, qui [illegible] optimo regno priuati sunt prout hęc omnia Cong. [illegible] ne probat et refert Ihoannes Lupus de Palacios Rub. in ttl. de iusta [illegible] regni Nauarrę [illegible] per reges Catholicos per totum

ab ipso Enecho Arista i. Nauarrę 48. Rege proximis mortuo Sancio forti successit regno Blanca soror filia Santij [illegible] [illegible] nupsit Theobaldo i. Campanię comiti, hoc matrimonio genitus Theobaldus 2. qui matre defuncta regno potitus é. Deinde demortuo Henricho [illegible] ei successit Ihoanna filia 49 quę matrimonio colligatur Philippo Pulchro Francię Regi. Postea Carolo Pulchro Philippi prędicti et Ihoannę filio successit Philippus [illegible]

50 c. dilecto de testib. [illegible] de conces. preb.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Unigenita excellentissimi Ducis Caroli el brauo, qui
sibi nomen apud omnes a rebus fortissime gestis com
parauit. Hæc Maria nupsit Maximiliano primo, Ro
mano Imperatori proauo serenissimi Regis nostri Philip
pi, testatur Doctor Illescas Politissimæ uir literaturæ
in diligentissimo commentario quo curioso stylo His
toriam Romanorum Pontificum Christi Vicario
rum contexuit, ne illis dignissima stratagemata te
nebris delitescerent, lib. 6. c. 18. de Sixto Quarto
fol. 113. et ante Mariam, Margarita filia Theodorici. 16.

Si. Præterea quamuis in feudo non succedat fœmina, ut
deffendit Bal. etiam si defficiant masculi eiusdem
gradus in c. i. §. filia uero de successione feudi. et
in c. i. §. hoc autem notandum, (et §. et qi. uidimus) qui feudum dare
possunt, feudorum libro. quibus stat l. 6. tit. 26.
pa. 4. et ea. uerissimum constat ex Meres ubi. s.
2. p. q. 2. n. 2. In regno tri. feudali Neapoli
tano fœmina succedit Mathæus de Afflictis. d. c.
i. §. et quia n. 23. de ijs qui feudum dare pos
sunt, unde mortuo Roberto ei successit Ihoanna
neptis ex filio Carolo, quam uxorem dedit Regi
Andreæ Caroli Martelli Regis Ungariæ filio ut reg
num ad Martelli stirpem redderet. Hæc autem Iho
anna post annum quam regnare cœperat strangu
lato uiro suo Andrea apud Atellam secundas cum
adultero nuptias celebrauit Ludouico Taranti ducis
Philippi filio, hæc eadem postea capto Othone ma
rito duce Brunsuigensi iniecto faucibus puluillo na
cata est. Bald. in l. si uiua matre C. de bonis mat.

B. 4.

Bal. in l. quoties n. 7. C. de suis et legi. hæred. Paris. cons. 4. n. 2. et 3. et cons. 21. n. i. vol. i. Ripa cons. i. n. 69. Dueñas reg. 309. cuius rei 12. rationes tradit Bal. [illegible] n. 7. Lap. in l. si quis eo [illegible] n. 12. ff. de iurisd. omni. iud. Cassane. in consuet. Burg. rub. 5. §. 5. fol. 12. col. i. n. 28. nisi ita conueniat inter dominum et feudatarium c. i. an maritus succedat uxori in beneficio. c. i. et per totum de feudo fœminæ c. i. quemadmod. feu. ad filios pertine. d. c. i. §. hoc aut. notandum ibi nisi specialiter dictum fuerit ut ad eas pertineat qui feud. dare pos. c. i. §. filia ibi tunc n. succedit filia filijs non extantibus qui feudum dare possunt alios plures capus ponit Dueñas reg. 309. Burgos paz cons. 29. n. 16. et in prohæmio legum Tauri n. 72. cum alijs.

flandriæ comitis quæ nupsit [illegible] Philippi cognomento [illegible] comiti de Alsacia 17. comite et ex quibus [illegible] Henao. filia Alfonsi [illegible] Balduinus 8. Co. [illegible] Portugalliæ regis [illegible] flandriæ et Henao. [illegible] et [illegible] aut [illegible] uxorem [illegible] et Balduino 9. Ihoanna quæ nupsit Fernando Portugalliæ infanti filio sancij. i. ijs sine liberis defunctis successit Margarita Ihoannæ soror quam duxit i. Bosoardus e genere Anglorum Regum 2o. uero Guillermus Dam
perta quorum filius fuit Guido Damperta 24. flandriorum comes eidem comitatui mortuo Ludouico 2. de Marla 27. comite mat. succedit filia Margarita uxor Philipi hardi vl. audacis Burgundiæ Dux filij [illegible] annis 2i. Regis Francorum et eorum filius fuit Ihoannes intrepidus flandriæ comes Burgundiæ dux cui nupsit Margarita filia Bauieræ ducis.

[BIBLIO]TECA PUBLICA [...] TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Illescas Pontificię historię 2. pª. lib. 6. c. 4. in vita
Clementis sexti. fol. 19. pagi. 3. De altera Iho
anna Neapolis loqr. Bal. in l. cum pretor. ff. de
iud. et in l. quoties C. de suis et legiti. hęred. et c. i.
in §. hoc quoque. de successio. feud. ubi di
cit regnasse Ihoannam Reginam 40. annis et quidem a
deo prudenter, ut non sederit in Cathedra rega
li similis ei gratiâ et virtutibus. + nec est audiendus nec legendus Andr. Tyraque. qui in legibus connubialibus [illegible] 9. nº. 995 scripsit Ihoannam hanc tam e[illegible] libidinis fuisse ut cum sciret aut videret viros bene napatos eos haberet in complexibus, hoc autem falsius dici pot. de Ihoanna i.
In regno etiam Anglorum seu Britannorum fę
mina succedit, + et sic postquam occubuit Hen
richus octauus, et Eduardus filius cui succes
sit Maria secunda Regis nri Catholici dulcissi
ma coniux qua de causa Hispanię Anglię et
francię Rex nuncupatus est, successit in illo reg
no Isabella soror adulterina Marię quę hodie reg
nat, et in Scotia ~~altera Isabella~~ Maria quę omnia
sunt scitissima.

+ c. ex parte tua de privilegijs.

Sed iam de antiquioribus loquamur, habetur in sacris literis quod regina Austri audita fama Salomonis ut illum inuiseret venit Iherosolimam ab extremis finibus terrę: ut dicitur lib. 3. Regum c. 10. Mathei. 12. ~~Lucę~~ Lucę ii. 10. et transumptiue in c. vereor. 8. q. i. et de Candaca Æthiopum re gina Actuum ca. 8. + Apud Assyrios Semiramis, apud Massagetas Thomiris, apud Ægyptios Cleo patra, apud Carios Artemisia, apud Sacaras Zarina, et apud Medos et apud Illirios Terica, 53.

+ et de Debbora uxore lapidoth quę spiritu prophetico plena populum iudicauit, habet Iudicum c. 4. et de Athalia regina Israel priuata regno et occisa, Regum 4. c. ii. et de alijs Ibi. c. i. et e contra 15. q. 3.

et apud

(c) 2006 Ministerio de Cultura

et apud Sitones qui iuxta Suevos et Germanos sunt, non uir sed fœmina regnabat. Apud Latinos etiam defficiente masculo, ex illo Virgiliano Æneid. 7.º Sola domum et tantas seruabat filia sedes. In Asia etiam, Bohemia, et Vngaria regni successionis capax est fœmina.

54. Quod tñ. magis est Imperium Constantinopolitanum fœminæ delatum fuit, ut tradunt de Theodora quæ Zoë sorori successit, ad eamque dignitatem omni proceres Senatu faustissime acclamante, et uere exultante ascendit, Imperiales Chronicæ, Illescas i. p.ª lib. 5. c. 8. in vita Victoris secundi fol. 262.

55. In regno etiam Ierosolimitano fœmina succedit ut scribunt de Sybilla, postquam immediate regnauit Isabella soror, filiæ regis Almarici Bart. l. i. col. 2. vs item mulieribus. C. de mulierib. et in quo loco. lib. 10. Illescas vbi sup. c. 29. in uita Clementis tertij fol. 320. Gariba. in suo compendio lib. 24. c. 16. de Santio 8. Rege Nauarræ.

56. In regno Chypri sic disponente Ihoanne Lusinano Rege relicta hærede et successrice quadam filia nupta Ludouico Sabaudiæ ducis filio (et hinc illi duces hodie Reges Chypri inscribuntur) regnum tamen illud violenter vsurpauit Iacobus filius spurius prędicti Ihoannis Regis, Hic duxit Catherinam Cornaram filiam adoptiuam Illustrissimi Venetorum Senatus, mortuo uero Jacobo, posthumum reliquit, qui et mater Catherina paulo post occubuerunt, iure que adoptionis Regnum et Insula ad Senatum peruenit, in cuius quieta

B. S.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

et pacifica possesione per integros centum annos
fuit, usque ad nostra tempora in quibus vidimus
iniuste, tyrannice et contra propria Juramenta
Insulam inuasisse et expugnasse Selimum secundum
Othomanę familię inter Turcas principem 12. pro
ut hęc omnia refert Illescas d. Pontificum histo
ria. 2. p.e lib. 6. c. 16. in uita Pij 2. fol. 94. et
in Pio quinto c. pe. §. 1. fol. 470. eiusdem lib. 6.
Manifeste ex his relinquitur in Uniuerso ferme orbe 57.
regnorum successionis capaces esse fęminas, nisi in
solo Regno Francię propter Leges Salicas latas sub
Pharamundo, primo Francorum Rege circa annum nos
tę salutis 425. ita appellatę quia fuerunt responsa
quędam Aulicorum qui oriundi erant a Salijs Al
pinis populis, ut alia in hoc commemorat Illustriss.
conciuis meus Couarru. practicarum questio. c. 1. n.o 8.
Harum legum Salicarum meminit Ex. in c. 1. de filijs
natis ex matrimonio ad Morganaticam contracto, Petrus
de Ancharra. cons. 339. cuius initium est pro maiori, col.
6. vs. postremo in alijs. Andreas Tyraquel. ttt. de
primogenitu. q. 10. Emmanuel Costa in pręallegato
ttt. de patruo et nepo. in p.e qua de regni successione
contendit pagi. 171. vs. inde desfendi. Ludoui. Moli
na. lib. 3. de Hispano. primoge. c. 4. n.o 27. Syluę
nuptialis lib. 1. n.o 168. Garibayus in sua commentatio
ne. lib. 25. c. 15. in uita illius Pharamundi pag. 234.
et rursus c. 37. in uita Pipini, pagi. 243. et iterum
lib. 26. c. 14. de uita Philippi Longi Francię, et in alijs

plurimis

(c) 2006 Ministerio de Cultura

plurimis locis. Burgos de pace in prohemio legum Tauri. n.º 58.
Suppetunt etiam huius traditionis affatim exempla alia
quę ne prolixior videar sciens omitto.

58. Ad extremum vi. ne longius abeam sed ut propius ad
nrum institutum accedamus, videndum nobis superest, nu
in regno Portugallię, regni successio fęminis possit deffer
ri, quo articulo idem quod in pręcedentibus resoluimus
tenendum censeo ex eisdem rationibus, quas ęque in casu
de quo agimus militare notissimum est. Sed ultra
eas instanter urget nam in predicto regno, in quocunque
maioratu succedit fęmina ut disponitur Legibus Regijs
illius regni maxime lib. 4. tt.º 62. §. penul. in his uo
bis, e onde ouuer hi ho dito filho ou filha ett.
ex quibus clare patet quod fęmina potest succedere in
maioria. Eandem opinionem fulcit eiusdem Regni
lex. cuius hic est tenor. E por bem que da qui en di
ante o filho barão soccede nos ditos morgados e beens
vinculados e preceda a sua yrmaã posto que ella se
ja mais velha. E sendo a dita duuida entre ou
tros parentes em ygual grao, mais chegado ao ultimo
possuidor: sempre ho barão, preceda na soccessam dos di
tos morgados e beens vinculados aa femea posto que ella
seja mais velha, hanc legem ita allegat Costa. de pa
truo et nepote. in p.º de maioratibus bonorum patrimoni
alium, v.º at enim pagi. 118. Si igitur primogenij capax
est fęmina, et de primogenio ad regnum procedit arg.m inde
fit quod successionis Regni non erit incapax.

59. Hoc ipsum et ~~ratione~~ historico exemplo probatur nam quando Ferdi
nandus Lusitanorum Rex filiam suam Beatricem, Iho

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

+ hic aut. contradixit tanquam initus a rege vel supremo principe non recognoscente superiorem, ut de rege Portugalliae dicunt Ferretus de iusto et iniusto bello n°. 24. Martinus Navarr. in c. novit notab. 3. n°. 165. de iud.

anni primo Castellae et Legionis potentissimo Regi matrimonio copulavit, illam eius regni haeredem et successricem futuram omnes proceres totius que Lusitani principatus procuratores rite et solemniter iurarunt, cuius fidelitatis et iurisiurandi contempta religione iidem morbo Fernando elegerunt Ihoannem primum fratrem naturalem et non legitimum Regis Fernandi praemortui, filium que Regis Petri Ferdinandez, inclytae et religiosae militiae de Avis ordinis cistercensis magistrum et antistitem. Huius regnum diutissimum fuit inter omnes Lusitaniae Reges regnavit namque per 50. annos, in quorum initio in Algebarrotae campis, insignem illam, inopinatam, et a regnicolis satis celebratam et decantatam (exercitu Castellano profligato, ut ipsi praedicant) victoriam consecutus est. Huius tamen belli varia fortuna fuit. + Hic munitissimam urbem Ceptam in faucibus Herculei freti sitam primo impetu expugnavit et cepit.* Ex quibus pro constanti habendum est quod + in eo regno potest femina succedere, hoc que fatetur Costa de patruo et nepote. in p°. de successi. regni v°. idem deffendi pagi. 170. et rursus pagi. penul. in pr°. et pagi. fina. v°. denique, et ante ipsum Baldus loquitur de ipso regno Portugalliae cons. 271. quod incipit, casus talis est. i. p°. suorum consilio. et in c. venerabilem n°. 13. v°. quaestio talis est defficiente legitima, ubi insinuat et refert diversas causas propter quas regnum Lusitaniae non admisit in suam Reginam Beatricem secundam uxorem Ihoannis primi Castellae, et tamen nulla ex praedictis causis pretensa erat quod erat femina, sed quod noster Ihoannes i. 60.

uum habet legis ut p°. C. de donatio. inter vir. et uxorem ibi ut ... in imperialibus contrac tibus legis vicem obtinere Bart. in l. Grat de publi. ubi Pau. n°. 6. Las. in l. ciui tas n°. 5. ff. si cert. pet. Deci. cons°. 689. Afflictus decis. 299. n°. 14 Costa in l. qui duos s. cum in bello scholio ulti°. n°. 13. de reb. dub. dicit communis allega. g. n°. 13. Menchaca. illustri. quaest. c. 5. n°. 5.

in quo praelio licet hostes victoriam reportasse glorient, multo maiorem quam intulerunt cladem acceperunt

* Probat et Regio testam°. Alphonsi 2. Portugalliae q. servat in turri do Tombo lib. 4. iurium regali. fol. 77. in haec verba si filium masculum non habuero de regina dona Urraca filia mea dona Leonor quam de ipsa regina habeo habeat regnum. Et de regno Algarbiorum q. huius regi allegatio quod erat femina in facta fuit donatio alphonso comiti Boloniae regis Portugalliae, et genero Alphonsi sapientis Castellae in ea inquam donat. ita cautum fuit erat. ut in eo succedat femina ut colligitur ex Cronico eiusd. Alphonsi 3. c. 10. ibi fez doação ao dito don Alphonso seu genro ea infante dona ... seu filho e a todos os filhos et filhas que delles descendessem para sempre et de utroque regno constat ex testamento Regis Dyonisii ibi o qual nosso filho ou filha que deixar ser herdeiro et deixa ou da quel nosso filho ou filha que for nosso herdeiro.

© 2006 Ministerio de Cultura

erat schismaticus, decipiuntur tn. cum religiose se gesserit
inter Clementem et Urbanum, ei semper pariturum, sim
plicissimamque obedientiam delaturum, professum quem
61. sancta Romana Ecclesia Pontificem declarasset. Qua
et alias causas Costa d. tit. pag. 171. d. vo. refert
reditas fuisse in Comitijs Olyssiponi habitis a quodam
Jurisconsulto eloquentissimo, quando exclusus et repul
sus fuit noster Ihoannes, et electus Ihoannes alter
Magister de Auis, in qua re maturius esset deliberan
dum, ut notat Emmanuel Costa de patruo et nepo.
in pe. de succes. regni. pagi. 195. vo. mihi autem in
fine. Quo impedimento cessante Beatricem ca
pacem esse illius regni successionis, in dictis Curijs
decretum fuit.

62. Ultimo loco prescripta sent.a conuestiri potest hoc ar
gumento, nam cum domina Teresa filia ~~non legitima~~ Re
gis Castellę et Legionis Alphonsi sexti, quę nupsit Hen
richo Lothaingię comiti fuerit prima donataria princi
patus seu comitatus Portugallię appositis conditionibus et
grauaminibus a patre Alphonso donatore, quę ponit Ste
phanus Garibay. in suis commentarijs Hispanię Regum
lib. 34. c. 4. loquens de ipso Henricho pagi. 772. et de
Alphonso 3o. c. 21. pagi. 807. quo tempore illorum exemp
tio cępit competere. + Inde deducitur, fęminam et regnum Algarbiorum
63. esse capacem ad succedendum in eo: arg. optimi tx. in Beatrici sapientis Alphonsi
l. ex facto §. si quis rogatus, ff. ad Trebellianum si Castellę filię ~~[illegible]~~ legitimę in dotem fuit
et eorum quę congerit Anchar. cons. 339. colum. 5. ut concessum, hunc
vo. tertio quod proles, cuius sent.m ab utriusque iuris Henrichum non
commentatoribus coẽr esse admissam, et receptam eam nulli Hungarum, Co
mitem Constantinopolitanum affirmant Iacobus Mayerus rerum flandica
rum scriptor Lotharingum dicit, ~~sequi~~ Ihoannes Vasque tit. 1. c. 19.

(c) 2006 Ministerio de Cultura
BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

amplexus firmat Petrus Peralta in Salmanticensi gymnasio legum primarius, in l. cum pater. §. a filia nº. 64. ff. de lega. 2º. Doctor Burgos de Pace in Pinciano conuentu causidicus peritissimus, ad Prohemium Taurinarum constitutionum nº. 131. et alij quam plures quos nominatim referunt Illust. Molina, d. lib. 3. c. 5. nº. 73. Meras in suo tt. 2. pª. qª. 6. nº. 58. quibus suffragatur iuris ciuilis brochardum quo dici solet causam originariam inspiciendam esse, de quo l. si id quod ff. de donationib. et l. tutor. ff. de fideiussori. et q a primordio tituli posterior formatur euentus, ut l. 1. C. de imponen. lucratio. descripto. lib. 10. cum alijs quę adducit Dominus Antonius Corduba et Lara amplissimi Hispalensis ordinis incorruptissimus iudex. in commentarijs ad l. si quis a liberis § item rescriptum nº. 49. ff. de libe. agnos. Ad

hos etiã terminos conducit, q fęmina instituens maioratum ui. admittere fęminas non illas excludere, etiamsi fundatrix verbis talibus uteret quę ad masculos referri solent Petrus de Ancharr. ubi. s. Socin. Jas. franciscus Curtius junior, Ripa Antº. Butr. et alij quos cumulat Tyraque. de primogeni. q. 10. nº. 27. Burgos de paca senior in prohemio legum tauri nº. 131. Jhoannes Rodriguez de Aluarado Hisp. uir impense doctus et subtilis in lib. 2. de coniectura. menta testa. c. 1. § 1. nº. 20.

Est itaque regula firmissima et quasi murus quidã aheneus quod non solum Regij Primigenij Lusitanorum, uerum aliorum totius ferme christianę Reipublicę, fęmina capax et habilis est, de qua rarro ullus unquam iure optimo dubitare poterit, cum ita ubique gentium seruetur, et consuetudo vigeat, quę consuetudo in proposito maximi est ponderis et momenti ut determinat Petrus Paul. Paris. cons. 23. nº. 25. et seqq. volumi. 1. consiliorum. Et cum his iam satis (ut opinor) primi fundamenti habemus, ad secundum venio. 64.

Secundum fundamentũ.

Secundo uero partem Regis Catholici fulcit, q 65.

ipsa sa

ipse serenissimus princeps procedit et deriuatur a
clarissimo sanguine Regum Portugalliæ, quod notissi
mum est, et iam probauimus. At in regno et primi
genio iure sanguinis succeditur, notatur ex Dx. in c. gran
di non immerito ad medi. et ad fi. de supplend. negligen.
prælatorum lib. 6. qui loquitur de Santio Capello Lu
sitanorum Rege Quarto,+ ad idem Dx. in c. §. præterea
de prohibita feudi alienat. per Federi. Dx. similis
iuncta gl. in c. Moses 8. q. 1. quibus conuenit l. 9.
ibi por razon del linage tt. 7. l. 2. ibi do quier el
señorio ouieron por linage maiormente en España tt.
18. p.a 2. et utrobique Grego. Lopez. ex quibus et
alijs quibus supersedeo opinionem hanc nedum veriorem, sed
frequentiorem profitentur, pluribus authoribus aggregatis Il
lustriss. Domi. Dida. Couarru. in practicis c. 1. n. 4. vs. 5. p.e
posterior conclusionis pars, et c. si hæredes n. 10. de testa
mentis, Domi. Antoni de Padilla et Meneses, uir hemio
plana et acumine ingenij et iudicij integritate celebris
admodum, qui quem pp. singularem uirtutem generis que
splendorem ad maximæ dignitatis culmen euectus,
Indico Regio Senatui, ac inclitæ crucigerorum no
bilitati præest. ad Authen. hoc amplius n. 18. C.
de fideicomm. et omnium bellissime (ut assolet) Lu
douic. Molina lib. 1. de Hispano. primoge. capi. 3.
n. 11. Antoni. de Lara, ad §. idem rescripsit n.
136. l. si quis a liberis. ff. de liber. agnoscend. idem
Molina. c. 8. a n. 2. libri tertij et infinitis alijs lo

+ Palaci. Rub. in tt. de regni nauarræ retent. §. 6. vs. regnum quidem nauarræ Burg. de Pace senior in pro legum Tauri n. 101. Antoni. Quesada in tt. diversa. quæstio. in c. 32. n. 10. vs. iure uero sanguinis. Ihoan. Matienzo ad l. 6. tt. 7 lib. 5. Reco. gl. 3. n. 16. et 17. fol. 176. ubi dicit regnum Aragoniæ et maioricarum in hæreditario deuolui regnum hispaniæ sanguinis

... iusiurandi §. si liberi ff. de op. liberto. l. pro hærede si quid in. ff. de acquir. hæred. l. cum patronus §. cum liberis, iuncta l. si operas ff. de bonis liberto. l. unum ex familia vs. 1. et §. si de falcidia ubi dd. expen dunt de leg. 2. et in §. sed et feudum eiusd. l. et l. utrum §. cum quidam ff. de reb. dub. l. pater ex renuncia ff. de manumis. uind. l. pater filium ff. ad l. falcid. qr. pa tri non succedit filius ex patris persona nisi in his quæ pater ex bonis suis ha bet. l. Papinianus §. qr. euit. ff. de inofficio. testa. §. in quantitate in pr. ff. ad l. falcid. optimus Dx. in l. 3. ff. de interdictis. cuius uerba sunt eum qui ciuitatem amisit nihil aliud iuris adimere liberis ni si quod ab ipso peruenturum esset ad eos si intestatus in ciuitate moreretur, hoc est ~~libertatem~~ hæreditatem ... et libertos et si quid aliud in hoc genere reperiri t. Quæ uero non a patre sed a genere, a ciuitate a rerum natura tribuerentur ea manere eis incolumia. Itaque fratres fratribus forent cis, Meres contrariam dicit erroneam, ttt. maioratu. ... hæredes et agnatorum tutelas et hæreditates habituros non in. hoc fratres sed maiores ... eis dedisse. hactenus ille Dx. qui dum dicit non in. hoc fratres sed maiores, emendandus ... non enim hoc patrem sed maiores. ut legit. in libris castigatioribus s. literarum florenti ... ut cum iudicio existimat Peralta l. 3. § qui fideicommissum n. 100. ante uersiculum ... unde.

BIBLIOTECA PUBLICA DE TOLEDO

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

4. p.e q.e i. n.o 49.

Eodem iure Gallorum Regnum deuolui ut cum inditio scripsit Bal. in c. vni. n.o 6. de feudo Marchiq. quem secutus est ~~[illegible]~~ (utinam tam pius quam doctus) in consuetudinib. Parisiensibus, tt.o i. §. 8. glossa 3. n.o 8. 66.

Huc spectat et congruit laudatissimum illud responsum Ludouici huius nominis 12. Regis Franciæ successoris Caroli octaui, a quo cum vrbs vel fortalitium repetteret monumenta bellica (quæ Bombardas vocamus) plura quæ alia tormentorum, sulphureaque machinæ genera, mutuo accepta, respondit se non esse heredem Caroli et ideo non teneri restituere; refert quidam doctor Gallus cuius nunc non subeast recordatio. 67.

Unde fugiendi sunt et explodendi nonnulli authores qui innitunt deffendere in regno vl. primigenio iure hereditario succedi, non iure sanguinis, e quorum numero est Oldral. cons. 94. col. 3. cum seqq. Alberi. in prohemio Digesti ueteris §. discipuli col. 4. vs. et ex prædictis subiicio n.o 6. Abb. cons. 12. n.o 3. vol. i. Michael Zifuentes, ad l. 40. Taurinam q.a 16. et communem esse constat ex multis doctoribus quos Molina d. c. 8. n.o i. Mares n.o 47. Emmanuel Costa in prænominato ttt. de patruo et nepote, in q.e de regni Portugalis success.e pagi. 149.+ Mouentur hi patres decisione ttt. in c. licet Vniuersis, de voto et uoti redempt.e qui in illis uerbis, hereditatis. et in illis, scibimus, usque ad finem, eorum intentionem probare vz. 68.

+ Aluarus Velascus de iur. emphyth. q.e 50. n.o 12. Dominus Ihoannes Garcia Galleæus lib. vni. de expensis et meliorationib. c. 16. a n.o 15. et per totum.

Mihi tamen hoc argumentum quod oes. Achillis loco adduxere 69

(c) 2006 Ministerio de Cultura

co adducere debile et infirmum est, nec priorem sententiam frangit, nam reiectis pluribus interpretamentis ad illum tx. assignari solitis,+ respondeo verissimum esse quod in specie d.c. licet filius Regis defuncti priuatur regno, hoc tamen non in pœnam indebitę dientię Paternę quasi regnum includatur in paterna hęreditate: sed priuatur regno tanquam re distincta ab ipsa hęreditate in pœnam transgressionis voti ad cuius implementum filius se astrinxerat, ut depromitur ex tx. ibi, et id tx assumpto crucis signaculo te ~~sine dilatione~~ adimpleturum ~~esse~~ sine dilat. qualibet promisisti, et ibi ne si onus tibi a patre iniunctum et a te sponte susceptum, occasione quamlibet detractaueris et ibi de bitum acceptę crucis exoluens propositum iter arripias, quibus tx. verbis clare deprehenditur, quod filius iste Regius se obligauit voto paterno cuius obseruationem, et implementum cum ipse neglexisset monitus a Roma. Pontifice excommunicationis laqueo irritibus est, et tandem ipso regno priuatus, ex hac iusta causa vel alia,

70. ut in hoc ca. licet. et in d.c. grandi de suppl. negli. prela. lib. 6. vbi Innocentius quartus regno Portugalis Santium Capellum priuauit, in eius que locum posuit Infantem Alphonsum Santij fratrem Regem Lusitanię quintum, hic Hispali consecutus est exemptionem subiectionis quam Reges Lusitani ~~Castelę et~~ Legionis

71. Regibus cognoscebant, ab Alphonso decimo socero, qui propter singularem rerum omnium, et pené in rege incredibilem

+ ut uidere licet apud Antoni. de Quesada in tt. de expensis ~~et me~~ lioratio. c.16. diversarum quęstis. in. c.32. nº.14 cum seqq. Ilo. Garciam de expensis et meliorattio. c.16. nº. 32. cum multis ul tra ordinarios.

C.

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

eruditionem, Sapientis apud omnes gentes nomen conse
cutus est. Hic Murtię regnum et multas preterea ci
uitates ualidissime peruicit, Christianę que ueritati per
restituit. Ius ciuile generaliter populo tradidit. Leges
n. fori nostri compilaunt. Leges partitarum quas vo
cant a Patre Fernando ceptas euocatis uiris Iuris
consultissimis edidit, ne extero iure regnum omnium cla
rissimum indigeret.

Exemptioni uero predictę neruose restitit ac contradixit Co
mes Nunnius de Lara, uir summo loco natus, at que bel
lo gerendo aptissimus Imperator, ut traditum est ab Ste
phano Garibayo. suorum commentariorum lib. 34. c. 21.
Est etiam tex. in clem. pastoralis de re iudi. et in c. 72.
alius 15. q. 6. in quo Zacharias Pontifex Romanus Chil
derico secundo francię regnum ademit, Pipino que titu
regni et Regium diadema concessit: anno nrę reparationis
750. illum tex. ad id citant Martinus ab Aspilcue
ta Nauarrus, uir preter iuris scientiam multarum rerum
cognitione peritissimus, in c. nouit de iudicijs notabi. 3. n. 5. +
Illescas de vitis Pontificum. 1. p. lib. 4. c. 28. de Zacha
ria Vnico fol. 170. Palaci. Rubi. in libro de iuri
dica regni Nauarrę retentione 2. p. § 7. Vbi enume
rat et adducit omnes Imperatores, Reges, et princi
pes seculares quos dominijs suis priuarunt Pontifi
ces Romani, nonnullos domi. Iacob. Septimacensis
de catholicis institutionib. titu. 45. de Papa n. 24. et
25. Inter hos unus fuit Ihoannes de Labrit schys

+ Bermondus de publi
cis concubinarijs fol
n. 13. et n. 4. in sum
mario pagi. 223. et ite
rum in parte etiam i
regali prefulgeat digni
n. 13. pag. 371.

maticus

maticus et Vicario Christi eiusque Apostolicę sedi rebellis.

73. Hunc intellectum ad tx. in d. c. licet assignarunt. do mi. Couarr. d. c. si hęredes n.º 10. Gregori. Lopez, Pa dilla et alij quos adducit Molina lib. 1. c. 9. n.º 15. di cens hanc ee. germanam et ueram eius tx. interpretatio nem, id que Meres non negat. 2. p.ª q.ª 4. illat.e 1. n.º 8.

74. Aduersus pręfatam tx. d. c. licet allegationem quod inibi non probetur regna iure hęreditario, sed iure sanguinis deuolui, contra id quod dd. communiter existi mant, insurgo, nam quicquid pręcitati scribentes inuol uant, filius Regis pręmortui non priuatur regno sed tm. iure quod habebat ad succedendum in eo, si frater eius sine prole decederat, de quo fratre Rege maiori sunt accipienda verba illius tx. ibi si pręd ictus Rex, vti interpretata est glo. ab antiquioribus non damnata in d. c. licet. Cui ads tipulantur vltima verba eiusd. tx. ibi iure quo tibi et ibi sine prole, quę nequiquam possunt referri ad Regem patrem mortuum cum prole, sed ad re gem fratrem primogenitum superstitem. Suffra gantur etiam suprascriptionis verba, ibi Duci An dreę, non enim dicit Regi, qz. non erat Rex, vltimo comprobatur ex eo nam si iure hęredita rio fratri Regi adhuc viuo succedendum foret, su per hęreditate futura non potuisset cadere condem

BIBLIOTECA PUBLICA - TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

natio nec super hæreditate iam delata non uero adita, l. filius ff. de bonis proscripto. l. qui super titis ff. de acquirend. hæred. Sed quia succedendum erat iure sanguinis, dignitas illa primigenituræ fuit de præsenti considerabilis ad prædictum et alios effectus arg. tx. in l. nec ei §. præterea. ff. de adoptionib. et sic potuit super illo iure et dignitate cadere condemnatio, iux. tx. in c. quam periculosum 7. q. i. ubi gl. cuius sententiæ omnes ubique assentiunt, et eorum quæ tradit Meres. 2. p. in princi. n. 48. et melius n. 54.

Si ergo regnum sanguinis iure defertur et Rex noster invictissimus a nobilissimo Regio quæ Principum Portugalliæ sanguine trahit originem ut dilucide ostendimus, fit hinc consequens quod ad illius Regni successionem est admittendus, etiam si eet. in millessimo vl. ulteriori gradu, docent Iass. n. 3. Deci. n. 9. in l. fina. C. unde legitimi, hu maniss imus orator Rodari. Suarius ad l. qm in prioribus fol. 86. C. de inofficio. testamto. Gregori. Lopez d. l. 2. tt. 15. p. 2. 75.

Tertium fundamentum.

Tertio pro Rege Catholico facit, nam licet in maioratu vel Regno succedendum sit primo ipsius authori et institutori. Proximitas tamen in eadem suc 76.

cessione

cessione respectu ultimi Regis vel primogenij
possessoris consideranda est. Priorem huius propositio
nis partem probo ex constantissimo Cgsorum et Iu
risconsultorum responso, quod in successione fideicommis
si agitur de successione primi maioratus institutoris, quę
theorica apte concinne quę infert ex l. cohgredi §. cum
filię ff. de vulga. et pupilla. substitu. et in l. si
arrogator ff. de adoptionib. ibi principali providentia ett.
et in l. unum ex familia §. si de falcidia ff. de
lega. 2º. et in l. quoties C. de donationib. quę sub
modo. Probat quę tx. in d. c. quam periculosum 7.
77º q. i. in quo ideo valuit renunciatio primogenij quia
pactum et conventio non erat super hęreditate patris
viventis, quę omni iure interdicit l. pactum quod do
tali C. de collationib. et in c. 2. de collatio. prębe.
sed super bonis primi ipsius primogenij institutoris, do
cet Angelus in l. stipulatio hoc modo concepta ff.
de vbo. obligationib. et ~~alij quos~~ numerosa doctorum Paalanx quam refert sequitque
Costa in ~~tit~~ de patruo et nepote, in q. de regni
successione vs. diversum est pagi. 139.
Alteram vero eiusdem asserti partem colligo ex cele
78 bratissima Modestini sentª. de qua in l. cum ita legat.
§. in fideicommisso ff. de lega. 2º. iuncta doctrina Socini
in l. si cognatis nº. 40 ff. de reb. dub. et in l. hęredes
mei §. cum ita nº. 21. ff. ad Trebel. ubi asserunt quod
si ultimus possessor sine liberis decedat et concurrant
duo transversalis alter proximior primo institutori, alter
vero proximior ultimo possessori, ille prefferendus erit qui
ultimo possessori sit propinquior, quam Socini doctrinam,

C. 3.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

coez ab omnibus recipi firmarunt Domi. Dida. Couarru. practica. questionum ca. 38. in pº Ludoui. Molina lib. i. de Hispano. primogen. c. 6. nº 47. Vbi plures aduocat.

Secundo hęc pars fulcitur hoc argumento, In fideicommisso familię relicto eo ordine succeditur quo in successione ab intestato, l. fi. C. de verb. signi. At qui in successione ab intestato proximitas consideratur respectu vltimi morientis, quod est manifestissimum. Ergo et in regno et maioria. si enim a persona fundatoris computatio est. facienda res est. inextricabilis et probatio tam difficilis ut pro impossibili haberetur ut in vulgari l. apud julianum alias incipit idem Iulianus §. constat de legat. i.

alias namque usque ad tpora Adami eet reuertendum ut in §. proximus insti. tn. de legi. agna. succes. et l. i. et 2. ff. de suis et legiti. hęred.

Tertio id ipsum stabiliuit tx. c. i. §. vlti. de successione fratruum, in feud. ibi mortuo eo qui beneficium tenebat prima causa liberorum est. ett.

Quarto superior regula iud. septipartionum clara et manifesta est. stante l. 2. ibi deue heredar el reino el mas propinquo pariente q ouiese. et ibi Gregor. Lopez vº. el mas propinquo pariente. tt. 15. pª 2. melior tx. in l. 9. ibi verdaderamente es llamado Rey aquel que con derecho gana el señorio del Reino e puede se ganar por derecho en estas quatro maneras la primera es quando por heredamiento hereda los Reinos el hijo mayor, o alguno delos otros q son mas propinquos parientes alos reyes al tiempo de su finamiento tt. i. pª 2. et l. 5. ttº 9. pª 6. ibi mas çercano pariente despues del.

Unde si pater superstes prefert omnibus ascendentibus, et mater superstite prefert non solum ascendentibus suis sed et ascendentibus ex parte patris si ambo superstites ęqualiter admittuntur exclusis auo et proauo et alijs omnibus ascendentibus et ita de singulis auth. de hęred. ab intestato uenientib. §. si igitur defunctus vt. si aut. prinn auth. defuncto C. ad tertulia. l. 9. ttº 16. pª 6. Metheizo l. i. ttº 8. lib. 5. Recopi. gl. 3. nº. 10. fol. 201.

Quinto suadetur prescripta sententia iure ciuili Lusitano ex lege quadam nouissima edita ab Infelicissimo Sebastiano cuius seriem taliter ponit Emmanuel Costa, in libro de patruo et nepote pagi. 131. Dom Sebastiam per Graça de Deos Rey de Portugal ett. faço saber

a os

(c) 2006 Ministerio de Cultura

a os que esta minha ley virem que auendo eu respeito a as dubidas q muytas vezes se mouiam a cerca da soccessam dos morgados e beens vinculados se soccedera ao parente mays chegado ao primeiro instituidor, se ho mays chegado ao ultimo posuidor ett. Ei por bem e me praz que da qui em diante nos morgados e beens vinculadas de qualquer calidade q sejan soccedа o parente mais chegado ao ultimo possuidor quando o primeiro instituidor ho nam declarar ou desposer en outra maneira.

Quod sane Regium decretum a regno approbatum et in eo publicatum practicari et ueri ficari debet in regni successione, esto quod in primi genio loquatur cum de uno ad aliud legitima sit argumentatio ut diximus pro 2º preludio nº 16. His consonat nam Gothi post cladem calamitosam, miserandam que diruptionem, et a universali Hispaniæ excidium elegerunt Pelagium fafile filium vel Roderici ut alij somniarunt fratrem, nullo rege superstite vel proximiori Regi Roderico. que ponderatio e. Pala. Rub. in libello de iuridica retentione regni. 6. pº § 9.

83. Sexto pro ista sentª quam deffensamus pugnant ingentia iurisperitorum agmina ut est uidere copiosissime apud Ludoui. Molinam lib. 3. de Hispano. primogen. c. 9. per totum illud, Pelaez de Meres libro maioratuum et meliora. secunda pª q. 8. etiam per totam. Huic autem argº ab authoritate plurimum fomenti et roboris iura prestant, tx. in cano. Ego soli. distª 9. que Bornard. in cap. capellanus, scholio et alij uero, de ferijs et quem sequntur Alexan. consº i. volu. 2. Ias. in l. cum prolatis nº 2. ff. de re iudi. Archiep. Florentiæ i. pª artº 3. c. 10. § 10. col. 3. Syluester in summa vº scrupulus Marti. Nauar. in manua. confesso. c. 17. nº 82. Euerard. centuria legali, loco ab authorita. ubi plura.

Est itaque hoc certissimum et uerum axioma nedum

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

communi iure, sed Regio Castellę et Portugallię, tot
que legibus et Prudentum authoritate diffinitum ut
nullus iam additus contradictioni superzit. Nec est
audiendus Bartol. nec asseclę quatenus oppositum sus
tinet in d. l. si cognatis n°. 2. ff. de rebus dub.
falso docentes quod legatum relictum familię cognatis intelli
gi et exponi debet de cognatis testatoris etc. quam
opinionem ex superioribus refutabis.
Ad extremum isthęc asseueratio incognita, exquisita, et
eleganti iuris Ciuilis ratione commendatur, nam cum
quis sit proximior vltimi possesoris Regni vel primogenij,
ex hoc ostendit quod pariter cum eo procedit et deriuatur
ab stirpe et radice superiori quę occupauit lineam suc
cedendi, ex exclussit alium quamuis proximior eet.
primo Regni vel maioratus authori, est namque
regula verissima et inuiolabilis in materia maiorazia
rum, quod linea semel occupata est semper conti
nuanda et perpetuanda in omnes succedentes et des
cendentes + et quod semel exclussus semper debet ma
nere exclussus +, habetur c. i. de feudi successione,
aptiori tx. in c. i. ibi ad solos et ad eos qui ex hac
linea sunt ex qua iste fuit. et iterum ibi, sed om
nibus ex hac linea defficientibus omnes alię lineę
equaliter vocantur, de natura successionis feudi, in
feudorum vsibus, et l. 2. tt°. 18. p. 2. ibi que vinia
sen por linea recta. et tx. non penitendus in c. i. §.
quin etiam, epm vel Abbatem, in feudis etiam, re
gulam hanc constituunt per hęc iura Paulus de Cas
tro cons. 164. n°. ii. vol. 2. + Soci. d. l. si cognatis n°.
14. com

Marginal notes (left):

+ non ii. granati. approbat Alcia. in l. cum ita legat. §. in fideicommisso n°. 7. de leg. 2. et ibi Peralta n°. 22. Ri pa in l. filius familias §. diui n°. 31. de leg. i. Couar. in prac. c. 37 n°. i. dicit coem. Marcus Mantua in cons. 123. n°. 6. v°. signa.

*

+

+ tradit. in l. quandiu ff. de acquir. hered. dd. in auth. sed et si quas C. de secund. nuptijs et in l. gallus §. et quid si tm. ff. de libe. et posth. et in l. qui soluendo ff. de hered. instim.

et in l. cum ita § in fideicommisso de lega. 2. et in l. si cognatis de reb. dub. faber in auth. cessante C. de legiti. hered. Petrus de bella pertica in l. pater filium §. quindecim de leg. 3.

Marginal note (right):

* His finitimum é. nam Gothi qui post horrendum et infelicissimum prelium apud Xericium commissum 84 in quo christiani terga verterunt, et Rex ipse nunquam amplius comparuit, et Arabes per totas hyspanias cucurrerunt atque eos sustinuerunt preter asperam aliqua montana puta Asturias et Viscaiam, Catholicos eligebant Pelagium tanquam a regia prosapia propagatum censuerunt, ponderat Pala. Rub. in libro de iusta occupat. Nauarre 6. p. §. 9.

14. communem quã esse late resoluunt Dida. Couarru. c. 38. practicarum questionum nº. 6. et 12. et Ludoui. Molina quem citat Couar. d. nº. 6. lib. 3. c. 4. nº. 13. et 14. et c. 10. nº. 10. ii. et 36. Burgos sonex cons. 29. nº. 49.

85. Hoc Bartoli et Socini commune certamen distinctione componendum et in vnam quasi consonantiam iungendum est: ut prior Socini sentª. regulariter vera sit et obtineat in maioratibus antiquis qui fecerunt stirpes et lineas succedendi, et hoc casu propinquior vltimo Regi eq teris anteponatur. Bartolus autem in primogenio nouo quando primus successor sine prole decessit, nam tunc eius proximior transuersalis non potest iuuari ex successione eius, stirpe et linea quia nulla eum inclusit, in qua ipse ti stirpe et linea quia nulla eum inclusit, in qua ipse non proximior vltimo possessori, sed coniunctior primo institutori preferatur.

86. Istam tn. conciliationem Leges nrę Castellę nec Lusitaniq nō admittunt, ex quibus indistincte desumitur vltimo possessori Regni vel primigenij eius successionem esse deferendam, reliquis etz. i. institutori propinquioribus reiectis. In puncto etiam iuris communis Socini sentm ueram esse puto et toto (quod aiunt) cęlo errare Bartolum Bartoli que complices, et sequaces qui non perceperunt vim et potestatem legum quę in hoc proposito adducuntur.

87. Hęc inferuntur ad questionem in qua enodanda anxie exercentur dd. quod si mortuo possesore Regni concurrunt duo transuersales vlz. patruus minor et nepos ex fratre eiusdem vltimi possessoris quamuis patruus sit proximior inspecta eorum persona et prima facie videratr. prefe

C. S.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

randus, tamen procul dubio nepos ex fratre citis erit an teponendus, qm procedit a proauo patre Regis qui occu pauit lineam succedendi sibi et posteris suis et ex clusit predictum fratrem patruum regis premortui. Ra tio est nam etiam in materia non admittente alias repre sentationem qualitas conservationis lineę facit locum repre sentationi ad excludendum eum qui est extra lineam, que madmodum qualitas primigenitureę dat locum representa tioni etiam si aliàs non haberet locum representatio, ut paulo post dicemus, pro qua doctrina urget gl. in d. l. cum ita. §. in fideicommisso delega. 2o. quam citauit Costa de patruo et nepote, in pr. de regni succes. pagi. 193. ad finem. Et hęc sufficiant pro tertio argto. nam in 4o. ueniunt hęc omnia aplicanda et ap tanda.

Quartum fundamentum.

Quarto pro Rege nro Christianissimo sic argumen tor. In maioratu vel regno attendenda est proximi tas ultimi possesoris, ita ut in eis succedat is qui Regi ultimo fuerit coniunctior et propinquior. Sed Rex Ca tholicus et Potentissimus est proximior transuersalis legitimus serenissimi Henrichi Regis Portugallię sine liberis premortui. Ergo illi est adiudicanda Regno rum Coronę Lusitanę successio. Assumptio pa tet et est indubitata ut proximo fundamento consti tit, et ultra in eo adducta urget, nam Regis Catho 88.

lici sua

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cessio in eo regno precissa est et necessaria, ex
celebri theorica Ex. in d. c. licet universis. de voto
ibi qd tibi in dicto Regno competebat, et ibi ad mino
rem fratrem tuum appellatione postposita devoluendum, et
in d. l. cum ita §. in fideicommisso, ibi et qui ex his pro
ximo gradu procreati sunt. ff. de legat. 2º. et l. 2.
ibi pero si todos estos falleciesen deue heredar el rei
no el mas propinco pariente q ouiese, tt.º 15. p.ª 2.
et l. 9. ibi q son mas propincos parientes alos reyes al
tiempo de su finamiento, tt.º 1. p.ª ead. 2.

89. Quam verissimam opinionem summe coadiuvat nam Ca
tholicus nr. Philippus est proximior transuersalis ex latere
et ex parte sanguinis Regis Henrichi Portugallię, et
et ex parte sanguinis Regis Henrichi Portugallię, et
et ex parte sanguinis Regis Henrichi Portugallię, et
Regum predecessorum, et sic quamvis ex alio latere ali
quis predicto Regi proximior inveniretur ei esset omnino
preferendus, ut in terminis scribunt Doctores primi no
minis, Bal. Alex. Iass. et Deci. in l. fina. C. de testa
mili. et idem Bal. in c. Unico de feudo Marchię, quos
et alios non contemnendę fidei authores seqr Costa
ubi dicit communem, de patruo et nepo. in ea q.ª qua de
regni successione disputat, pagi. 196. Molina lib. 3. de Pri
moge. Hispano. c. 9. a n.º 2. moti arg. tx. in l. pronuncia
tio §. familię ff. de verborum signif. et in l. cum qui ff.
de interd. et relega. et l. 9. ibi por razon del linage
tt.º 7. p.ª 2.

90. Minor vero superioris sylogismi apertissima est nec aliqua
indiget probatione omnibus namque notum est Regem nostrum
natum fuisse anno 1527. die vigessima prima Maij, esse que

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nati maiorem et seniorem cęteris concurrentibus, et ita
efficitur proximior dicto serenissimo Regi Henricho avun
culo indulgentissimo. Sed ad superiorem conclusionem re
uertamur.

Hęc eadem docemur exemplis memoratu dignis, et prius 91.
de ipso Portugalię loquamur, in quo ab his octuaginta
quinque annis opinio quam deffendimus practicata est.
Primo, mortuo Ihoanne 2º. sine prole ei successit in
regno Serenissimus Rex Emmanuel avus maternus
nu Christianissimi Philippi, qui erat transuersalis pro
ximior et nepos Regis Oduardi Lusitanorum Regis,
traditur ab Stephano Garibayo in compendio historiali lib.
35. c. 26. in uita ipsius Emmanuelis pagi. 904. Secun
do (ut omnes uidimus) mortuo sine liberis inclyto Sebas
tiano regni Lusitani sceptrum legitime adeptus est, clarissi
mus Cardinalis Henrichus eius patruus magnus coniunc
tior quę consanguineus.

In Aragonię Regno premortuo sine prole Martino Rege 92.
nullo que superstite filio ex charissima et iucundissima
coniuge domina Maria de Luna Regina Sicilię propi
etaria admissus est ad regni successionem fidelissimus in
fans Fernandus qui Antequaram nobilissimam Bęthicę
Vrbem expugnauit, dum bimulo sobrino Ioanni 2º.
Castellę tutor datur, ut pote proximior lateralis
Martini Regis, nepotis que Petri quarti Aragonum
Regis. Id factum est ex nouem Iudicum decreto 93.
ad componendam regni seditionem, inter quos pro
Valentię regno fuit unus sanctus Doctor Vincentius
Ferrer, pro ut hęc omnia refert* Garibayus in Hispa
nię regum

* Doctor Galindus de Carvajal Regum Catholicorum a consiliis in chronico Ihoannis 2i. Castellę cap. 180. et

(c) 2006 Ministerio de Cultura

niæ regnum historijs lib. 32. c. i. de Martino A
ragoniæ pagi. 730. Illescas Pontificiæ historiæ 2. par.
lib. 6. c. 19. in vita Regis ferdinandi Aragonum. fol.
122.

94. Superius axioma protendit et extenditur ut ei sit locus in regno q̃ ab elect.ª populi cæperit, in eo enim melior ẽ causa proximioris transuersalis quam cæterorum, ut de regno Hispaniæ ẽ. tx. in l. 2. tt.º 15. p.ª 2. quod sine dubio cæpit a populi electione ut ex his quæ seqq.r apparebit. Primo nam monarchia Hispaniarum Gothorum Reges usque ad infelicissimi Roderici tempora, non iur.e primogenituræ nec gentilitiæ successionis a magnatibus et populo qui regno digni videbantur eligebantur, habet Quinto Concilio Toleti celebrato c. 3. cuius verba ita se habent, si quis ad regiæ maiestatis ambit peruenire fastigia quem nec electio omnium pręficit, nec gothicæ gentis nobilitas ad hunc apicem trahit, sit consortio catholicorum priuatus et diuino anathemate condemnatus. Et in quarto Concilio eiusdem urbis canone finitur Nullus apud nos sub pręsumpt.e regnum arripiat, nullus excitat mutuas seditiones ciuium, nemo meditetur interitus regum. Sed defuncto in pace principe, primates totius gentis cum sacerdotibus successorem regni consilio communi constituant ett.ª

95. Fulcitur et 2.º libro Hispaniarum antiquissimo foro iuzgo qui dicitur et inscribitur, qui apud Sanctam ecclesiam Toletanam seruatur et custoditur (ut nobis nunciatur) in cuius prohęmio l. i. disponit et decernitur. En esta ley dizen como deuen de ser esleidos los principes ett.ª et l. 2.ª

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Sancitur. Doncas establecemes q de aqui a delante
Los reyes deuen ser esleidos, o en la ciudad de Roma
o en aquel lugar donde murio el dcho Rey con consello
de los obispos y de los ricos homes dela corte, y
no deue de ser esleido de fuera dela ciudade ni de
consesso de pocos nin de villanos del pueblo, et reliqua.

Circa quam l. ubi dicit Roma, aduerto hoc cod. codicis
mendum legi enim debet in urbe regia sicuti in alijs
libris latino idiomate conscriptis legi solitum est, urbem
autem Regiam Gothi Toletum appellabant, quod ibi se-
des regni eet. perpetua, et regnum domicilium, ut de-
prehendi potest ex Toletanis Concilijs, diuo Ysidoro,
Luca Tudensi, Roderico Ximenez de Nauarra archi-
presule Toletano et alijs. et ita non in urbe Roma
sed in urbe Toletana legendum est, et ita teneo quamuis nec approbet nec re-
probet Ihoannes Garcia Galleçus. 96. d. nº 17

+ aliter legit Molina aliter Ihoannes Garcia Galleçus uir de utroque iure quam optime meritus et Philippi 2. in suo Regio ciano conuentu incorruptissimus senator, in celeberrimo ttt. de expensis et meliora. c. 16. nº. 17.

ego tn. maximam adhibeo fidem exemplari antiquissimo manu scripto

Post Arabum et Mahumetarum inuasionem qua tota
Hispania in Maurorum ditionem uenit, et cecidit om-
nis gothorum nobilitas, tempore Pelagij primi, qui eius
gentis princeps electus et nominatus fuit ab ipsis Gothis
qui apud Astures et Cantabros Mahumetanorum vastationi
superezerant, cepit alia forma regnandi, lata ab ipsis illis
Lege cuius iam mentionem fecimus, qua Regis filio
primogenito iura sanguinis et successionis delatum fuit.
et ita semper deriuatum est a patre in filium natu maio-
rem ui aut tyrannide cessante. Id quae constare potest
cum Pelagius relictis Gothorum insignijs Leonem Ru-
beum in Campo albo assumpserit,+ quae insignia postea
auxit Fernandus magnus Castellae rex primus, qui ex par-
te Santiae uxoris regnum Legionense obtinuit, Castellu
aureum

ad medium numeri, nam [illegible] carmine antiquo hispano qui de elect. Regum gothi circumferebantur ore puerorum frequens de haz tn. legum maxima authoritate legendus e. Burgos de Paz parens in l. 1. Taurina. 1. gs. nº. 292.

Tertio munitur hoc cod. foro Juzgo in l. de los q non deuen ser reyes. ubi ita disponitur quando el rei morre nengun non deue tomar el regno nen facer se rey por forzia, nen nengun religioso, nen outro ome, nen siervo, nem otro home estraño si non ye de linage deles godos, e filho dalgo e noble e digno de costumes e con el otorgamiento deles obispos e de los godos mayores e de todo el poblo

+ antea n. Reges Gothi pro armis afferebant scutum quadripartitum, in parte dextra superiori 4or baltheos nigros in campo aureo, in sinistra tres coronas aureas in campo rubeo / in parte sona uero inferiori dextra Leonem fuluum habentem in manibus securim amazoniam in campo albo in sinistra ui. Leonem fuluum in campo aureo ut optime depingit Garibayus lib. 10. c. 22. pagi. 565. et ante eum Palacius Rub. in ttt. de iuridica nauarre regni retentione 6. gs. §. 7. ad fi.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

aureum in campo Rubeo adiiciens, cuius traditionis prio
rem particulam probat Eps Burgensis in Anacephaleo
si Regum Hispaniæ c. 45. posteriorem vero c. 72.

97 Ius hoc regnandi æquissimum et iustissimum est, ex d.
l. 2. tt. 15. p. 2. et traditis a Panormita. cons. 85. et 6. p. 8. ad fi. hoc
volumi. i. ubi loquitur de nro Castellæ clarissimo regno
et cons. 271. Pau. de Castro cons. 164. quod incipit
causa maioriæ Hispalensis vol. 2. Oldral. cons. 94. et
In regno Navarræ a populo fuit electus Garcia Ximenez
95. Navar. in c. novit notab. 3. nº 164. Gariba. lib. 11. c. 7.

98. De regno Franciæ quod sine dubio cœpit a populi elect.
Bal. c. unico nº 6. vs. et idem in regno, de feudo mar
chiæ in feudis, affatur Benedic. in c. Raynuntius vº.
in eod. testamto el i. Carolus Moline. in consuetu
dinib. Parisien. §. 8. glo. 3. nº 12.

99. Regnum Portugalis semper iur. sanguinis deductum
est, et ordine geniture delatum ab ipso Henricho i.
comite usque ad Fernandum quo mortuo regnum ip
sum et populus elegerunt Ihoannem primum eius fra
trem illegitimum magistrum militaris ordinis de Avis,
exclussa Beatrice Ihoannis primi Castellæ coniuge legi
tima et indubitata successrice, et altero Ihoanne qui
vinctus in Castella detinebatur, in fortalitio seu Castel
lo Almonacidij quod tribus leucis a Toleto distat. hu
ius iniustæ electionis meminit Bal. ad c. venerabilem
nº. 13. vs. questio talis est defficiente ett. Postea ex
hac electione cœpit competere successio, et defficientibus
descendentibus per rectam lineam primogenitorum fuerunt
admissi transversales descendentes ex dicto Rege Ihoanne
primo: nempe serenissimi Emmanuel, et filius Henrichus. ut
~~Cassaneus in cathalogo gloriæ mundi i. p. a concl. 18. ubi ...~~

Ihoannes Lupus de Palacios Rubios in libro de iusta regni Navarræ retentione attribuit Alphonso 8. Castellæ, errore lapsus e. hic octavus Alphonsus solo regno Castellæ potiebatur, ex divisione facta ab avo Alphonso 7. inter Santium 3. Castellæ cognomento desideratum et Fernandum 2. Legionis filios. Si ergo Alphonsus 8. regno Legionis carebat, et illud Alphonsus 9. possidebat, quomodo in contemptum prefati Alphonsi 9. Legionis Regis, Alphonsus 8. Castellæ illius arma et insignia gerere poterat, contra iur. id expresse inibentia, ut constat ex Roma. Ponti. in c. dilecta de excess. prelato. et in l. religio. et funestib. fune. et in l. cum scimus C. de agrico. et censi. lib. 11. et in toto tt. C. de usqui potentiorum nomine. et ubique ordinarij. Bart. in tt. de insigniis et armis Tyra. de nobilita. c. 6. nº 17 cum segg. et multa quæ congerit Iacob. Mandellus in cons. 71. per totum Diego Perez insignis ac erudit. ægregia inter primarios Iuris Pontificij professores censendus in l. 3. tt. 3. lib. 8. vete. ordina. fol. 62. vº una señal de paño vs. quo fit ubi per l. illam inruit q Collegium pot. prohibere alieri Collegio ne suis insigniis utat, veluti ex thogio albo, nigro, viridi caeruleo, aut purpureo ut in florentissimo Collegio Ossunensi cuius ~~...~~ nos olim insigne gessimus; Igitur armorum conglutinatio Fernando i. tribuenda est, in quo primitus regna Castellæ et Legionis convenerunt et coniuncta sunt.

Dominus Antº de Quesada doctissimo ingenio ac pre... eruditi præditus. in ... diversa. questionum in ... c. 32. nº 10. vs. apud. ... Rades de Andrada Calatravensis mi... illustris genere ac lit... clarissimus, in hysto... trium ordinum milita... in Roderico Garces ... Magro. c. 16. fol. ... col. 4. et c. 39. de ... Fernandez cabeza de ... Sancti Jacobi Magistr... fol. 52.

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Dilatatur et hęc conclusio, q non solum propinquior transuersalis ultimo rege sine prole defuncto ad regnum admittatur, uerum in perpetuum omnes descendentes et transuersales a prima stirpe et trunco illius qui maiora tum instituit, usque ad millessimum et ulteriorem gradu non habita ratione tertię neque quartę generationis in infinitum, quę quidem vera multorum est sentª proba ta ex c. i. de natura feudi et in c. i. de gradibus suc cessionum, feudo. libro, et legibus septipartitionum, l. 2. ttº. 15. pª 2. et l. 9. ttº. i. ead. pª differit Bal. in c. uni. nº. 6. de feudo Marchię, cui adhęret copiosa doc ta uenerandę que authoritatis interpretum multitudo, ut colligere licet ex Illustriss. Couarru. in epytho. de suc cessionib. ab intesta. nº. 12. et lib. 3. resolutio. c. 5. nº. 5. et practicis qq c. 38. nº. 10. Costa de patruo et nep. in parte de regni successi. pagi. 194. Ludoui. Molina lib. i. de Hispano. primoge. c. 3. nº. 13. et lib. 3. c. 6. nº. 29. Meres in suo ttt. de maiora. et melioratio. 2. pª qª 6. nº. 32. et qª. 7. nº. 18. 100.

Neque his oberit quod successio ab intestato non exce dit decimum gradum in hęreditate ultimi possesoris, au thore Accursio, §. fina. scholio ultimo, de successio. cognatorum institutionib. pro qua opinione sunt plura in uulgaria, communi que omnium consensu recepta est, teste Emmanuele Costa, dicta questione de regni successᵉ pa gi. 195. versicu. mihi autem videtur ett. + Illud namque iuris expediti est cum hęreditario iure agatur, et in maio ria non isto iure sed sanguinis et successionis succedendum est, ut su 101.

+ §. ultº. institu. de legitima agnato. succes.

Matienso dignissimus Regię Catholici apud nouum orbem in Regia Cancellaria consiliarius in l. 6. ttº. 4. lib. 5. Recopi. gl. 4. nº. 1.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ut supra resoluimus.

102 Hinc magni momenti exoritur questio in qua dilucidanda valde distorquentur nostrates: an descendens ab eo qui primogenitus est, et in vita ultimi possesoris premoritur, sit preferendus alijs consanguineis, In re aut. tam obscura et controuersa vix ipse effari audeo, sed qz (ut vetus paremia ait) sq pz etiam est olitor valde opportuna locutus, quid senciam dicere non recuso, secutus affirmatiuam partem quam crebrius interpretes receperunt, quam que multe leges clamant, In primis peruagatum iuris preceptum ꝗ. quod nepotes ingrediuntur locum paternum l. ut intestato l.a 3. C. de suis et legiti. heredi. et in authen. ut fratruum filij, in pº. et in l. posthumo rum ff. de iniust rupto. Corroboratur, qz. cum nepos in gradum patris subrogetur censetur subrogatus quo ad priuilegia patri competentia, l. decernimus, in si nalib. vbis C. de aque ductu lib. ii. et in l. competentimus vbi Bart. nº. 4. C. de proximis sacror scriniorum lib. iz. et in l. minor si. §. fina ff. de procura.

103. Suadetur et ex eo, nam successio in regno vl. maioratu est indistincte continuanda et perpetuanda in omnes descendentes legitimos ex ea seruata gradus et sexus differencia, ut determinatur c. i. de natura successionis feudi, et alibi sepe. Ille censebitur occupasse lineam succedendi non solum qui realiter successit, sed etiam ille qui fuit primogenitus et in vita ultimi possesoris premortuus, qui primogenitus premortuus transmissit ius

D.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

primogeniture in suos legitimos descendentes ordine suc
cessiuo, arg. tx. in c. quam periculosum 7. q. 1. et in d.
l. 2. ibi e aun mandaron que si el hijo mayor muriese
antes que heredase, si dexase hijo. tt. 15. p. 2. vbi
Alphonsus de Montaluo, et Grego. Lopez. verb. si de
xasse. et l. 5. tt. 7. lib. 5. Recopilatio. Regalis Cas
tellę quę erat antiquitus l. 40. Tauri, qua cauetur
quod filius licet pater non successerit in primigenio pos
sit eius personam repręsentare.

Quę lex repręsentationis veluti nutu diuino condita est, 104
ex Geneseos c. 11. 12. et 13. vbi Thare duos filios
habens Abraham et Aram, hic mortuus est ante pa
trem et reliquit filium suum Loth, Thare mortuo, A
braham admisit Loth nepotem ex fratre ad successio
nem eumque fratris nomine vocabat, tanquam fra
ter esset, aut certe patrem repręsentaret eius que locum
teneret.

Nec huic parti desunt populi qui eam obseruant, de 105
Francia et Anglia testatur Bal. cons. 389. col. 4. vs. se
quitur aliud dubium vol. 2. idem in l. cum antiquio
ribus, col. 5. vs. decimo sic. C. de iure delibe. et in l.
ex hoc iure ff. de iust. et iur. vbi dicit Regem An
glię ita decreuisse cum consilio suorum procerum. De
Gallia item Card. Alexand. c. 1. col. 3. vs. et ita ple
runque, de feud. Marchi. Et quantum ad Angliam
illud certum est Anglos Eduardo Regi Ricardum ne
potem ex Eduardo filio eius primogenito, (is ni fallor
qui Ihoannem Francię Regem in bello ceperat) suffecisse,
post positis alijs tribus ipsius Eduardi Regis filijs. Et

si ma

(c) 2006 Ministerio de Cultura

si mater ipsius Richardi de impudicitia male audivisset
sed id nihil obfuit eius filio.

106. Apud Lusitanos quoque, ut ex eorum annalibus didi
cimus, et ex clausula quadam Regij testamenti Ihoan
nis primi, qua sanxit regnum illud pertinere ad ne
potem suum Alphonsum, si Eduardus primigenitus Al
phonsi que genitor se vivo moreretur, et exclusit Pe
trum infantem secundo genitum. Adiecit que quod in
posterum hic modus servaret in illius regni successio
ne, scilicet quod nepos ex primogenito praeferat filio 2o.
tertio et alijs. Hanc clausulam retulere Iacobus de
Saa Lusitanus in tit. de primogenitura, Emmanuel
Costa in libello de patruo et nepo. de regni success.
pag. 192.

107. Huc spectat quod Lusitanorum principatum successio
ne legitima fuerit consecutus Serenissimus Sebastia
nus, qui Ihoanni tertio avo successit, praemortuo Princi
pe Ihoanne patre Sebastiani, vivente Ihoanne tertio,
et in eam sententiam convenere omnes illius nationis
jurisperiti, eo etiam tempore vivente infanti Anto
nio patruo incliti Sebastiani. Sed ne longius im
morer opinionem hanc apud omnes ferme gentes in
usu esse, constat ex latissime Adductis ab Andrea
Tyraquelo qui prodigiosa sua diligentia, inter om
nes scribentes allegationum primatum tenet, in tit.
de primogenitu. q. 40. a no. 19. cum pluribus seqq.
Dida. Covarru. d. c. 38. practica no. 6. et 12. Cos
ta in q. de regni success. pagi. 185. et antea
pagi. 8. et nona. Ludovi. Molina lib. 3. c. 6.

D. 2.

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

n.º 30. cum alijs. Meres 2. p.e sue tractationis q.e 6.
n.º 7.

Plusculum dubitationis habet, num hęc vera sint su- 108.
perstite filia ex filio natu maiori premortuo, quo sane
articulo idem quod superiori dicendum censeo, eisdem
iuribus, et rationibus euocatis, et ex eo q. cum hęc
fęmina per representationem succedat idem ius debet
habere quod eius pater (primogenitus tn) haberat si
uixerat, iur.a tx. in authen. de hęredi. ab intesta.
§. si igitur in fine, unde sicut eius pater excluderat fi-
lium secundum ita et ipsa debet excludere, arg.º l.
pater filium §. is libertis ff. de lega. 3. comprobatur quę
nam filius primigenitus moriens transmisit in suum
successorem etiam fęminam ius quod ipse habebat. l. cu
antiquioribus C. de iur. delibe. l. i. §. in nouissimo C.
de cadu. toll. et ultra l. 2. ibi euun mandaron q si el
hijo mayor muriese antes que heredase si dexase hijo
o hija q ouiese de su muger legitima q aquel o
aquella lo ouiese y no otro ninguno tt.º 15. p.ª 2. est
tx. in l. 9. tt.º 13. p.ª 6. et l. 14. tt.º 14. p.ª 4. sunt
et alia pro hac opinatione argumenta quę consulto o
mitto, cum referantur a grauissimis patribus qui ei se
subscribunt, et inter eos quos ego uiderim primus est
Bart. in l. is potest n.º 8. ff. de acquir. hęredita.
Palacios Rub. in rep.e Rub. §. 69. n.º 26. Thomas
Grammaticus decis. i. n.º 28. Tyraque plura de more
congerens in ttt. primoge. q.e 40. n.º 3. et q.e 45. n.º 3.
cum seqq.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cum seqq. domi. Couarru. hispanę gentis gloria
nę que sęculi decus et ornamentum, in practicis qq.
c. 38. n.º 8. v.º quarto licet. Ludoui. Molina lib. 3.
de hispan. primoge. c. 8. n.º 10. Costa de patruo et
nepo. de regni success. pagi. 198. in v.º in regni
autem successione proclivius est Menes 2. p.te q.e 6. n.º
7. et 17. cum alijs.

109. Ad uitandas autem lites vl. rixas quę inde oriri pos
sunt optimum est consilium quod patruus vl. saltim eius
filius primigenitus eam uxorem ducat, neptem. ita consulit Cos
ta. in di. versi.

110. Proposito axiomati addo superiorem clausulam testa
menti Ihoannis primi Portugallię, qua vocauit ad regnu
Alphonsum nepotem ex Eduardo primogenito si eduar
dus prę moreretur, et prętulit prędictum Alphonsum
Petro secundo genito; quę clausula accipienda est etiam
de fęmina ut ipsa prę feratur filio 2.º patruo, pro quo
facit, nam quemadmodum ex his uerbis non voluit
excludere alium nepotem masculum, Alphonso defficien
te, ita non voluit excludere neptes fęminas defficien
tientibus masculis, Ratio, quia quando Alphonsum vo
cauit hoc non fecit dispositiue ad aliquem excludan
dum, sed demonstratiue ad denominandum eum, iuxta
principium tex. in l. quidam testamento ff. de leg. 1. et
in l. mella, ff. de alimen. et ciba. lega. cum a Bar
tol. congestis in l. cum pater §. mente, ff. de lega. 2.º
et a Costa coem asseueranti in c. si pater 3. p.te glo.
pupillares n.º 13.

111. Instat etiam nam licet in hac clausula Ihoannes

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO
(c) 2006 Ministerio de Cultura

Rex, nullam neptis fecerit mentionem, sed solum mas
culi nepotis meminerit, idem de fœmina sensit, ha
buit que respectum ad antiquissimos Hispaniæ mores
in qua filia primogeniti patruum et cæteros omnes exclu
dit in regni vl. primigenij successione ex prouida et
cauta decissione expressi tx. d. l. 2. tto. 19. pa. 2. in uer
bis modo relatis.

Ego tamen reor Ihoannem Lusitaniæ nec voluis 112.
se nec potuisse excludere fœminas neptes ex primo
genito, et eis preferre filium secundum, non enim
potuit hac clausula neque alia priuata voluntate, ni
si pro lege approbata a regno, et in eo publicata, ali
ter nequit Rex variare leges et conditiones primo
genij in præiuditium vocatorum, vel successorum, nec
facere quod succedat alius quam primogenitus, id
docemur l. perfecta donatio C. de donatio. quæ sub
modo, et alijs legibus quas docte et erudite cumu
lat Pau. de Castro consilio 164. cuius exordium
est causa maioriæ Hispalensis nº. 5. vol. 2. respon
sorum, Ex eadem officina prodijt quod non 113.
poterit mutare nec alterare legitimum succedendi
ordinem, ut existimauit Consultus in l. cum filius fa
milias, ibi hæreditati quidem suæ miles quam vellet
substitutionem facere potest uerum tn. alienum ius
tollere non potest. + Vltimo comprobat nam
in regno iure sanguinis et fideicommissi succeditur,
non vltº. possesori sed primo maioratus vl. regni ins
tibutori et authori, ut longius scriptum relinquimus, sed

+ non longe hinc quoque distat nam Rex non pot. præiudicare successori. l. creditor §. Lucius ff. mandati. vbi si alicui det generalis administratio non pot. aliquid dolose facere et si faci at non obligat dnm. nec ei pre iudicat. tx. vbi notant Legi tq in l. prohibere §. plane ff. quod ui aut clam. l. contra iuris regulas §. fi. ff. de pactis l. filius familias in prº. ff. de donatio. cum adductis a Pala. Rub. in ttl. Na a nouis narræ s. pª. §. 6. Est igit regula et amussis quod Rex non pot. mutare leges maioratus. l. si donatª. C. de reuocan. donatio. cum alijs quæ habes sub signo ∞ fol. 126. et fol. 133

(c) 2006 Ministerio de Cultura

a nouissimo regni possesore, nihil capit successor, nul lum emolumentum percipit, at que inde consequitur quod eum non poterit nouis grauaminibus seu con ditionibus onerare l. ab eo C. de fideicommis, quę est receptissima conclusio uti resoluunt Costa d. tit. de patru. et nepo. pag. 148. Molina in tit. de primo genitura lib. 1. c. 8. nº 21. Meres tit. maioratuum. 2. pª in prº. nº 58. et 4. pª qª 1. nº 48. et 61.

114. Maior inest difficultas, an descendens ex primogeni to premortuo sit anteponendus omnibus alijs consan guineis etiam proximioribus ultº possesori, in maio ricatibus bonorum Regię coronę Castellę de quibus loqr clausula testamenti Enrichi secundi, qui cum bellis ciuilibus cum Petro fratre accerrimo institis ministro gestis, uitam et regnum ei ademisset, fuit princeps admodum liberalis in suos ut ueluti in prouerbium abierint apud nos donationes huius Re gis quas ab eo denominatas Enriquennas genti liter appellamus, multa opida ditiones et diuersi generis patrimonia nobilibus tribuit, et de ipsis quadragesi

116. mum annum agens cum maximo suorum luctu a pud Calciatenses mortuus est, et in testamento ita disposuit. Pero toda uia q las ayan por mayorad go e finquen a su hijo mayor legitimo de cada uno dellos, e si murieren sin hijos legitimos q se tor nen los bienes del que ansi muriere ala corona Real de nros. Reinos, quę clausula hodie pro lege seruatur l. 11. tit. 7. lib. 5. Recopila. Regię castellę,

D. 4.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

et iam de eius tenore sicuti antea solebat dubitari
non potest. Huius clausulę ~~Leg~~ Henrichi 2. meminit Roman. cons. 98.

De iis primogenijs Regię coronę Portugallię ē. lex, lib. 115.
2. §. i. tt.o 17. Regiarum illius regni ordinationum, quā
in eo mentalem vocant, ex hoc nam cum Ihoannes pri
mus eam mente concepisset, et conceptam servari pro
lege iussisset, Eduardus eius filius et successor in
regno, illam legem quę antea erat mentalis in scrip
turam redegit pro lege quę servari pręcepit, d. §.
i. his uerbis. Primeiramente determinamos, e poe
mos por Ley en tudos nossos reinos e senhorios e
mandamos: que todas terras, beens, e heredamentos
da coroa de nossos reinos que por nos, ou por os Reis
foram, ou forem dadas e doadas a quaesquer pesso
as de qualquer estado q̃ sejan pera elles e tudos
seus descendentes, ou seus herdeiros et soccessores, fi
quen sempre inteiramente por morte du possuidor
dos taes beens, e terras ao seu filho legitimo barão
mayor que delle ficar.

Est certe iuditio meo utilissimus hic articulus ad mul 116.
ta, in quo teneo procedere, et obtinere omnia iura
et rationes superioribus questionibus adiunctis, nec is
thęc est contemnenda interpretatio tum ad dictam clau
sulam Henrichi Castellę, tum ad Legem Mentalem
Ihoannis primi Portugalis de cuius intellectu plura dixit Velasquez de iur. Emphi. §. 50. prime partis. n. 13.
Contrariam opinionem vz. deffendere ho. etz. Lusita 117
nus lib. 4. tt.o 62. §. e finandose,[+] iuncto §. penult.

Verba sunt finandose dito
foreiro ab intestado, non nome
ando alguna persoa ao dito foro
sen otro algun herdeiro descendente
ou ascendente, en tal caso fique ese foro devoluto ao senhorio e ficando por sua morte algun
filho lidimo neto o bisneto baraon en tal caso deve eso foro ficar a elle e pagar quibus
a pensaõ della segundo a forma do contrato. e ben seja filha o neta non avendo filho
barão, posto que seja mais moço que a filha ou neta. e onde ouver hi o dito filho
ou filha non avera o dito foro neto ou neta posto q̃ o neto seja filho de filho mais
velho, e onde muitos filhos ou filhas ouver, seimpre o maior dos filhos amingoados filhos
aya ho dito foro e pague a pensaon della segundo a forma do contrato.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sancitur quod in emphytheosi bonorum Regiæ coronæ
in qua ad instar maioratus succeditur si ultimus pos
sesor moriatur absque alicuius nominat.e et concurrant
nepos ex filio maiori præmortuo et filius secundus præ
fert filius secundus nepoti, quo arg.to et alijs validis
simis istam sent.m deffendit Emmanuel Costa in
libello de patruo et nepote. i. q. ubi per totam ad
utranque partem contradictionis de eius veritate ele
gantissime disserit.

118. Ipse autem hanc opinionem probare non possum qui
existimem contrariam aptius a iur. defluere, quam ma
gis probo, et secure et confidenter (salua pace viri
ingeniosissimi, et inter Lusitanos Jureconsultos litera
rum præstantia admodum insignis) debilis mihi videtur
et indigna cuiusuis mediocriter docti authoritate argu
mentatio qua quasi excuto propugnaculo suam sent.m
deffensauit, cui respondetur, iuridicam quidem esse
dicti S. e finandose, duabus inquam rationibus. Alte
ra est, quoniam prædictus nepos non potest repræsentare
personam patris sui filij maioris præmortui, q.a hunc
non est ascendenti succedendum sed prorsus extraneo,
vlz. primo Regi donatori, ut in l. quoties C. de donatio.
quæ sub modo, et ita non est locus repræsentation.
Altera et postrema rão. nam filius maior præmortuus
non habuit ius præcissum et indubitabile ad succedendu
in eo primogenio, cum pater alium nominare potuerit
ad suæ voluntatis libitum, et filius maior ita demum
potuit succedere si pater eum nominasset tempore mor
tis, aut si superuiuens patri, pater neminem nominasset

D. S.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

qua de causa filius maior prædefunctus in vita patris caruit iure primogeniture certo et inevitabili quod in filium suum transmitteret, huius assertionis est ratio nam quando filius primogenitus non fuit præcise vocatus ad primogenium, et extraneo succedendum est, aut transversali qui non sit frater patris hoc casu non defferet repræsentationi, nec iuris præceptis qui de ea loquuntur ut in §. cum filius, institutio. de hæredita. quæ ab intesta. et in authen. post fratres C. de suis et legiti. hæredib. et theorica Bartol. ibi coer admissæ ut statim fusius demonstro.

His non obest quod pater et filius pro una persona in 119
dicantur habeantque, l. fina. C. de impube. et alijs subs
titu. Et quod vox patris sit vox filij et e converso
§. ei vero de inutib. stipulatio. et quod filius sit portio paterni corporis, l. cum scimus §. ulti. C. de agricol. et censi. lib. 10. et quod pater et filius sint una caro. cano. contradicimus §. hac authoritate 35. quæ. 3. cum pluribus ad hoc congestis ab Andrea Tyraquel. in præfatione ad l. si unquam a n°. 15. C. de revoc. donatio. Hoc namque iuris institutum, obtinet, in genere retenta gradus distinct.e quia nunquam nepos repræsentat personam patris filij in specie, prout erat filius maior, sed retenta qualitate nepotis, ex egregia Consulti opinione, in l. quod si minor §. Scævola ff. de minorib. et in l. i. §. largius ff. de successo. edicto, et in l. sed si in condit.e §. nepotes ff. de hæred. institu. et ex latissime notatis per Costam ad c. si pater de testa. lib. 6. i.

l. i. tit. 7. par. l. i. in p°. tit. 15. ead. p.a l. 2. tit. 5. p. 5. l. vero finalem C. de impube. hanc l. nona sensu illustrat Ant°. de Lara ~~in~~ in l. si quis a liberis in pr°. n°. 46. ff. de libe. agner.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

lib. 6. §. i. q. gl. habens n. penul.

120. Quibus mire concinit quod eleganter Bartol. scripsit in § liberorum n. 13. ff. de verbo. signif. docens quod casibus quibus cessat representatio, quando patre defuncto superest ex eo filia, et censetur vna persona cum patre, semper habet eandem qualitatem quod est femi na, et non representat patrem in specie et in mascu linitate, hanc Bartoli lecturam admittunt Alexand. n. 5. Iass. n. 6. Deci. n. 7. et cęteri glossatores in l. venia C. de in ius vocando et esse frequentiori au thorum et interpretum consensu receptam asseuerant, Andrea Alcia. lib. i. de verbor. signif. n. 28. Pe trus Peralta in l. cum ita §. in fideicommisso n. 18. ff. de lega. 2o. Ludoui. Molina lib. 3. de Hispano. primoge. c. 6. n. 49. Sed iam quartum argumen tum desseramus.

Quintum fundamentum.

121. Quinto causam Regis Catholici fouet, nam cum serenissimus Sebastianus, et eius proximior transuer salis Henrichus sine liberis decesserint, et ad succe dendum in regno concurrant plures quorum nullus descen dit ex patre vel matre primogeniti quod est notissimum et constat ex nostra. arbore et eius declaratione, et contro uersia inter illos dumtaxat versetur qui procedunt ex superiori et proximiori stirpe quę occupauit lineam succedendi quę debet continuari et perpetuari in omnes legitimos descendentes, ex ea donec finiant iux. tex. in c. i. de

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

natura successio feud. lib. feud. et congesta pro 2.º fundamento et 3.º huius allegationis. Et inter descendentes ex dicta stirpe et linea proximiori debeat præferri is qui fuerit propinquior Regi Henricho, ut ex c. licet de voto, et ex ll. restipulationum, et noua quadam lege Portugalliæ edita et promulgata ab inclito Rege Sebastiano cuius series supra inserta est, quæ licet in primigenijs loquatur in regno procedere debet, cum de uno ad aliud recte argumentemur, ut habetur in præludio n.º 16. Qui proximior excludere debet remotiores siue masculos siue fœminas ut decisum est l. 2. §. hæreditas ff. de suis et legiti. hæred. l. i. §. gradatim ff. unde cognati, et l. 3. ibi quier sean varones quier sean mugeres, et l. 6. tt.º 13. p.ª 6. 122.

At uero si inter hos descendentes ex dicta stirpe et linea quam occupauit auus vel proauus dubitetur, utrum sit locus repræsentationi, et possit quis repræsentare personam patris vel matris et repræsentationis beneficio effici proximior. Iste casus procul dubio non est determinatus nec decisus per l. 40. Tauri quæ est hodie l. 5. tt.º 7. lib. 5. recollectionis legum regni; quæ taxatiue loqr de filijs primogenitorum, ut colligere licet ex eadem ibi aunque el hijo maior muera en vida del tenedor del mayorazgo, et iterum ibi si el tal hijo mayor dexare hijo, o nieto o descendiente legitimo, et ibi estos tales descendientes del hijo mayor por su orden preferiran al hijo segundo del dicho tenedor, quibus omnibus verbis toties repetitis constat prædictam legem solum loqui in 123.

In m.ª repræsentationis ad Apollinem eẽ recurrendum firmat Bal. in l. cum antiquioribus C. de iu. deliber.

descen

descendentibus ex filio maiori primogenito.

124. Non refragantur verba finalia eiusdem legis de manera que siempre el hijo y sus descendientes legitimos por su orden representen la persona de sus padres aunque sus padres no ayan succedido enlos dichos mayorazgos, saluo si etts que verba nimis generalia, generaliter referenda sunt ad quoscunque filios descendentes, a quibuscunque consanguineis etiam non primogenitis. # Sunt nam que moderanda et restingenda ea verba ex prioribus ac praecedentibus eiusd. legis ubi ad solos descendentes a primogenitis iux. regulam tx. in l. regula ad finem ff. de iuris et facti ignorantia, et in l. fi. ff. de testam. tute. et in l. fina. ff. de haeredib. institu. quibus consimile e. q clausula generalis in fine posita ad casus ibi specificatos e. referenda tx. in l. si de certa C. de transactio. ubi ddl. Pan. de Castro in l. legatorum §. qui plures. ff. de lega. 2. et illud q verba legis sunt accipienda per prius non vo. per posterius. l. qui liberis §. haec verba ff. de vulga. et pupilla. l. i. §. qui in perpetuum ff. si ager vectigalis vel emphyteuticae et illud q clausula refert. ad unum tri. capitulum quando non referat ad alia Bart. Bal. et com. ddl. in l. i. C. de libe. praeteri. Bart. in l. talis scriptura de lega. i. et in l. si idem cum eodem §. fi. ff. de iurisdic. omni. iud. de Alex. cons. 48. col. 3. vol. i. quos refert et sequ. Robertus Maranta de ordine iudicio. disputat. 2. no. 124. ex quibus ista obiex faciliter diluitur.

125 Unde casus iste tanquam omissus et praeteritus a lege 5. tto. 7. lib. 5. reco. relinquendus est iuris ciuilis dispositioni, ut in l. si uero §. de uiro ff. solut. matrimo. et in l. commodissime ff. de libe. et posthu. et in c. 2. de translat. praelati c. is qui el i. de sent.a excom. lib. 6. et ddl. proprijs locis Tyraque. d. q.e 40. no. 194. Mares 3. p.e q. 9. no. 20. ubi uterque plura, cum alijs quae ad istud vulgare axioma circunferunt.

126. Ius tri. commune disponit q representatio admittatur quando ascendenti legitimo est succedendum, ut in §. cum post. filius de haeredita. quae ab intesta. deffe. et in l. i. §. fi. lius ff. de suis et legi. haered. vel quando succeditur transuersali proximiori slz. patris fratri ut in authen.ca post fratres la i. et 2a. C. de suis et legi. haered. et in authen.a cessante C. eod. tto. et in authen.o de haeredib. ab intesta. venientibus §. i. et §. reliquum. sed ita

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO ·

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Extra quos duos casus cessat repraesentatio veluti si suc 127.
cedendum est extraneo vel transuersali remotiori, ex cele
berrima Accursij doctrina v°. proximo in l. cum ita §.
in fideicommisso ff. de lega. 2°. quam ibid. sequitur mul
ti primae classis uiri, Immol. Paulus Castrensis, An
gelus dicens eius sententiam esse aequiorem, et alij, Cor
neus in l. fina. n.° 8. C. de verbor. signific. vbi in
praxi inquit esse seruandam, hoc ipsum attestat Alex.
cons. 26. n.° 13. vol. 3. vbi addit eam esse crebiorem o
pinionem, idem sequitur eius additio litera magna C. tra
dens Accursium coiter approbatum, et e. magis coem cons
tare potest ex pluribus quos nuncupatim ac diligenter con
gerunt Dida. Couarru. in practicis qq. c. 38. n.° 4. Emma
nuel costa, de patruo et nepote, in q.e de maioratibus
bonorum patrimonialium, pagi. 86. v°. at enim, Ludo.
Molina lib. 3. de Hispano. primige. c. 7. n.° 20.
Conclusioni praescriptae Accursij adstipulat et e. adii 128.
cienda est altera Bartoli sent.ia communis etiam, in d.
authen.a post fratres la i. vbi tenet quod quando in
regno vel primigenio succeditur transuersali remotiori quam
sit frater patris vl. prorsus extraneo negatur repraesen
tatio, hoc Bart. dictum amplectitur Bald. in l. liber
ti libertae que C. de operis libertor. n.° 18. Pau. de
Castro in l. maximum vitium n.° 3. C. de libe. prae
teritis, ipse Paul. cons. 164. lib. i. Abb. n.° 8. An
charra. n.° 18. in c. licet, de voto, et grandis iuris
prudentum turba, Couarru. d. c. 38. n.° 6. Costa, pag.

31. et

(c) 2006 Ministerio de Cultura

31. et pagi. 107. vbi asserunt eam opinionem communiter approbari, et Molina, d. c. 7. nº. 13.

129. Cum ista limitatᵉ. et coarctatione practicanda est, d. l. 5. ttº. 7. lib. 5. Legum Castellanarum collectionis, ut aduertunt Antoni. Gomez in doctissimis commentarijs ad Taurinas Leges. l. 40. nº. 2. Gregori. Lopez, in l. 2. ttº. 15. p. 2. scholio el mas propinco pariente.

130. Accursij et Bartoli communibus sententijs summopere patrocinatur lex expressus Portugalliæ lib. 4. ttº 62. §. e finandose iuncto §. penulti. regiorum statutorum, quo stabilitum extat, quod in Emphitheosi bonorum Regiæ Coronæ (in qua succeditur veluti in primogenio) et ultimus possesor pot. nominare vnum ex suis descendentibus, quem voluerit, et si nullum nominauerit debet succedere filius natu maior, sed si forte contingat quod filius maior præmoriatur superstite filio, et deinde pater nemine nominato, superuit quæ filius secundus, profecto hic filius secundus præfert excludit que nepotem. Et est ratio qi. tunc succedit prorsus extraneo, hoc ē. Regi donatori, ut in d. l. quoties C. de donationib. quæ sub modo. non uero succedit ascendenti,

131. Altera rao. est quam iam sicut superiorem assignauimus. qm. pater præmortuus licet fuerit filius maior et primigenitus ultimi possesoris, nunquam fuit absolute et præcisse ad istam successionem nominatus, et ideo præmoriens nullum habuit ius quæsitum primogenituræ quod in nepotem possit transmittere ex eo procreatum, ut latius ostendimus fundamᵗᵒ. 4. nº. 118.

132. Cæterum ut ad primogenia bonorum Regiarum corona

BIBLIOTECA PUBLICA DE TOLEDO

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

num Castellæ et Portugalliæ reuertar, de quibus egi
mus, proximo fundamento n.º 114. et 115. et seqq.
l. 11. tt.º 7. lib. 5. Compilatio. Castellanæ, et lib. 2. tt.º
17. §. 1. in quibus non succeditur ascendenti legitimo
nec transuersali, sed potius extraneo, nempe Henricho
2.º Castellæ, et Ihoanni 1.º Portugalliæ, vel alij regi
donatori, in his inquam bonis seu dominicis donatio
nibus seruandus erit representationis ordo prestitus d. l.
5. tt.º 7. lib. 5. Recop. cum extensionibus et qualita
tibus predictæ Legi adiectis.

Hæc opinatio solidissimo fundamento ad quod non 133.
pot. congruum responsum assignari fulcitur, quod in
his bonis Regijs succedit ad instar primogeniorum
ut ex ipsis met legibus plane colligr. consequens quo
est, ut lex quæ de maioratibus loqr ea omnia com
prehendat, cui n. legis verba conueniunt lex ipsa
conuenire debet, ut vulgatissima lege 4. §. toties ff.
de damno infecto, Hoc arg.º validissimo vtitur
domi. Ludoui. Molina. ut partem hanc tueratur
lib. 3. de Hispano. primige. c. 7. n.º 13. v.º quicquid
autem in alijs.

Nec ferendus est Bartol. qui d. authen. post fratres 134.
n.º 1. C. de suis et legiti. hæred. fortissima deffendit,
quod in donat.e Regia seu dominica, non sit locus re
præsentationi, inde sustinens quandam sent.m Bonifacij
8. Pontificis Romani latam pro Rege Roberto Sici
liæ, aduersum Vngariæ Regem Caroli Martelli primi
genitum, memorat tx. clem. pastoralis, de re iudicata.

Cui ne

Cui verissime assertioni non obstant verba finalia d. l. s. ibi Lo qual no solamente mandamos q se guarde y platique en la succession del mayoradgo alos ascendientes pero aun en la succession delos mayoradgos alos transuersales, de manera q siempre el hijo y sus descendientes representen la persona de sus padres ect. quę verba eius decissionem pro uidam et cautam restringere ad primogenium in quo succedendum est ascendenti vel transuersali, nihilo sectius tn. idem dicere debemus in his primogenijs bonorum regię coronę Castellę et Portugallię, si intelligimus (ut intelligendum est) de filijs descendentibus ex dicto primogenito, nam casus expressus et decissus dicta lege de maioratibus, in quibus parenti vl. laterali succedit ex identitate et paritate rationis ad maiorias in quibus succedendum est extraneo porrigitur, ex tx. principio in c. cum dilecta de confirmat.e vtili vel inutili, et quę ibi scribentes notant, et Abb. in c. iurauit n.o 10. de probationibus. cum alijs quę solent allegare regularum consarcinatores diligentissimi.

Proposita Bartoli doctrina in d. authen. post fratres coer. admissa quam fuit secuta d. l. Regia Lusitanorum in s. e finandose, cum sit dissimilis a casu decisso per d. l. s. tt.o 7. lib. s. Recopila. Castellę et per leges Septipartitas, et per dictam clausulam testamenti Ihoannis i. Portugallię Regis, quę leges et clausula loquunt de nepote procreato ex filio maiori

E.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

primogenito predefuncto absolute et expresse vocato ad futuram regni successionem primogenij ue, servanda est et practicanda in successione omnium Regnorum Hispaniæ et totius Christianæ Reipublicæ, nempe quod si ultimus regni vel maioratus possessor sine liberis moriatur, filius non potest representare personam patris qui non fuit primigenitus et vocatus ad eam regni successionem.

Id que duplici de causa quia hoc casu ut prædiximus sumus extra terminos d. l. 5. Recopilatio. et Partitarum legum, et clausulam Ihoannis i. Portugalliæ, 2°. quo niam in regno non iure hereditario ascendenti vel maioris successit, sed iure sanguinis et fideicommissi provenali succedit, sed iure sanguinis et fideicommissi provenit ex extraneo, vlz. ipsi populo et regno quod fecit primam electionem, ut superius scripsimus. Et ita sumus in terminis verissimæ Bartoli opinionis, et tex. lib. 4. tit°. 62. 8. e finandose, et cessat omnino representatio. 138.

Confirmat hoc ex eo quod in iure paria sunt quod titulus succedendi competit a populi elect. et sic ab extraneo, vel quod competit ab ascendente in descendentem non legitimum, quo casu ascendens reputatur extraneus, et cessat representatio, et coniectura voluntatis, de qua in l. cum avus ff. de conditio. et demonst. et l. cum acutissimi C. de fideicommiss. cum vulgaribus, suadet elegans tex. l. generaliter §. cum autem C. de institutio. et substitu. iuncta gl. v°. sobole, et 139.

altera

altera gl. in l. ex facto §. si quis rogatus ff. ad Trebel
lia. coer approbatus ex Costa c. si pater i. p.e gl. v.o si abs
que liberis n.o 40. de testam. lib. 6.

140. In Portugalliae regno superior Bartoli sententia pro
lege custoditur, cum ea sit a tot tantisque authoritatis
viris frequentissimo consensu comprobata, sit que ex mente
Accursij v.o proximo d. §. in fideicommisso l. cum ita le
gatur ff. de legat. 2.o Unde successit lex Regia eiusdem
Regni lib. 2. tt.o 5. §. i. regalium ordinatio. Ubi cum sum
mo judicio disponitur, quod in contradictorio judicio, et
in omnibus controversijs, defficiente expressa lege qua casus
occurrens sit indecissus debet decidi et determinari per Ac
cursij doctrinam, qua defficiente, per Bartoli opiniones indi
cet, nisi hae sint communius damnatae explosaeque, tradit Em
manuel Costa de patruo et nepote pagi. 90. et pagi. 107.
At qui haec Bartoli conclusio communi omnium voto recepta
est ut ex superioribus constitit, stat que et conformis est Ac
cursio d. §. in fideicommisso, qui itidem creberrimo scriben
tium calculo recipitur. *

Velascus de iur. emphyth. q. 50. n.o 30. ubi legem allegat. et quanta sit Bart. Bal. et Ihoannis Andreae authoritas disputat late Burgos de paz senior in l. i. de toro i. p.e a n.o 6ui. cum multis ubi in effectu resolvit sim. eorum opinionem defficientibus legibus esse iudicandum idque ad recentiores iurisperitos extendit.

141. Illud perspicuum et in confesso est, et ex antea dictis con
stat damnandos et reiiciendos ee. nonnullos qui absolute
et indistincte docent, ut referunt Illustriss. Didac. Couarru.
in practicar. qq. c. 38. n.o 9. et 10. Emmanuel Costa de
patruo et nepo. pagi. 194. v.o in regno vi. et pagi. 69.
ad fin. Ludovi. Molina lib. 3. c. 7. n.o i. et 4, quod
si quis in nro. regno Castellae descendat ab eo qui si

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

47

uiueret tempore quo regni vl. maioratus successio defferenda est, esset admittendus ad regni successionem, admittit per representationem et est preferendus omnibus alijs quibus ascendens predefunctus anteponeretur; quorum sententia refellitur et infringitur ex superioribus, et solum potest procedere in filijs primigenitorum, ut ex tibus locis d. l. 5. probauimus nec e. uera in eius nec iuris communis terminis.

Hęc omnia eò tendunt ut ostendamus q. excellentissima domina Catherina Dux Bragancę, filia clarissima Infantis Eduardi neutiquam potest admitti ad regni Portugallię successionem, cum non possit representare parentis personam qui nec primogenitus nec precisse vocatus ad predicti regni successionem fuit, sm. uerissimam interpretationem dictę legi Quintę assignatam, et sic concordat cum l. 2. tto. 15. p. 2. et cum clausula testamenti Regis Ihoannis i. Portugallię, quę indistincte vocat descendentes ex primogenito premortuo, et cum communi sentª. superius comprobata, preferente descendentes ex primigenito predefuncto filio 2º. q. etiam censuit Bal. cons. 389. in ejus consuetudo nº. 4. vol. 2. 142.

Hinc defluit d. l. 5. quatenus sine distinctª. admittit et concedit representationem ad succedendum in quocunque maioratu, siue succedatur ascendenti siue transuersali sine limitatione gradus siue prorsus extraneo, non eē. exorbitan 143

tem neq;

(c) 2006 Ministerio de Cultura

iuris communis correctoria ut autumnat E
manuel Costa, d. libello de patruo et nepo.
144. pagi. 32. et pagi. 194. Cui contradicit Lu
dovicus Molina lib. 3. de Hispano. Primige. c.
6. nº. 24. ex prohemio Legum Taurinensium
et aliquibus e nostratibus contendens non solum
d. l. 40. que e. d. l. 5. non cō. iuri communi ad
uersam, uerum eius declaratoriam sicuti ferme
omnes Taurine leges. Idque affirmauit doctissimus Doctor Burgos de Pace Ju
nior in suo ttt. questionum.
145. Interpretatio ista nimis benigna et generalis, et q. 6. nº. 37.
pia sicuti author mihi videt, nam sunt plures
leges ex illis que corrigunt et emmendant ius anti
quum commune, et interim, ut alias omittam
e. l. 3. que sita e. l. 2. ttº. 4. lib. 5. Compilatio.
que sex modis est correctoria, et l. 4. que con
146. tinet, l. 3. ttº. et lib. eisd. concedens filijs fa
milias liberam testandi facultatem, contra l. nemo
C. qui testamenta facere possunt et l. qui in
potestate ff. de testamen. et l. 13. ttº. 1. pª. 6. si
militer corrigit ius antiquum septipartitionum ut
ipse Molina agnouit lib. 2. c. 9. nº. 13. de Hispano.
primoge.
Consona est ergo et conformis iuri communi d.
147. l. 5. cum non loquatur generaliter, de omnibus fi
lijs consanguineorum ultimi possesoris premortuorum, sed

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO ·

(c) 2006 Ministerio de Cultura

de descendentibus ex filio maiori primoge
nito p(rae)defuncto, siue fuerit filius maior vl
timi possesoris siue alterius ad quem de iure
pertinebat maioria contra vltimum possesorem,
q(ui)a hoc casu indistincte verum est, q(uod) p(rae)dictus
filius maior primogenitus in vita sua ratione
dignitatis primogeniturę occupauit lineam succe
dendi sibi et liberis suis, et p(rae)moriens in vi
ta patris transmisit ius iam quęsitum in su
os legitimos descendentes qui rep(rae)sentant eius per
sonam quo ad ius iam quęsitum primogeniturę, ut
in d. c. quam periculosum, 7. q(uaestio)e i. et in d. c. licet
de voto.
Limitationem istam addit d. l. quintę Ludoui 148.
cus Molina lib. 3. c. 6. n(umer)o. vltimo, et retenta eius
interpretat(ione). concordat d. l. 5. cum d. l. 2. partitę
et cum clausula Ihoannis i. Portugallię et cum
p(rae)dicta communi sententia ut satis abunde osten
sum est. 149
Induco pro hoc verissimo intellectu induco et pon
dero verba eiusd. legis 5. ibi aunque el hijo ma
ior muera. et ibi si el tal hijo maior dexare hi
jos, et ibi estos tales descendientes del hijo maior,
ex quibus plus liquido constat q(uod) d. l. 5. loq(uitu)r. de fi
lio natu maiori. Nec obsunt verba finalia eiusd.

legis ibi

de manera que siempre el hijo mayor, quibus satisfecimus. n.º 123.

190. Quo efficitur falsam esse sententiam existimantium, quod descendentes ex filio 2º. premortuo in vita primogeniti per representationem sunt admittendi et preferendi patruo suo filio 3º. vel 4º. quam latissimo sermone conatur deffendere Socinus cons. 252. vol. 2. et alij quos refert et sequitur Covar. d. c. 38. nº. 9. vers. sexto Regia lex. Nam solum descendentes legitime ex filio natu maiori, vel transversali proximiori vocato premisse ad succedendum in primogenio premortui, aut quando succeditur ascendenti legitimo vel transversali patris fratri habet locum representatio. In quo totum hoc quintum fundamentum consumpsimus ad excludendam Serenissimam Bragance ducem Catherinam.

Sextum fundamentum.

191 Sexta pro rege nostro Philippo Justitie omnis que equitatis assertore integerrimo, ratio ad exclusionem Excellentissimi Antonij Prioris Crati, ex eo egreditur. Nam cum excellentissima dux Bragance non possit representare generosissimi infantis Eduardi parentis personam, cum nea

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

primogenitus nec precisse vocatus ad futuram reg
ni successionem fuerit, filius debet succedere ex
propria persona et inter eos preferri qui Regi
Enricho sit proximior et qui sua persona fue
rit legitimus. Spurius n. etiam legitimatus in 152
maioria neque in hereditate potest succedere, extan
tibus filijs vel filiabus legitimis, ex illo Genes
os c. 21. nec erit heres filius ancille cum fi
lio libere et ad Galath. c. 14. et ex tx. in auth.
quibus modis naturales efficiantur legiti. §. si quis
autem filios legitimos non habens et l. fi. ad
medium C. de naturalib. libe. l. 10. tt.o 8. lib.
5. Legum Compila. Bart. in l. 3. n.o 7. de testa.
Alexan. cons. 187. n.o 4. vol. 1. et citati a Moli
na, lib. 3. c. 3. n.o 3. Aluarado lib. 2. c. 3. n.o 66.
Huc pertinet quod neque in feudo succedit spu
rius c. 1. § naturales si de feudo fuerit controu.
inter domi. et agnat. vbi Bal. et feudistę, et in c.
1. de matrimonio ad Morganati. contrac. idem Bal.
in l. generaliter §. cum autem C. de institu. et subs.
et in c. vltimo de translat.e epi. vbi non ineleganter
dicit quod spurius legitimatus similis e. homini medica
to a vulneribus cui solent semper remanere cicatri
ces, quod extollit Tyraque. tt. de nobilita. c. 18.
n.o 18. Ludoui. Moli. lib. 3. c. 3. n.o 6. vbi alia con
tra legitimatos eiusdem Baldi conuicia recenset,

+ Alcia. in l. pronuncia
tio §. familię de verbo.
signi. Jas. in l. fi. n.o 13
14. C. de verbo. signi. Ang.
et Alex. in l. ex facto §.
si quis rogatus ad trebel.
Tyraque. 153. de nobilita.
c. 18. n.o 12. Moli. libi.
c. 4. n.o 45. Ibo. Garcia
c. 3. n.o 21. quęre sig
num O.

Ægidius de bellamera de
cis.e 742. tt.o de donatio.
Bermondus de publi. concubi
narijs in pr.o qui etiam filios
ex tali concubinatu procrea
tos n.o 6. pagi. 311.

quod.

quod legitimatio est similis Alchimiae quae vera ex quo aurum facere non potest; et quod legitimatus differt a legitimo sicuti imago a figura in eo repraesentata.

154. Et quod in regno non succedat spurius legitimatus specifice profitentur Immo. et Domini. in c. grandi non immerito, de suplend. neglig. praelato. in 6. Alex. in l. gallus §. et quid si tantum. n°. 28. de lib. et posthu. et ibi Las. i. lectura n°. 92. Deci. cons. 85. n°. 8. ubi plura Ihoannes ~~[struck]~~ Lecerier, in tit. de primogenitu. lib. i. q. 13. ~~[struck]~~, in consuetudinib. Parisiensi. tt°. i. §. 8. gl. i. n°. 46. cum seqq. Gregorius Lopez in l. 4. tt°. 15. p. 4. v°. todas las honras. et in ipso regno Portugalliae probat ex. in d. c. grandi. de suplen. neglig. praela. in 6.

155. Eodem vergit etiam si spurius sit legitimatus a Romano Pontifice; cuius legitimatio ad regna, primogenia, vel bona temporalia non sufficit ex. in c. per venerabilem qui filij sint legitimi. ubi Bernard. glos. v°. habeat potestatem, dicit quod Papa non pot. legitimare sibi non subditum ratione dominij vl. temporalis jurisdictionis, ad hoc ut in bonis temporalibus vel patrimonialibus succedat, cuius glossae sententiam communem esse depromitur ex pluribus authoribus citatis ab Illustriss. Couarru. in Epythome de successio. ab intestato c. 8. §. 8. n°. 18. Ludovi. Molina dicenti veram et probabilem lib. 3. c. 2. n°. 11. de primige. hispano. Meres eod. tit. i. p. q. 58. n°. 10. ad finem.

vel alicubi absque legitimo decederet filio. Neque in feudo succedit spurius legitimatus c. naturalis si de feudo fuerit controversia inter dnm. et agnatos et e. rao. quia non e. verosimile nobilem qui feudum concessit de huiusmodi prole cavisse Alex. cons. 67. col. 4. vo. hinc dicit lib. i. et cons. 94. col. 2. vo. quinto eod. vol. Carolus Rui. cons. 7. n°. 33. vol. i. et cons. 69. n°. 20. lib. 3. et cons. 77. n°. 5. et 7. lib. 3. Nec in emphytheosi ecclesiae accepta pro se et liberis suis, nam cum ecclesia nobilis sit non censuit de hoc prole Bal. in c. quae in ecclesiarum. col. pe. vo. dubitat de consti. m. et in l. generaliter §. cum aut. vo. scias etiam C. de institu. et substi. etsi ad hoc legitimet. Aluarado. lib. 2. de coniectura. mente c. 3. n°. 8.

156. Nec erit iusta legitimatio principis in vocatorum ad re

altera pot. dari ratio quod filiorum appellatione non venit spurius. C. filium eum diffinimus. ff. de ijs qui sunt sui vel alieni iuris. ubi is solus dr. filius qui ex iustis nuptijs procreatus e. divus ysido. lib. 9. Ethymologia. c. si. quem corrupte allegat Gratia. in c. ubi 32. q. 4.

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO
(c) 2006 Ministerio de Cultura

num vel primogenium prquditum, quibus ex primqua institut. ius irrenocabile qugsitum fuit, ut ex Ihoan. Andrea et alijs late deffendit Palac. de Meras 2. p. q. 1. n. 9. et q. 2. filios naturales eodem morbo laborare. Nec in re clara amplius immorari licet.

Ihoan. de Immol. et Domini. in d. c. grandi Alexan. in l. gallus §. et quid si tm. vbi las. n. 92. de libe. et pos. idem Alex. cons. 28. col. pe. lib. i. et cons. 63. lib. i. et cons. 94. eod. Tyraque. de primoge. q. 37. n. 48. ex x. vbi Bal. in c. i. de natura succes. feu. Burgos de Pace Paler in prohemio legum Tauri. n. 326.

Rex Catholicus propria et parentum persona legitimus est et è legitimo matrimonio procreatus. Ergo excellentissimo Antonio Priori Crati prferendus. 157

Septimum fundamentum.

Septimo Rex Catholicus iuuatur, quoniam omnes qui regni Portugallig successionem prtendunt, sunt consobrini et eodem consanguinitatis gradu constituti, et cgteris paribus maior natu omnibus prefertur, ut colligitur ex superioribus, et ex diffinitione primogeniturq, et alijs copiosissime et ingeniose docet Ludoui. Molina lib. 3. c. i. et lib. i. c. i. et c. ii. per tota Meras de maioratib. in prefat. et ante eos Deci. cons. 443. q incipit in casu ad me transmisso de regno Portugallig. At uero (ut omnibus patet) Rex Philippus Christianissimus concurrentibus senior et natu maior è. Illis ergo anteponendus. 158.

Vltimum fundamentum.

Octauò et vltimo ut Regis Catholici partem iustio 159.

ram et

(c) 2006 Ministerio de Cultura

rem et honestiorem ostendamus eam maxime ful
cit nam in Regni vel primigenij pluribus eius
dem gradus concurrentibus, successe masculus fe
minis ante ponitur l. 2. tt.o 15. p. 2. ubi statuit quod
masculo eiusdem gradus defficiente admittatur femi
na ad Regni successionem, et l. 2. ibi e si uaron
no vbiese la hija maior tt.o 18. p. 3. ita opinant
Bald. l. i. ff. de Senatorib. Abb. per tx. ibi in
c. dilecti n.o ii. de Arbitris et in c. dilecta de
maiori. et obed. n.o i. Deci. in l. feminę n.o 3. de
regu. iur. cum copiosius adductis a Couarru. lib. 2.
uaria. resolutio. c. 18. n.o i. cum seqq. Ludouico
Molina, lib. 3. c. 4. n.o 5. Meras 2. p.e q.e 6. a n.o
26. ubi fatentur communem eam secuti.

160 Ex hoc exijt, quod masculus rat.e masculinitatis di. proxi
mior et antecedit in gradu, de quo e. celebre Pauli pa
rissum cons. 164. n.o 18. vol. 2. ubi locutus de maiora
tibus nrę Hispanię dicit, in successione maioratus femi
nam ad instar secundi gradus redigi existente masculo,
huic sententię accedunt plures quos adduxit Molina
d. lib. i. c. 3. n.o 8. et lib. 3. c. 5. n.o 12. Meras 2. p.e q.e 6.
n.o 2. 6. et 19. presertim n.o 27. ubi inter alias hu
ius regulę extensionem non solum obtinere ait in
vocat.e ad maioratum sed in vocat.e ad ius patronatus
vel ad aniuersaria vel aliud simile cuius executio
ad natu maiorem expectat, ex l. 7. ibi, pero si mu
ger fuere entre ellos, maguer sea mas honrada o
de mas alto linage que los varones no las deue alça

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

tomar mas alguno delos Varones. tt.º 15. partª 6.

Vlterius id probatur ex l. noua Portugalliæ cuius series inseritur n.º 58. 161 e sendo a dita duuida entre outros parentes en ygual grao mays chegado ao vltimo possuidor sempre o varon preceda na soccessaõ dos ditos Morgados e beens vinculados a femea posto que ella seja mais belha. Id que iuris e. expediti. 161.

Addo præcedentibus, quod ex his qui pari gradu occurrunt nemo potest iuuari ex sexu virili paterno quem non repræsentat cum non fuerit primogenitus. Sicuti ex his nemini potest nocere sexus fœmineus matris, ut eleganter scribit Bartol. in l. liberorum n.º 15. vs. ista questio ff. de verborum significatª cui adhærent Corneus in l. fi. n.º 7. ad finem nume. C. de liber. præteri. Areti. in l. Gallus §. instituens col. fina. vs. in 2º. ff. de liber. et posthu. Caracol. Molineus quem allegat Costa, de patruo et nepote pagi. 177. vs. præterea allego. 162.

Hinc consequitur quod soror legitima vltimi possesoris, præferri debet nepoti etiam masculo ex fratre præmortuo qui non fuit primogenitus neque primo vocatus ad successionem regni, sentit Bartol. d. l. liberorum n.º 12. quatenus contrarium docet in regno heredi tario, et eam magis esse communem fassi sunt Socinus cons. 122. n.º 2. vol. 3. Deci. in l. veria n.º 6. C. de iuris vocando et eam secutus alios allegat Costa d. ~~tit~~. 163.

ta d. ~~ttt.~~ de patruo et nepote q. de regni success. pagi. 173. vs. secunda conclusio. Cum quibus extremam manum imponimus huic octauo et ultimo pro Rege Catholico argumento.

164. Relinquitur ex ijs omnibus quod Rex Christianissimus Philippus in Portugalliæ regno quod iure sanguinis defferendum est et cuius successionis è capax fœmina præcise succedere debet inclyto ac clementissimo auunculo Henricho sine prole defuncto, eius proximior consanguineus, legitimus, masculus, natuque maior cæteris concurrentibus. De cuius iure dubitari ~~nusquam~~ nequit odio affectuque semotis, ut ingenue agnoscunt et clamant plurimi Juris consultissimi uiri, non solum Hispani, sed etiam Galli, Itali, ac Utriusque Germaniæ, quorum consilio cuncta facta sunt, a clementissimo Justissimo, ac prudentissimo Rege nostro Philippo quem Deus optimus Maximus, cuius nutu ac ditione sola terrarum gubernantur, sartum et tectum ab omni periculo, saluum nobis incolumenque conseruat, ut hæc regna florentissima ad se felicibus auspicijs deuoluta in pace regat, et infestos christiani nominis hostes pluribus maximisque victorijs debellet.

Hæc sunt quæ in hac q. mihi dicenda se se obtulere iurique ac ueritati consona uident sed si falsa doctis uidebuntur sequar authoritatem eorum, muta

BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO

(c).2006 Ministerio de Cultura

bo meam sentenciam. Toleti, eo die quo Dei
para Virgo ad filij regna est assumpta. an
ni millessimi quingentessimi nonagessimi.

1590

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Nomenclatura Alphabethica Pontificum, Imperatorum, Regum, et Principum qui in hac allegat.ª (preter legum et canonu interpretes) memorantur.

A.

Abraham Patriarcha.
Alphonsus 1. Catholicus Legionis Rex.
Alphonsus 2. Castus Legionis Rex.
Alphonsus 6. Castellæ et Legionis Rex.
Alphonsus 7. Hispaniarum Augustus.
Alphonsus 8. Castellæ et Toleti Rex.
Alphonsus 9. Legionis Rex.
Alphonsus 10. Sapiens, Castellæ et Legionis Rex.
Alphonsus 5. Portugalliæ Rex.
Alphonsus de Carthagena Burgensis episcopus.
Antonius Prior Crati.
Antonius infans Portugalliæ filius Ihoannis 3.
Andreas Vngariæ et Neapolis Rex.
Aurelius Legionis Rex quintus.
Aram.
Artemisia Cariorum Regina.
Almaricus Jherosolimitanus Rex.

B.

Beremundus 3. Legionis Rex.
Bernardus Carpiensis Bardulorum Rex.
Beatrix Regina Castellæ.
Beatrix infans Portugalliæ Sabaudiæ dux.
Bonifacius 8. Romanus Pontifex.

C.

Carolus primus Hispaniæ Imperator.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Carolus 8. Franciæ Rex.
Carolus pulcher franciæ et Nauarræ Rex.
Carolus Martellus Rex Vngariæ.
Carolus Sabaudiæ dux.
Carolus Emmanuel Sabaudiæ primogenitus.
Candax Æthiopum Regina.
Catherina franca infans Castellæ.
Catherina dux Bragançæ.
Cyndasunthus Gothorum Rex.
Carolus el Graue Burgundiæ dux, flandinorum comes.
Carolus primigenitus Regis Neapolis.
Cleopatra Ægyptiorum Regina.
Catherina Cornara Chypri Regina.
Clemens Antipapa.
Childericus 2. Rex francorum.

D.

Didacus Princeps Asturiarum.

E

Emmanuel Portugalliæ Rex.
Emmanuel Philiberthus dux Sabaudiæ.
Eduardus Portugalliæ infans.
Eduardus Angliæ Rex.
Eduardus filius principum Parmæ et Placentiæ.
Eduardus vltimus Anglorum Rex.

F.

Fernandus Primus Castellæ et Legionis Rex.
Fernandus 3. Sanctus Castellæ et Legionis Rex.
Fernandus 5. Castellæ Legionis, et Aragonum rex.

Fernan.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Fernandus Gonçalez Castellę comes.
Franciscus Vallesius francię Rex.
Fafila Cantabrię dux.
Fafila Legionis Rex, secundus.
Froila Legionis Rex quartus.
Fernandus Vngarię Rex, Imperator.
Fadrichus Rex Sicilię.
Fernandus Antyquarię Aragonum Rex.
Fernandus Lusitanorum Rex.

G.

Garsia Rex Galletię.
Geloira filia fernandi primi Castellę.
Geloira vel maior Comitatus Castellę proprictaria.
Georgius Alencasterris dux de auero.

H.

Henrichus Rex Portugallię.
Henrichus 2. Castellę et legionis Rex.
Henrichus 2. francię Rex.
Henrichus 8. Anglię Rex.
Henrichus i. Castellę et legionis.
Henrichus 3. Castellę et legionis Rex.
Henrichus 4. Castellę et legionis Rex.
Henrichus comes Lotharingię et Portugallię.
Henrichus 3. Nauarrę Rex.

J.

Ihoannes i. Castellę et Legionis Rex.

BIBLIOTECA PUBLICA - TOLEDO
(c) 2006 Ministerio de Cultura

Ihoannes i. Portugalliæ Rex,
Isabella Portugalliæ Regina, Castellæ infans.
Isabella Imperatrix.
Ihoannes 3. Portugalliæ Rex.
Isabella vxor infantis Eduardi Portugalliæ.
Ihoannes primus Bragançæ dux.
Ihoannes 2. Bragançæ dux.
Ihoannes Tellez Giron 4. comes Vraniæ.
Iulianus proditor comes in Castella.
Isabella Regina proprietaria Castellæ et legionis.
Ihoanna proprietaria Castellæ, Legionis Aragoniæ Neapolis. et
Ihoanna proprietaria Nauarræ.
Ihoannes 2. Nauarræ Rex.
Ihoanna i. Neapolis, proprietaria.
Ihoanna 2. proprietaria Neapolis.
Isabella Regina Angliæ.
~~Isabella~~ Regina Scociæ.
Isabella regina Hierosolimitana.
Ihoannes Lusinanus Chypri Rex.
Iacobus Rex Chypri.
Ihoannes de Labrit Rex Nauarræ.
Ihoannes 2. Portugalliæ.
Ihoannes Franciæ Rex.
Innocentius 4. Romanus Pontifex.
Ihoannes infans Portugalliæ.
Isabella, Eugenia, Clara infans Castellæ.

L.

Loth.

Leo.

Leonor regina Portugalliæ. et postea franciæ.
Ludouicus infans Portugalliæ.
Leonor propietaria Nauarræ.
Ludouicus Taranti Dux, Rex Neapolis.
Ludouicus Rex chypri.
Ludouicus 12. Rex francorum.

M.

Maria Regina Scotiæ.
Maria de Luna propietaria Siciliæ, et Aragoniæ Regina.
Maria infans Castellæ, Portugalliæ Regina.
Michael princeps Castellæ, et Portugalliæ.
Margarita dux Sabandiæ.
Maria Parmæ Princeps.
Margarita Princeps Parmæ.
Melendus Gundisaluus comes in Galletia.
Maximilianus i. Imperator.
Martinus Aragoniæ Rex et Siciliæ.
Maria comes flandriæ, dux Burgundiæ.
Maria Regina Angliæ propietaria.
Maria infans Castellæ.
Margarita filia principum Parmæ.
Mauregatus Legionis Rex septimus.

N

Nunnius de Lara comes in Castella.

O

Ormisinda regina propietaria Legionis.
Odisinda propietaria Legionis.
Octauius Farnesius parmæ princeps.
Otho dux Bruinsuigensis, rex Neapolis.

P.

Philippus 2. Catholicus Hispaniæ Rex.

BIBLIOTECA PUBLICA · TOLEDO

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Pelagius i. Rex Legionis.
Philippus i. Castellę Rex, Burgundię dux.
Petronilla proprietaria Aragonię.
Philippus i. pulcher francię et Nauarrę rex.
Philippus 3. nobilis Nauarrę Rex.
Philippus Taranti dux.
Petrus Castellę et Legionis Rex.
Pharamundus primus francorum Rex.
Petrus fernandez Portugallię Rex.
Pipinus Rex francię.
Petrus 4. Aragonię Rex.
Petrus infans Portugallię.
Philippus infans Castellę.

R.

Rodericus vltimus Gothorum Rex.
Ramonius Tholosę comes.
Ramirus Monachus Rex Aragonum.
Ramonius verengarius comes barcinonensis.
Robertus Rex Neapolis.
Richardus Anglię Rex.
Robertus Rex Sicilię.
Ranutius farnesius Parmę et Placentię futurus princeps.
Rodericus ximenez de nauarra Toletan. archiepis.

S.

Sebastianus Lusitanorum Rex.
Santius Maior Rex Nauarrę.
Santius comes Castellę.
Santius 2. Castellę Rex.
Santia proprietaria Legionis.
Sylus Legionis sextus Rex.
Semiramis Assyriorum Regina.
Sybilla regina Therosolimitana.

Seli

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Selimus 2. Princeps Turcarum 12.
Santius Capellus Lusitaniæ Rex quartus.
Sanctus Vincentius ferrar.
Sanctus Isidorus Hispalensis Archipresul.

T.

Theodosius dux Barcelorum.
Thare.
Theodora Imperatrix Constantinopolitana.
Therica illiriorum et Medorum regina.
Tarina Sacarum princeps.
Thomiris Massagetarum.
Teresa prima Comes Portugaliæ.

V.

Urbanus sextus Romanus Pontifex.
Verenguella regina proprietaria Castellæ et Legionis.
Urraca filia fernandi primi Castellæ.

X.

Ximena soror Alphonsi Casti Legionis Regis.
Ximena nuñez de Gusman concubina Regis Alphonsi sexti.

Z.

Zacharias Romanus Pontifex.
Zoe Constantinopolitana Imperatrix.

BIBLIOTECA PUBLICA DE TOLEDO
BIBLIOTECA PUBLICA TOLEDO
(c) 2006 Ministerio de Cultura

59

Philippus [illegible] Rex [illegible]

Philippus II [illegible] Rex [illegible]

[illegible]

Philippus [illegible]

Philippus 3. [illegible]

Philippus Tertius Rex

Petrus Catholicus Aragonum Rex

[illegible]

Petrus [illegible] Portugalliae

[illegible] Rex [illegible]

Petrus [illegible] Aragonum [illegible]

Petrus [illegible] Portugalliae

Philippus [illegible] Catholicus

R

Robertus [illegible]

Ramirus [illegible]

Ramirus [illegible]

Ramirus [illegible]

Robertus Rex [illegible]

[illegible] Rex

[illegible]

[illegible]

Robertus [illegible]

S

[illegible]

Sancius [illegible] Rex

Sancius [illegible]

Sancius [illegible] Castellae Rex

Sancha [illegible]

Sylus [illegible] Rex

[illegible]

[illegible]

BIBLIOTECA PUBLICA - TOLEDO
(c) 2006 Ministerio de Cultura

(c) 2008 Ministerio de Cultura

(C) 2006

(c) 2006 Ministerio de Cultura